

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЛЮТОГО 2000

ЧИСЛО 7

VOL. CVII

FRIDAY, FEBRUARY 18, 2000

No. 7

Президент України прискорює адміністративну реформу

КИЇВ, 12 лютого. – Хоча кількість державних службовців в Україні складає 340 тисяч, що не так вже й багато, а в Києві вже виникла проблема з працевлаштуванням державних службовців вищого рівня, Президент України продовжує робити кроки в напрямі прискорення адміністративної реформи.

Про це на зустрічі з журналістами у п'ятницю, 11 лютого, повідомив глава Адміністрації Президента України Володимир Литвин. Підписані Президентом України укази "Про підвищення ефективності системи державної служби" та "Про вдосконалення діяльності державних органів, роботи державних службовців і підвищення ефективності використання бюджетних коштів" мають на меті, перш за все, вирішити проблему якості та наступності кадрів, підвищити соціальний статус державних службовців та, скоротивши їхню чисельність, тим самим зменшити бюджетні витрати.

У цьому зв'язку, другим з названих указів Президент України поставив перед керівниками мініс-

терств, державних комітетів, інших органів виконавчої влади завдання здійснити комплекс заходів для скорочення бюджетних видатків не менш як на 40 відсотків. "Принциповою" назвав Володимир Литвин викладену в Указі пропозицію Президента стосовно вивчення питання про заміну пільг, якими нині користуються народні депутати, державні службовці, судді – компенсацією шляхом введення вартості цих пільг до зарплати.

Президент також поставив завдання переглянути схеми посадових зарплат працівників державних органів, що фінансуються з державного бюджету, з метою введення однакової тарифної мережі для всіх установ і уніфікації платень.

Президент України своїм указом рекомендував Верховній Раді, Рахунковій палаті, Вишій раді юстиції, судовим органам та органам прокуратури до 1 квітня скоротити на 30 відсотків свої апарати та секретаріати.

(ДІНАУ)

Евробанк позитивно оцінив реформаторські кроки України

ЛОНДОН, 14 лютого. – Європейський банк реконструкції і розвитку був готовий виділити Україні в минулому році на здійснення спільних проєктів 243 мільйони євро. Однак Україна не отримала цих грошей, оскільки не були виконані попередні умови, про які домовлялися сторони. Те ж саме сталося і з 250 мільйонами євро, призначеними ЕБРР на розвиток української енергетики і, в тому числі, на реконструкцію Старобешевської теплової електростанції, для якої було виділено 90 мільйонів євро.

Як повідомила прес-секретар прем'єр-міністра України Наталія Зарудна, про поліпшення взаєморозуміння і більш ефективне здійснення спільних проєктів йшлося на зустрічі Віктора Ющенка з президентом ЕБРР Горстом Келле-

ром і радою директорів банку.

Керівництво банку позитивно оцінило перші реформаторські кроки нового уряду і висловило побажання розширити співпрацю.

Головними її пріоритетами були названі розвиток малого і середнього бізнесу. Пріоритетами співпраці були названі також розвиток банківського і фінансового секторів, муніципального сектора, охорона навколишнього середовища, енергетика.

Однією з головних тем, що обговорювалася під час зустрічі, як сказала Наталія Зарудна, став проєкт енергозбереження.

Пропонувалося розробити на прикладі України модель ефективного використання енергетики, у тому числі енергозбереження європейського рівня.

(ДІНАУ)

День Президентів

Дж. Вашингтон

А. Лінкольн

Серед державних свят Сполучених Штатів Америки окремими днями всенародної пошани вдостоєно тільки двох з усіх 42 американських президентів – першого, Джорджа Вашингтона, і 16-го, Абрагама Лінкольна.

Чому саме їх? Напевно серед понад чотирьох десятків особистостей, котрі дійшли до найвищого керма в країні, було більше таких, які заслужили собі на таку пошану. Однак коли вникнемо глибше в історію Америки, то побачимо, що їхні вчинки вирізняються серед досягнень інших. Дж. Вашингтон уособлював велике бажання об'єднаного самовизна-

чення колоній на новому континенті, командування континентальною армією та перемогу над військами Великої Британії. Він – президент Конституційної конвенції, перший Президент США, під час його правління зформовано перший кабінет, чого не передбачувала Конституція, створено державний банк, заснувано поштову систему, прийнято перших 10 додатків-поправок до Конституції – „Бил оф Райтс“ тобто „Хартію прав“.

Абрагамові Лінкольні треба признати, крім особистої самодисципліни, що виказалася у його самоосвіті аж до адвокатських освіти і звання включно, ще й надзвичайні ораторські здібності, котрими звернув на себе увагу тодішнього політичного світу. Будучи обраним у 1860 році Президентом від

(Закінчення на стор. 5)

Працюючи разом – більше допоможемо

Заклик ЗУАДК-у

30 листопада 1999 року Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) вислав до Львова контейнер, в якому вмістилося приблизно 700 пачок. Контейнер був висланий до директора канцелярії ЗУАДК-у у

Львові, д-р Андрія Диди, котрий отримав його 29 грудня.

Канцелярія у Філадельфії отримала звіт д-ра Диди, де він пише: „Ми одержуємо багато подяк за щедрі пакунки з Америки. Особли-

(Закінчення на стор. 6)

ЗУАДК вислав контейнер в Україну.

■ ПАРЛЯМЕНТ:
ЗАТИШШЯ
ПЕРЕД БУРЕЮ?

Стор. 2

■ ЯКЩО НА СТРІТЕННЯ
ПІВЕНЬ ВОДИЦІ
НАП'ЄТЬСЯ...

Стор. 4

■ ОСТАННІ ХВИЛИНИ
ЖИТТЯ ГЕНЕРАЛА
ЧУПРИНКИ

Стор. 8

■ УКРАЇНЦІ НЕ ПОТРЕБУЮТЬ
ЩЕ ОДНІЄЇ БОРОТЬБИ –
КАЛЕНДАРНОЇ

Стор. 15

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українська мова не загрожує мовам і культурам національних меншин

КИЇВ. – Підтвердження Конституційним Судом України статусу української мови як державної не становить загрози мовам і культурам національних меншин, які проживають в Україні – сказав віце-прем'єр-міністр Микола Жулинський під час зустрічі з представниками дипломатичного корпусу. Ми повинні проводити політику, зафіксовану у Конституції, зазначив він. На його переконання, мова – це серйозний індикатор нашого цивілізованого розвитку, консолідуюча сила суспільства, яка повинна мати державну підтримку.

В Україні перебуває американська делегація

КИЇВ. – В Україні перебуває американська делегація, до складу якої увійшли відомі в минулому політичні діячі та військові керівники на чолі з колишнім секретарем Департаменту оборони США Вільямом Перрі. Метою візиту є проведення двосторонніх консультативних зустрічей, обговорення питань світової безпеки. На зустрічі з міністром за-

кордонних справ України Борисом Тарасюком гості високо оцінили активізацію зовнішньої політики, зрушення у внутрішній ситуації та важливість здійснення європейського вибору України.

Україна реструктурує зовнішній борг за допомогою Інтернету

ЛОНДОН. – Уперше в історії світового фінансового ринку Україна розпочала процес реструктуризації свого боргу в єврооблігаціях за допомогою Інтернету. У штаб-квартирі генерального агента України – банку "ING Barings", що знаходиться в Лондоні, почалося перше представлення програми реструктуризації виплат за українськими цінними паперами (road-show). Його проводить повноважна урядова делегація на чолі з Прем'єр-міністром Віктором Ющенком. Програма приваблює для кредиторів, які придбали українські облігації на вторинному ринку, оскільки гарантує вигідне погашення заборгованості, хоча і в іншій строки, після обміну на нові єврооблігації. Загалом комерційний борг України становить 2.6 мільярда євро, з яких доля дрібних європей-

ських інвесторів становить близько 85 відсотків.

Прем'єр України очолить Олімпійський оргкомітет

КИЇВ. – На зустрічі зі спортсменами-олімпійцями Віктор Ющенко дав згоду очолити оргкомітет з приготування до Олімпійських ігор. За підтримки керівництва країни українська команда сподівається виступити на Олімпіаді в Сіднеї краще, ніж у Атланті.

Референдум: за і проти

Народний Рух України підтримує проведення загальноукраїнського референдуму. Про це повідомив голова депутатської фракції НРУ Геннадій Удовенко на засіданні прес-клубу Асоціації працівників засобів масової інформації, що відбулося в Києві 11 лютого.

За недоцільність проведення референдуму вступають Івано-Франківські націоналісти. Своє рішення КУ-Нівці мотивують тим, що питання кількісного складу Верховної Ради, її розпуску та зняття депутатської недоторканості можна вирішити і без референдуму, а введення двопалатного парламенту і затвердження Конституції референдумом можуть призвести до згорання демократії та посилення сепаратистських настроїв, спровокувати правовий хаос у державі.

(ДІНАУ)

ТІЛЬКИ ФАКТ

Президент України Леонід Кучма підписав розпорядження "Про першочергові заходи щодо відродження церкви Богородиці (Десятинної) у місті Києві", яке плянується здійснити протягом 2001-2003 років за рахунок коштів благодійного фонду "Відродження Десятинної церкви".

Відповідно до Державної програми будівництва та розвитку Збройних Сил України, з 15 лютого повітряний простір над столицею України охоронятиме полк винищувальної авіації.

Харківське державне підприємство "Завод імені Малишева" виконало контракт на 6.5 мільйона доларів на виробництво 50 бронетранспортерів марки БТР-94 для Йорданії.

За даними державної статистичної служби, кількість померлих в Україні перевищує народжених у 1.9 разів.

15 лютого відчинилися найбільші автопорт та смуги для вантажного руху з України до Європи на прикордонному контрольно-пропускному пункті "Краковець-Корчова".

Станом на 15 лютого в Україні епідемію грипи охоплено 12 областей та міста Львів, Івано-Франківське, Симферополь, Харків.

В Києві відкрилася найбільша в Україні (1 тис. 952 місця) і друга за величиною у Східній Європі кінозала з цифровою якістю звуку та широкоекранною проєкцією.

Парламентське затишшя. Чи гряде нова буря?

Парламентська "криза жанру", здається, минула. У середу, 9 лютого, пленарне засідання почалося у відносно стабільній обстановці. Ліві вирішили або тимчасово скласти зброю, або, напевне, причаїлися. У середу меншість знову не реєструвалась, але й не заважала працювати більшості. Нагадаємо, що у вівторок, 8 лютого, "меншовики" протягом цілого пленарного дня гримали по столиках кулаками і порожніми пляшками, і у такий спосіб намагались заглушити виступи представників більшості. У середу "шумову завісу" було знято. Можливо, що за ніч "меншовики" порозумнішали і подивились на свою перспективу тверезішими і, нарешті, ситішими очима (фракція ПСПУ 8 лютого припинила голодування, яке розпочала 1 лютого). Отже, можна з обережністю припустити, що горді вузол затяжної парламентської кризи з горем навіпіл таки вдалось розв'язати. Поправді, то меншості немає жодного сенсу пручатись. У цьому парламенті їхня пісенька вже відспівана. Для лівих, які в сесійному залі сидітимуть, так би мовити, для меблів, було б значно вигідніше, аби цю ВР розпустили та оголосили дотермінові вибори. З ореолом мучеників, які потерпіли від несправедливості, ліві могли б зібрати чималий врожай голосів виборців. Але меншості не варто втішатися ілюзіями. Навряд чи Президент зробить їм такий подарунок. Тим більше, що тепер глава держави нарешті створив саме такий парламент, про який ще півроку тому міг тільки мріяти. За словами одного із народних обранців, який належить до групи незалежних депутатів, теперішня Верховна Рада ухвалить все те, що пропонуватиме глава держави. "По суті, депутати будуть тільки штампувати законопроекти, які надходитимуть від виконавчої влади. Думаю, що за кілька місяців парламент ухвалить закони, які в "мирний час" ніколи б не затвердили", – сказав

депутат, який захотів залишитись невідомим. Мабуть, не все так однозначно. Можливо, тиждень-два більшості і демонструватиме однаковість та відданість "президентському курсу реформ". Але це триватиме доти, доки "більшовики" будуть бачити в особі лівих реального противника. Коли ж так звана внутрішня опозиція відмовиться від будь-яких форм боротьби за існування, більшості втрапить ворога, а водночас і монолітність. Вслід за парламентською кризою може настати криза і в лоні переможців. До речі, перші ознаки нестабільності у середовищі більшовиків виникли у перший день роботи в стінах парламенту. Під час голосування за створення офіційної посади координатора більшості виник казус. Леонід Кравчук, який обіймає цю посаду, з кількох спроб не набирав 226 голосів. І тільки після того, як Плющ поставив це питання у поіменному режимі, голосування дало бажаний для нього вислід. Погодьтеся, красномовний факт...

Але, на думку багатьох аналітиків, справжнім випробовуванням на дієздатність Верховної Ради має стати розгляд і ухвалення держбюджету на 2000 рік. Власне, тут всі і "просвітяться", як на рентгені. Формальне суперечки між депутатами, фракціями і кланами точаться навколо питання про соціальний захист населення. Але це лише формально, так би мовити, для проформи, для виборців. Насправді все є значно глибшим. Розбіжності мають суто прагматичний характер. Якщо депутати-"більшовики" не зуміють наступити на "горло" власним інтересам (як бізнесовим, так і клановим), Президент може оголосити парламентові "дефолт" та указом ухвалити бюджет. Але це вже зовсім інший парламентський сюжет.

Тарас Базюк
(“Високий Замок”)

Російська мова в Україні чує себе вільною. А українська – в Росії?

ЗАЯВА МЗС УКРАЇНИ

Останнім часом в Росії розгорнуто масовану кампанію, в ході якої представники російських офіційних кіл висунули безпідставні звинувачення у порушенні мовних прав російської національної меншини у нашій державі. Звинувачення прозвучали навіть на адресу Конституційного суду України.

Організатори кампанії у запалі не помічають, що, по суті, звинувачують українську владу у намірі забезпечити всім громадянам невід'ємне і природне право користуватися рідною мовою у всіх сферах суспільного життя, відродити і зміцнити почуття національної ідентичності, яке викорінювалось упродовж десятиліть примусової русифікації.

Нині в Україні права осіб, що належать до національних меншин, гарантуються Конституцією України, захищені Законом України "Про національні меншини в Україні", Рамковою Конвенцією Ради Європи про захист національних меншин та іншими законодавчими актами. Загальноновизнано, що Україна послідовно виконує свої зобов'язання щодо забезпечення високих міжнародних стандартів у сфері прав людини і основних свобод, у тому числі перед Радою Європи. В Україні створено сприятливі умови для задоволення освітніх потреб тих, хто бажає навчатися рідною мовою.

Саме тому тенденційні закиди в бік України можна пояснити лише

тим, що, на жаль, на російські офіційні установи вплинули політичні сили, які чинять опір конструктивному розвитку українсько-російських взаємин. Нещодавно ці сили доклали зусиль для недопущення ратифікації Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією. У цьому політичному Договорі, положення якого вважаємо засадничим у взаєминах з Росією, містяться зобов'язання щодо "створення рівних можливостей і умов для вивчення української мови в Російській Федерації та російської мови в Україні" і "надання з цією метою рівноцінної державної підтримки". Постає закономірне запитання: а який стан справ у цій сфері в Росії? Нагадаємо, що саме Україна, де дійсно безперешкодно діють російські школи, театри, телебачення, публікуються численні російськомовні друковані видання, неодноразово звертала увагу російської сторони на відсутність прогресу у задоволенні мовно-культурних потреб українців у Російській Федерації. Настав час відверто і відкрито дати відповідь щодо складної мовної ситуації, в якій перебуває українська діаспора у РФ, ті люди, котрі, зокрема, зробили вагомий внесок в освоєння нових економічних регіонів Сходу і Півночі Росії.

У Російській Федерації досі немає жодної державної української

(Закінчення на стор. 5)

ТЕМА ТИЖНЯ

РОСІЙСЬКІ ЗВІРСТВА В ЧЕЧНІ

„Вбий жінку!” – кричали вони...

Англомовна московська газета „Moscow Times” 8 лютого вмістила статтю про винищення російськими вояками мирних мешканців Грозного, чеченської столиці.

Автор статті Євгенія Борисова пише: „З кулею в стегні за напіввідкритими дверима гаражу Олена Гончарук сподівалася, що російські солдати, котрі щойно застрілили п'ять її сусідів, не знайдуть і не вб'ють її: „Наташа вже вмерла, Казум вмирав у конвульсіях, – розповідає Олена Гончарук, лежачи на лікарняному ліжку в Назрані, „Вбий жінку!” – кричали вони, показуючи на Ліду. Вони не бачили мене за ворітьми, я ледве трималася на ногах, вони були пробиті у чотирьох місцях, в ребро також вцілила куля, з рота йшла кров, але я затамувала подих і сподівалася лише на те, що вони не помітять мене за дверима”. Олена розповідає, що російські солдати, увірвавшись у Старопромисловський район, грабували мешкання і вбивали мирних громадян, в тому числі старих і жінок. Правозахисна організація „Human Rights Watch” заявляє, що вона викрила вісім випадків, в яких між 22 грудня і 21 січня росіяни вбили 22 мирних мешканців. Розстежується смерть ще 14. „Більшість убитих – жінки і старі люди, застрілені впритул російськими солдатами”, – розповідає представник цієї організації.

Те, про що повідомила Олена Гончарук, сталося 19 січня на Нафтовій вулиці, де вона з групою сусідів ховалася в підвалі. „Тривалий час бомбардування та обстріли були такі сильні, що з підвалу не можна було вийти. Відтак прийшли російські солдати і стали стріляти з автоматів по дверях. Одного чоловіка поранили. Ми ки-

нулися вниз, в підвал. Вони відчинили двері і почали стріляти всередину, голосно матюкаючись. Я дістала поранення в ноги. Ми бачили людей в російських формах, з військ МВС. В одного в руці була граната. „Що мені з нею робити, чека витягнута!” – сказав він. „Кинь у сусідній двір!” – сказав інший, і той кинув. Один з них спитав, чи є тут бойовики. Двоє наших людей дали йому сигарети. Відтак солдати захотіли радіо, і Казум дав їм. Вони наказали нам іти назад в підвал і не виходити протягом усієї ночі. Ми зійшли вниз. І вони відразу почали кидати в підвал гранати. Я гадаю, що в них був сльозогінний газ, бо ми не могли дихати. Я почула три вибухи і знепритомніла... Потім вони звеліли виходити. Я була останньою. Першими виходили Люда і Наташа Чернова. Потім все було закінчено... Я з жахом дивилася в щілину дверей і бачила, як вони добивали вистрілами в голову Ліду і Казума. Всю ніч я просиділа в підвалі. Я дуже боялася, що вони повернуться”, – розповідає Олена Гончарук. Інший випадок: російські солдати розстріляли трьох жінок. Хаїда Махаюрі розповідає, як вона з двома знайомими опинилася біля зруйнованого будинку. Солдати почали стріляти. Одна жінка ще встигла крикнути: „Не стріляйте, у нас є малі діти!”. Дві жінки вмерли відразу. Хаїда була поранена в плече і прикинулася мертвою. Солдати здерли з її пальця перстеня і з вух сережки, кинули на неї матраци і підпалили їх. Але матраци були вологі і не хотіли горіти. Жінка дочекалася поки солдати підуть, і втекла.

„7 січня солдати військ МВС наказали нам виходити з підвалу. Вони вбили семеро чоловіків. Потім убили ще трьох і двох жінок”, – розповідає Сасіта Наїєва з Старопромисловського району.

„Війська МВС заарештовували абсолютно всіх чоловіків, молодих і старих, тих, хто ніколи не брав участі в боях. 62-річний Шеп'ян Шайгерієв сказав солдатам, щоб вони не забирали речі його сусідки, старої жінки. Наступного дня вони прийшли і застрілили його”, – розповідає Раїса Мукушева, також мешканка Старопромисловського району.

Журналісти обстоюють свободу слова

США відвідали троє молодих українських журналістів, які працюють на радіо, щоб зустрітися з представниками Конгресу, адміністрацією Президента та членами неприбуткових організацій у Вашингтоні та представити їм невідрадне становище українських журналістів в Україні. До їхніх звідомлень була залучена заява щодо стану слова та інформації в Україні, яку підписали 60 журналістів.

Заява стверджує, що свобода преси в Україні стоїть на щораз нижчому ступені та подає ряд доказів браку свободи слова і тотальної контролі усіх видів публікацій, що тепер відбувається. З уваги на існуючий стан контролі усіх засобів інформації дер-

жавними чинниками, підписані під заявою журналісти виклали свій протест на письмі із власноручними підписами і закликають в ньому світову спільноту виявити своє ставлення до цього придушення свободи слова та інформації в українській державі.

Делегація українських журналістів відвідала зі своєю заявою не тільки американські політичні та адміністративні чинники у Вашингтоні, але також мала зустріч з українськими громадою та журналістами в Нью-Йорку з надією, що українська громада відповідно на цю важливу проблему реагує та її відгук почують державні чинники в Києві.

Наш кор.

АМЕРИКА І СВІТ

Припинено урядування Північноірландської асамблеї

ЛОНДОН. – У п'ятницю, 11 лютого, уряд католиків і протестантів у Північній Ірландії, небезпечно розтерзаній політичними незгодами, втратив чинність після тільки 10-тижневої діяльності. Причиною цього, за словами Пітера Мендельсона, секретаря Північної Ірландії, була відмова Ірландської республіканської армії (ІРА) скласти зброю. На відновлення в Ольстері прямого правління Лондону ІРА відповіла відновленням бойової готовості. Керівна Військова рада ІРА, що складається з семи осіб, провела термінове засідання, на якому прийняла рішення про початок дії „Другий фронт”. Її подробиці невідомі, однак ряд аналітиків не виключають, що вона передбачає поновлення кампанії терору. Велика Британія намагається поновити пошуки шляхів мирного врегулювання в Ольстері після відновлення у п'ятницю прямого правління в цій провінції. Пітер Мендельсон проведе в Белфасті у цій справі переговори з міністром закордонних справ Ірландії Брайном Ковеном, щоб „оцінити ситуацію, котра склалася після призупинення повноважень Північноірландської асамблеї, і визначити подальші кроки”, – відзначив представник міністерства.

Космічний корабель „Ендевор” приземлиться раніше

КЕЙП КАНАВЕРАЛ, Флорида. – У п'ятницю, 11 лютого, космічний корабель „Ендевор” і його шестичленну залого запущено у

космос з місією створити найкращу досі мапу Землі. Незважаючи на п'ятимісячне запізнення цієї місії через незначні технічні проблеми, картографічне завдання космічного корабля „Ендевор”, що продовжує політ, може бути скорочена на вісім годин. Про це минулої неділі, 13 лютого, повідомили керівники Національного управління аеронавтики і дослідження космічного простору /НАСА/. Причиною полягає в технічній складності з управлінням щоглою, на якій закріплено антену бортового радару. Проте в космічному відомстві США не втрачають надії на те, що проблему, яка виникла, вдасться розв'язати або знайти додаткові резерви, які дозволили б екіпажові повністю виконати намічені плани.

Нафта на російському кораблі – іракська

ВАШІНГТОН. – 3 лютого американський військовий корабель „Монтерей”, виконуючи завдання ООН в Перській затоці стосовно санкцій Іраку, затримав російське нафтоналивне судно „Волгонефть-147”, яке перебуватиме під контролем інспекторів у міжнародних водах Перської затоки, а потім, можливо, його передадуть третій країні. Нафта, що знаходиться в трюмах затриманого російського танкера „Волгонефть-147”, має іракське походження. Про це повідомив секретар Департаменту оборони США Вілліям Коген. Він похвалився на результати аналізів. Міністерство закордонних справ РФ покищо не коментує заяви В. Когена, однак, російська сторона, наполягає на негайному звільненні танкера і членів його екіпажу.

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ героїської смерти ген. хор. Тараса Чупринки – Романа Шухевича

запрошує

ШАНОВНЕ ГРОМАДЯНСТВО НЬЮ-ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ НА

АКАДЕМІЮ

в честь ген. хор. Т. ЧУПРИНКИ – Р. ШУХЕВИЧА

яка відбудеться

в неділю, 5 березня 2000 р., о год. 2:30 по пол.

в залі школи Asher Levy School

при 1-ій Авеню, між 11-ою і 12-ою вулицями в Нью-Йорку

В ПРОГРАМІ:

АПЕЛЬ – молодечі організації і ветерани.

ВІДКРИТТЯ – пор. УПА Лев Футала.

СЛОВО – проф. д-р Іван Головінський.

Хор „ПРОМЕТЕЙ” – диригент Нестор Куземишин.

ПЕСЯ ГРАБОВА – сопрано – сольоспів.

Хор „ПРОПІСОК” Осередку СУМ ім. ген. хор. Т. Чупринки в Нью-Йорку – диригент Андрій Стасів.

ВОЛОДИМИР КУРИЛО – рецитація.

ПЛАСТ, станиця в Нью-Йорку – монтаж.

В неділю, 5 березня 2000 р.

будуть відправлені заупокійні Панахиди за ген. хор. Т. Чупринку в українських церквах, а в церкві св. Юра о год. 12-ій дня.

В Академії візьме участь полк. Василь Сидоренко, військовий радник Постійного Представництва України до ООН.

Вступ 10 дол. – дорослі

Вступ вільний для молоді до 18 років, студенти – 5 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції.
Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко

Редактори: Ольга Кузьмич, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний;
Рекляма — Марія Осціславська; Адміністратор — Володимир Гончарик.

УНС – твердиня заокеанської України

У цьому році минає 106-та річниця від постанови Українського Народного Союзу. Хоч дата й не кругла, та все ж дає нагоду відзначити та пригадати ту далеку подію, належно її оцінити та призадуматися над її перспективами у цьому новітньо-технологічному світі нашого сьогодення. Про організоване життя в тодішніх важких і невідрадних обставинах серед перших українських імігрантів в Америці не можна було й мріяти. Все ж таки знайшлися ті, що не тільки бачили конечність своєї організації, але й всеціло відчували її потребу для всестороннього об'єднання. Отак на сторінці „Свободи“ 1 листопада 1893 року о. Григорій Грушка, її перший головний редактор, закликав у своїй статті: „Нам треба народної організації. Як є потрібна для риби вода, як голодному хліб, як на кінець кожному треба повітря, так само і для нас, розсіяних тут русинів, треба народної організації, то є такого товариства, до котрого кожний русин, де б він не був, де б він далеко не жив, повинен до цього товариства, до цієї великої родини, фамілії належати“. В таких обставинах народилася чи радше мала свій початок організація котра стала основним фундаментом об'єднаного життя американської України. Тому 106 років, а точніше 22 лютого 1894 року в місті Шамокіні, в Пенсильванії, відбулися установчі збори Українського, тоді ще „руського“, Народного Союзу. Це була важлива подія в історичному житті та розвитку українського громадського життя на землі Вашингтона, про котру вже 1 березня 1894 року в „Свободі“ було надруковано під промовистим заголовком „Совершилася“.

Мета і завдання тієї новоствореної організації були ясно визначені від самого початку „Основною грамотою“, котра є частиною статуту. Це – „Допомагати хворим і виплачувати посмертне. Закладати читальні і вечірні школи. Ширити просвіту між народом. Допомогати імігрантам ставати громадянами Америки. Закладати політичні клуби для участі у виборах. Хоронити український нарід перед визискуванням його“. Взявши до уваги пройдений 106-річний шлях УНСоюзу, можна підтвердити, що він діяв не тільки як забезпеченева установа, але як український патріотичний центр в Америці, як найактивніший осередок нашого загальногромадського життя. Для potwierдження сказаного варто згадати та підкреслити слова колишнього головного редактора „Свободи“ д-ра Луки Мишуги: „УНСоюз займає щодо заслуг цілком окреме місце хоч би тому, що він перший вніс у народне життя Українську Ідею“.

Впродовж свого існування УНСоюз і його керівники були вірні своїм засадам, завжди боронили українське ім'я, допомагали своїм людям духово і матеріально не тільки в Америці, Канаді, Південній Америці, Європі, Україні, а навіть на далекому Сході. Однак час призадуматися над тим, яким буде УНСоюз у майбутньому, бо це у великій мірі залежить від нас як громади і від тих, які приходять на наше місце. УНСоюз в основному – це його члени та їхні бажання. Тому не тільки українська громада, але кожний поодинокий член має бути відповідальним за те, що чекає в майбутньому – ріст чи упадок організації. Хоч дійсність підказує про те, що життя всієї української громади у діаспорі буде скорочуватися, та все ж таки за нами – громадою та кожним її членом залишається відповідальність, в якому стані передамо наступним поколінням УНСоюз, цю „заокеанську твердиню“ на американській землі. Технологічність сьогодення підказує і вимагає, що треба засягнути нових думок і засобів, зробити потрібні зміни, щоб не відставати від інших і таким способом далі продовжити існування УНСоюзу, його діяльність, а з тим й існування української громади в Америці та Канаді. Крім того, нам треба стреміти, щоб і в Україні в скорому майбутньому заіснувала братська організація УНС.

З сентиментом гордості згадуємо минуле, з надією глядім на майбутнє УНСоюзу та непохитно вірмо, що українство не загине у діаспорі, воно існуватиме, бо завжди будуть ті творчі та віддані одиниці, котрі збережуть його для розсіяних по світі українських людей.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про добровільну жалобу

Пишу свою чергову О-КУ в „День Валентина“, який ми тут, в США, навчилися відзначати разом із іншими „днями“, хоча це свято радше звичає, не пов'язане з релігією чи історією. Але є причина привітати милых нам осіб та зробити їм подарунок із квітів чи солодкого – то ж чому не святкувати? Але цей „день серденька“ завжди досі був радісним, а не сумним і вже ні в якому випадку – не жалібним. Аж ось читаємо цього року в „Нью Йорк Таймс“, що найновіший звичай – це дарувати троянди чорного кольору. От і уявіть собі, як почувалася жінка, яка сьогодні отримала китицю чорних троянд? Чи могло це у неї викликати радісні почуття? Чи не міг їхній вид зморозити переляком, чи передчуттям чогось поганого? Ці чорні троянди дорого коштували – аж сто доларів за 12 квіток.

Значить, хто бажав бути оригінальним в такий спосіб, міг сьогодні привітати даму свого серця. І напевно таких знайшлося багато, коли візьмемо до уваги теперішню панівну моду на чорний колір.

Хто впровадив цей чорний колір у жіночу моду – важко сказати, але факт залишається фактом: чорний колір так сильно панує сьогодні у жіночій моді, що витіснив на задній план усі живі, ясні, привітливий барви.

У чорному бачимо усіх жінок від наймолодших до найстраших, чорний колір панівний на усіх забавах і т. зв. „балах“, ба – у чорному бачила я і друзок на вінчанні. Чи не побачимо невдовзі у чорному вбранні і молоду? А може, у чорному вийдуть також т. зв. „дебютантки“ – дівчата, що їх представляють громаді вперше на наших вечорницях?

Колись, за давніх часів, півсторіччя тому, а то й раніше – чорний колір був загально призначений на жалібні дні.

Наш звичай велів бути у чорному на похоронних відправах, залежно від родинної близькості жінки ходили у чорному вбранні повний рік. Розуміється, неодмінно у чорному була ціла родина покійного в час похоронів, та ще й найближчі жінки мусіли мати закриті чорним серпанком обличчя. Не диво, що мої онуки, оглядаючи світліни з похоронів діда у передвоєнному Львові, завважили, що усі жінки з його родини в чорних серпанках нагадують їм Іран, а не Україну. Але такий був звичай, і його треба було дотримуватися.

Друга світова війна все це перемінила – частенько не було як і в чому дотримуватися звичаю жалоби, а вже з переїздом нашим за море він майже зник. А втім, чи це справді суттєве? Чи важливіша жалоба в одязі – чи у серці? Тому ми після півсторіччя були навіть дещо здивовані, завважуючи, що на заході України ще зустрічаємо випадки вдягнення чорного одягу, як обов'язкового після смерті когось близького з родини.

В інших дивовижках сьогоднішніх звичаїв Україна вже ніяк не поступається перед Заходом, зокрема, коли йдеться про усі панівні навики, починаючи від музики, а кінчаючи таки в одязі, хоча на цей останній не завжди бувають гроші.

Але, може, чорні троянди, вирощені тепер в Голляндії, такі ще не дійшли до нашої батьківщини, особливо коли тузінь їх далеко перевищує місячну платню пересічного громадянина України?

О-КА

Стрітання Господнє: львівські етнографи повертають життя народним повір'ям

Не лише наукову цінність, але й практичне застосування мають матеріали Львівського етнографічного музею, пов'язані з одним з основних християнських свят – Стрітанням Господнім. Під час експедицій по західних областях науковці зібрали сотні свідчень, висловлювань, прикмет та притч, якими одвіку посплугуються добрі господарники.

– Пращури наділили зиму і весну, що стрічаються у цей день на вузькій стежці, людськими рисами, – розповідає старший науковий співробітник музею Ярослава Гренташ. – Зима – стара бабця у латаному-перелатаному кожущку та погризеній мишами хустці, з якої сиплеться на долівку сива паморозь.

У руках – пошерблений горщик з льодом, а за плечима – порожня торбина: з'їдено все, що запасено. Тому й не може стримати нарікання на весну, образ якої уособлюється з молододою дівчиною. Так і виникає суперечка – кому вступати у права. А результати простежить кожен: якщо цього дня до вечора потепліє – перемога за весною, якщо приморозить, правитиме суперниця.

Ясна і тиха погода на Стрітання вівшує добрий урожай і роїння бджіл. Вітер і відлига – погані ознаки, весна прийде ще не скоро, орачі із запізненням вийдуть у поле. Якщо на Стрітання „півень нап'ється води із калюжі, то жди ще сту-жі“, „півень нап'ється водиці, то ще

й на Юрія віл не наїється травиці“. А господар зі стажем неодмінно виставить на ніч миску зі всяким збіжжям: на якому вранці знайде росу, тому й віддасть перевагу при засіві – бо буде врожай.

Магічною силою наділяються посвячені у цей день вода і свічки. Їх називають „гровицями“ і запалюють перед домашніми образами під час бурі, щоб оберегтися від блискавок. Засвічують їх також у церкві під час самого свята – таким чином „відводяться“ весняна повінь і пізні морози – щоб не залила вода посівів, щоб не обпав цвіт у садках. Від громичної свічки походить і друга назва свята – Громиця. Добрі господині неодмінно запасуться цього дня свяченою водою. Адже вона не тільки додасть здоров'я і сили людям, домашнім тваринам і навіть бджолам, але й захистить від лихого ока. Кропили нею мандруючих і новобранців. Неодмінна ознака свята – випечені з тіста пташки. Їх роздавали дітям, символізуючи цим оновлення і молододу силу.

Львівські етнографи – автори багатьох народознавчих збірок, матеріали яких взято від самісіньких джерел. Ці розвідки вже лягли в побутову антологію, що стала настільною книгою для нових генерацій хліборобів, ремісників, підприємців і всіх допитливих.

(ДІНАУ)

День Президентів

(Закінчення зі стор. 1)

Республіканської партії на протиневільницьких засадах, А. Лінкольн став причиною відходу Південної Каролайни від Унії, а вже у 1861 році від Унії відійшли 10 інших південних протиневільницьких штатів. Він всіляко намагався не допустити до розколу Унії, але коли відокремлені південні штати, що назвали себе Конфедеративними Штатами Америки, 12 квітня 1861 року заатакували і зайняли Форт Самнер, то це був початок Громадянської війни. Незважаючи на початкові невдачі, А. Лінкольн 1 січня 1863 року проголосує Акт Емансипації – закон про звільнення невольників.

Переобраний знову Президентом у 1864 році, далі переконали політиків і громадськість, що збереження єдності країни є найважливішим завданням кожного громадянина, Уряду та цілої країни.

Громадянська війна закінчилась 9 квітня 1865 року, а п'ять днів пізніше А. Лінкольна смертельно поранив актор Джон Бут в театрі ім. Форда у Вашингтоні. Помер наступного дня 15 квітня 1865 року. Найбільш яскравим у діяльності президентів Дж. Вашингтона і А. Лінкольна є те, що обидва все своє життя працювали для того, щоб США зберегли свою єдність. Саме вони дали можливість цій країні втриматися до наших днів і стати прикладом самоврядування та волі для багатьох народів світу.

Російська мова..

(Закінчення зі стор. 2)

газети, журналу, бібліотеки чи професійного українського театру, і діють лише декілька шкіл, де вивчають українську мову. Натомість в Україні – 2,399 державних шкіл з російською мовою викладання, 2 млн. 106 тисяч учнів або 31.7 відсотка від їх загальної кількості навчаються російською мовою, майже 280 тисяч дітей відвідують групи з російською мовою навчання і виховання в 17.6 тисячі дитячих дошкільних закладів, вищу освіту російською мовою здобувають 35 відсотків українських студентів.

На сьогодні в нашій країні функціонує 14 російських театрів державного підпорядкування, 440 млн.

одиниць або 55 відсотків усього бібліотечного фонду України становлять книги російською мовою, видається 1,195 російськомовних газет або 49.7 відсотка від загальної кількості українських періодичних видань.

Міністерство закордонних справ України вважає, що безпідставні публічні звинувачення не є найкращим засобом вирішення питань у делікатній і життєвоважливій сфері забезпечення культурно-мовних потреб української та російської національних меншин в обох країнах.

Будуючи взаємини стратегічного партнерства з Росією, Україна залишається прихильником цивілізованого вирішення будь-яких проблем, що виникають у стосунках між нашими державами.

Місія Міжнародного валютного фонду розпочала роботу в Києві

КИЇВ. – Місія МВФ, очолювана директором Другого Європейського департаменту Мухамедом Шадманом-Валаві, працюватиме до 22 лютого. Її головним завданням є продовження програми розширеного фінансування. Передбачено зустрічі з керівниками Кабінету Міністрів, Прем'єр-міністром України Віктором Ющенком, головою Національного банку Володимиром Стельмахом. Якщо місія

МВФ зробить позитивні висновки, то Україна вже в кінці лютого – на початку березня зможе отримати черговий транш МВФ у розмірі 300 мільйонів доларів США.

Із передбачених програмою EFF 2.6 млрд. дол. наша країна отримала 960 мільйонів, але через невиконання ряду умов у вересні минулого року фінансування було призупинено.

(ДІНАУ)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

пропонує тільки на обмежений час

БОНУС 1/4% на нових або переведених (rollover) пенсійних грамотах.

Відкриваючи в УНСОюзі нову пенсійну грамоту, або переводячи Вашу існуючу грамоту до 15 квітня ц.р. Ви отримаєте додаткових 1/4% відсотку на новій пенсійній грамоті. Щоб скористати з цієї нагоди Ви є зобов'язані затримати гроші в Українському Народному Союзі на протязі десяти років.

**ОДНОРАЗОВА ВКЛАДКА (SINGLE PREMIUM ANNUITY)
ПЛАТИМО 6.75%, З БОНУСОМ 7.00%**

**ГНУЧКА ВКЛАДКА (FLEXIBLE PREMIUM ANNUITY)
ПЛАТИМО 6.50%, З БОНУСОМ 6.75%**

Ці ставки є гарантовані у першому році. У справі інформацій, як перевести пенсійну грамоту, або закупити нову грамоту, просимо звертатися до Вашого місцевого секретаря Відділу або до Головної Канцелярії УНСОюзу на число телефону

1-800-253-9862

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи”

Українці в Казахстані

(Продовження. Початок у ч.6)

3. В Астані – 20 тисяч українців

В Астані нас зустрічав голова столичної української громади “Ватра” Тарас Чернега, його друзі й активіст-ватори – викладач музики й співу Юрій Мартиненко та Василь Чернов.

Астана – невелике місто з населенням у 300 тисяч людей, з них українців – понад 20 тисяч. Більшість українців асимілювалась, забула батьківську мову, замінивши її російською, і звичайно ж, не вивчивши казахську. Багато людей з українськими прізвищами під час перепису назвалися росіянами. І не тільки тому, що за мовою, способом думання вони такими й стали, а більше тому, що в радянські часи вигідніше було вважатися росіянами і мати цілком зрозумілі переваги та привілеї. А тепер, коли російський вплив значно послабився, вони вважають себе росіянами за звичкою. І коли збираються за святковим столом, після чарки хібащо українська пісня ще нагадує про національну приналежність таких застілляників. Однак актив товариства тримається гурту. Ще з часів заснування українського громадського об'єднання “Ватра” збиралися на свята, організовували різні українськомовні заходи, відзначали Шевченкові дні, проводили свято Матері, відзначали гуртом Різдво і Великдень.

Головою товариства обрали молодого інтелігента Тараса Чернегу. Він народився на казахській землі 1962 року в родині лікаря-стоматолога Андрія Марковича, родом з Вінниччини. Мати – уродженка Казахстану, але батьки її з Харківщини. В родині шанували українські традиції, передплачували і читали українські видання, вдома розмовляли рідною мовою і виховували дітей в атмосфері природної любови до всього українського.

4. Гімназія – гордість громади

Найбільше досягнення об'єднання “Ватра” – українська гімназія в самісінському центрі Астані. Сьогодні тут чотири групи, понад 60 дітей та садочок при школі, в якому нараховується двадцяттеро дошкільників.

Тарас Чернега передусім запропонував побувати в гімназії. Тут відвідує дитячий садок, своєрідну підготовчу групу до школи, його син Юрко. Тут очолюване Тарасом об'єднання має свою кімнату – такий собі штаб “Ватри”. Тут зосереджена бібліотека українських книг, проводяться всілякі урочистості та масові заходи з нагоди українських свят. Словом, гімназія є

не тільки навчальним закладом, а й центром духовно-культурного й організаційного життя української громади. Вчителі не без гордості згадували відвідання гімназії Президентом України Леонідом Кучмою та посадником Києва Олександром Омельченком під час їхньої візити до Казахстану 1998 року.

Гості прибули не з порожніми руками: Президент подарував гімназії 25 комп'ютерів, мер – телевізор, телефон та факс-машину. Усіх найбільше непокоїло те, щоб спритні комерсанти не відібрали приміщення гімназії по закінченню терміну оренди.

Відчувається нестача українських підручників і взагалі дитячих книжок українською мовою. Вчителі підготували на моє прохання список підручників – “Прописів”, “Читанок”, “Української мови”, “Української літератури” – всього 17 позицій.

Я пообіцяв подати цю інформацію в газету та вказати адресу, на яку, хто захотів би допомогти, міг би послати необхідні книжки. Виконую свою обіцянку і подаю адресу: **473000, Казахстан, м. Астана, вул. Сейфуліна, 49, АЧУК Українська гімназія, Біба Оксана Анатолівна (директор).**

Українців же, які хотіли б повернутися на батьківщину і стати її повноправними громадянами, у Казахстані багато. За час нашого перебування у різних містах все підходили і підходили наші земляки з проханням допомогти повернутись додому. Нині ж, перед тим, як ставити питання про набуття українського громадянства, треба позбутися громадянства казахстанського. При цьому відбирається паспорт громадянина Казахстану, натомість видається довідка, яка дійсна півроку.

За цей час, справа не вирішується, чиновники ж не хочуть продовжувати строк дії довідки, і людина перебуває у повній громадянській невизначеності. Подейкують, що така бюрократична тяганина є свідомою: при таких величезних територіях відтік з країни населення – та ще такого роботящого і невибагливого, як українці – є небажаний.

Коли писалися ці рядки, стало відомо, що підготовлена міжурядова угода між Україною та Казахстаном про спрощений порядок набуття громадянства громадянами України, які проживають у Казахстані, і громадянами Казахстану, які проживають в Україні.

Віталій Карпенко

(Далі буде)

“Свобода” запрошує до праці продавців реклами

Ви можете заробити відчутний грошовий додаток до свого основного заробітку, а також прислужитися громаді й українській пресі, якщо маєте хист і бажання збирати рекламні оголошення та

передплатників для “Свободи”, а також продавати газету у Вашій місцевості. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марії Осціславської на тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040.**

Україна – національна держава, а не провінція московських поселенців

Заява ОУН Руху м. Москви з приводу переобрання керівництва Верховної Ради України

Ми, українці, мешканці м. Москви, з великим задоволенням сприйняли довгоочікуване рішення Верховної Ради України з кадрових змін. Адже Ткаченко, Мартинюк і їхнє комуно-соціалістичне оточення промосковського спрямування перетворили фактично Верховну Раду в антиукраїнський орган, який гальмував будівництво в Україні Національної держави. І без очищення українського державного керівництва від апологетів повернення України назад у склад Росії – без усунення цього гальма не може бути й мови про утвердження в Україні дійсно незалежної, національної держави українського народу. Тому ми вдячні як Президентові України Л. Кучмі за його рішучі дії після переобрання, так і національно-патріотичній більшості Верховної Ради за їх останні дії у справі захисту державної незалежності українського народу.

Вважаємо, що з такою ж рішучістю уряду України потрібно діяти й у напрямі звільнення українського суспільства від московського засилля, повернення та утвердження в суспільстві української мови та культури. І негайно скасуйте ганебне антиукраїнське рішення Верховної Ради із зобов'язань, які бере на себе Україна за Європейською хартією регіональних мов. Адже це рішення, як і ті голодомори, цілеспрямоване знищення українського народу, що тільки за радянських часів призвело до загибелі по-

над 45 мільйонів українців, – відверто спрямоване вже на остаточну ліквідацію українського етносу, його мови, культури й на закріплення панівного стану росіян в Україні. Ці зобов'язання повинні бути негайно переглянуті й приведені у відповідність до Конституції держави. Тим більше, що Європейська хартія регіональних мов дозволяє Україні, як і всім державам, прийняти такі зобов'язання, котрі не будуть шкодити державній українській мові та необхідності її обов'язкового вивчення і повсякденного застосування в своїй діяльності всіма громадянами України, без винятку.

Пора також уже проявити рішучість у звільненні України від чужоземних військових і військово-морських баз. Адже присутність цих військових сил на території України створює не тільки постійне напруження в суспільстві, а й безпосередню загрожує незалежності та цілісності Української держави. Пора нарешті будувати дійсно незалежну національну державу українського народу, а не маріонеткову псевдо-державу московських поселенців, котрі ще й досі панують над корінним українським народом. Це віковічна мрія всіх українців, що проживають сьогодні як в межах, так і за межами України.

Віктор Гуменюк,
голова Центрального проводу
ОУН Руху Москви

Помер Анатолій Лупиніс, політичний провідник УНА-УНСО

Увечорі 4 лютого помер Анатолій Лупиніс (на знімку внизу) – один з ініціаторів створення асоціації “Зелений

світ”, “Меморіалу”, Народного Руху. Панахида відбулася 8 лютого у Володимирському соборі м. Києва.

Біографічна довідка

Народився 21 липня 1937 року. У жовтні 1956 року був заарештований і засуджений на 6 років позбавлення волі. Наступного року за участь у страйку в таборі засуджений на 10 років за статтями “Антирадянська агітація і пропаганда”, “Контрреволюційний саботаж”. Звільнений 1967 року з паралізованими ногами. У травні 1971 року за виступ біля пам'ятника Т. Шевченкові знову був заарештований і утримувався в ув'язненні 12 років. З грудня 1990 року – голова політичної референтури УНА-УНСО.

Члени УНА-УНСО тримають нагороди голови політичної референтури Української національної асамблеї Анатолія Лупиніса після Панахиди.

Фото УНІАН

„Зелене світло” новому послові України у Вашингтоні

ВАШІНГТОН. – Невідкладність, з якою Сполучені Штати прийняли нового посла України, стане, сподіваємося, певною віхою в дипломатичному житті американської столиці.

Костянтин Грищенко прибув до Вашингтону 1 лютого (не цілих два тижні після того, як Президент Леонід Кучма призначив його на цей пост). Наступного дня він мав зустріч з діючим Державним секретарем Стровбом Талботом (Державний секретар Меделинн Олбрайт була за кордоном) і передав свої протокольні документи. А вже 3 лютого Білий Дім знайшов час у переповненому розкладі на те, щоб Президент Клінтон прийняв від посла України його вірчі грамоти і таким чином перетворив його на повноважного амбасадора до США.

Така швидкість просто нечувана у бюрократично-дипломатичних колах Вашингтону. Новопризначені амбасадори звичайно чекають декілька тижнів на згоду американського уряду прийняти призначену особу, а прибувши до Вашингтону, чекають ще дватри тижні (іноді й шість) на зустріч з президентом. До моменту передання вірчих листів вони вважаються тільки призначеними амбасадорами (ambassador-designate) і знаходяться в нейтральному куті дипломатичного рингу.

Але нині Сполучені Штати зараховують Україну до чотирьох держав, яким приділяють особливу увагу, бо хочуть бачити їх успішними. Тому для нового представника України у США увімкнено усі зелені світла.

Амбасадор Костянтин Грищенко, якому 46 років, є професійним дипломатом. Перефразовуючи Апостола Павла, він дипломат і син дипломата. Ще коли існував Советський Союз, він закінчив Інститут Міжнародних відносин у Москві – одну з елітарних шкіл СРСР. До 1991 року працював в секретаріаті Об'єднаних Націй, а після того, як Україна стала самостійною, перейшов до Міністерства закордонних справ у Києві. (Він зазначає, що ні одного дня не працював як дипломат

Російської Федерації, хоч жив у Москві; вся його дипломатична кар'єра була в рамках Советського Союзу й України).

Питання контролю над роззброєнням і безпеки належали до його компетенції у Міністерстві закордонних справ України. Він приїжджав до США в товаристві першого міністра оборони України Костянтина Морозова, а також з міністром оборони Валерієм Шмаровим. У 1995 році став заступником міністра закордонних справ, а 1998 року змінив нинішнього міністра закордонних справ Бориса Тарасюка як головний представник України у Брюсселі, де він був амбасадором до Бельгії, Голландії й Люксембургу та керівником місії України при НАТО.

Призначаючи Костянтина Грищенка послом до Вашингтону, Президент Кучма сказав, що США є одним із пріоритетів закордонної політики України, тому посольство має очолювати дипломат високого рівня. Американська сторона, для якої 46-річний український дипломат не є невідомою особою, дуже швидко схвалила цей вибір.

Після нецілого тижня у Вашингтоні, Амбасадор Грищенко повернувся до Брюсселю, щоб там здійснити ряд протокольних прощальних зустрічей, але перед тим, 2 лютого, він запросив до амбасадати представників діаспорних організацій, щоб представитись їм і висловити свої сподівання на підтримку “нашій державі, уряду і праці посольства”.

Він запевнив присутніх, що в Україні йдуть серйозні зміни в напрямі ліній реформ, та заявив, що вважає своїм завданням переконати у цьому Державний департамент, Конгрес США і такі авторитетні міжнародні фінансові установи, як Міжнародний Валютний Фонд. Він також віддав належне своїм попередникам-амбасадорам, які вже виробили добрі зв'язки між Україною і США, нагадавши присутнім, що зміна послів – це нормальне явище в дипломатії.

Р.Л. Хомяк

Заклик ЗУАДК-у

(Закінчення зі стор. 1)

во вдячні є діти, які отримали подарунки від дітей Нашої Української Рідної Школи у Філадельфії якраз вчас на Різдво”.

ЗУАДК уклав угоду з Американською агенцією міжнародного розвитку (USAID) через програму „Ocean Freight Reimbursement”, щоб вони оплатили пересилку 12 контейнерів в Україну й Казахстан. Ця програма платить виключно за перевіз кораблем.

Ми звертаємось до українських організацій в Америці, парафій, громадських установ, щоб збирали речі й висилали контейнерами 350 або 700 пачок до всіх областей України та до Казахстану, де багато українців живуть в дуже тяжких умовах. Канцелярія ЗУАДК-у в Києві може поклагодити всі митні декларації.

Якщо ваша громада уже підтримує якісь потребуючі установи, можна використати цю програму, щоб вислати допомогу безпосередньо до них, але допомога мусить бути гуманітарна і

мусить іти на якусь добродійну організацію.

Якби ваша громада не була всилі наповнити контейнер на 350 пачок, просимо подзвонити до ЗУАДК-у, і ми вас поєднаємо з найближчою до вас групою, щоб ви могли до них прилучитися.

Працюючи разом, ми можемо заповнити більше контейнерів, щоб якнайбільше допомоги дійшло в Україну в наступні п'ять місяців. Час вимагає швидких дій, бо якщо українська громада в Америці не зможе використати цієї програми до кінця червня 2000 року, фонди, призначені Україні і Казахстанові, будуть припинені і на наступний рік Україна не буде включена в цю програму.

Ми вдячні Агенції (USAID) за їх підтримку українському народові, і віримо, що наші громади зможуть вповні використати цю програму американського уряду.

По точнішій інформації просимо телефонувати на число: (215)728-1630, або висилати факс (215)728-1631. Наша міжнародна мережа (web site): www.uuarc.org. Електронна пошта (e-mail): uuarc@bellatlantic.net

Поправка. В статті Іванни Старощак „Як радіо допомогло дітям” („Свобода”, ч. 6) замість „Вирішила

порадитись з директором української радіопрограми у Філадельфії” слід читати: „у Пітсбургу”.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УНС пошукує вчителів-добровольців для навчання розмовної англійської мови в Україні

Одним із проєктів допомоги Україні, здійснюваних Українським Народним Союзом, є курси навчання розмовної англійської мови, які проводяться у співпраці з Товариством "Просвіта" вже з 1992 року. На сьогодні такі курси було проведено у 84 містах України, майже в усіх областях. В них взяли участь понад 400 вчителів-добровольців. З програми скористали майже 6 тисяч слухачів.

Цього літа знову плануються такі курси в Україні, і УНС вже пошукує в США професійних вчителів, рідною мовою яких є англійська і які готові присвятити для України свій час і знання. Навчання проводяться 4 тижні, від червня до серпня, п'ять разів на тиждень, по 4 години денно. Класи обмежені до 20 слухачів, серед яких є багато спеціалістів з різних галузей. Отож, вчителі матимуть нагоду не тільки навчати їх мови, а й відкривати вікно до двох культур – української і американської, показати приклад американської доброчинності, і в той же час збагатити себе знаннями про Україну, познайомитися з новими людьми, заприятелювати і збагатити себе чудовим життєвим досвідом.

УНСоюз надає допомогу з навчальними матеріалами, житлом і харчуванням в домашній атмосфері.

Приєднайтеся до нашої групи добровольців. Зголосіться до Українського Народного Союзу на телефон: **973-292-9800**, додатковий **3039** або **3071**. Оплата за аплікацію 25 дол. не повертається. Зголошення приймаються до 20 березня.

Помер секретар 484-го Відділу Петро Холявка

Бл. п. П. Холявка

ЮТИКА, Нью-Йорк. – Тут у четвер, 3 лютого, на 74 році життя помер, після короткої недуги, Петро Холявка секретар 484-го Відділу Українського Народного Союзу.

Син Теодора і Антоніни Холявків він народився 25 січня 1925 року в Польщі. Рідну хату залишив, маючи 16 років. Після мандрів по різних країнах Європи, де здобув освіту, в 1956 емігрував до США та поселився в Ютиці. Протягом 20 років працював П. Холявка електриком у Бюніт Файберс, 13 років – у ливарні Чикаго Пнеуматік, а тоді вісім років – електриком у Марін Мідленд банку. У квітні 1978 року П. Холявка одружився з Наталкою Ярмач-Пекман – це було винятково щасливе подружжя.

Петро Холявка був активним парафіянином української католицької церкви св. Володимира Великого в Ютиці, членом церковного комітету, котрий відповідав за обрахування щотижневої церковної збірки грошей. Крім того, він був книговодом „Бесіди“ та секретарем 484-го Відділу УНС від 1994 року. До того часу він постійно був активним членом Відділу УНС і займав інші пости – заступника секретаря Відділу та голови Контрольної комісії.

П. Холявка залишив в глибокому смутку дружину Наталку, а в Польщі маму Антоніну Холявку та сестру Дануту Єржицьку. Три дочки: Наталку Патію з чоловіком Джеймсом, Христину Тоуран з чоловіком Скотом, і Патрицію Мортон. Крім того, залишив опечалених пасербиць і пасербів Роксану, Конні та Джефрі Пекманів і внуків Данієл, Еван, Наталку, Александра, Джесіку, Антонія, Стефанію і Христофора.

Парастас відправлено у неділю, 6 лютого, в похоронному заведенні Дж. В. Дімлї, а похорон з української католицької церкви св. Володимира Великого у понеділок, 7 лютого, на парафіяльний цвинтар у Вайтставні, Н.Й.

Петро Холявка все життя був діяльним членом української громади. Нехай американська земля буде йому легкою.

Округний Комітет Відділів УНСоюзу АЛЛЕНТАВН, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 26 лютого 2000 р. о год. 2-й по пол.
в залі Української Католицької Церкви св. Йосафата
1826 Kenmore Avenue, Bethlehem, PA.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішачим правом голосу: члени управи Округного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

44, 47, 48, 137, 143, 147, 288, 318, 369, 438

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Евген Осціславський – радний УНСоюзу
Анна Гарас – почесний член Головного Уряду

За Управу Округи:
Анна Гарас – голова

Катерина Сержант, секретар
Дмитро Мушастий – почесний голова

Марія Колодруб, касир
Степан Колодруб – почесний голова

Округний Комітет Відділів УНСоюзу ПІВНІЧНОГО НЬЮ ДЖЕРЗІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в п'ятницю, 3-го березня 2000 р., о год. 2-й по пол.
в приміщенні Головної Канцелярії УНС
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішачим правом голосу: члени управи Округного Комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних Відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 170, 171, 172, 182,
214, 234, 286, 287, 322, 340, 371, 490.

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ та ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

За Управу Округи:

Евген Осціславський – голова,
Марко Дацківський – секретар,
Андрій Воробець – касир

Почесні голови Округи:
Володимир Білик, Іван Хомко

УНСоюз

уділяє своїм членам

- ▶ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- ▶ На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- ▶ По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажею життєвого забезпечення
Семінар провадитиме **МАРТА ЛІСКО** – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Нью-Йорк	Варка Бачинська, 212-533-0919	2/28/00	Самопоміч, 98 Second Ave., New York, NY 10003	10:30
Коннектикат	Igor Гайда, 203-531-2090	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	12:00
Вілкс Беррі	Тарас Бутрей, 717-759-9211	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Аллентавн	Анна Гарас, 610-867-4052	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Шамокін	Йосиф Чабан, 570-874-3084	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Клівленд	Тарас Шмагала, 216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександр Серафін, 248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропась, 847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів, 416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь, 518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг, 401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діак, 617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Життя, смерть і безсмертя
Романа Шухевича – Тараса Чупринки

50 років тому, 5 березня 1950 року, загинув у бою з більшовицькими органами безпеки у селі Білогорща коло Львова головний командир Української Повстанської Армії, голова Проводу ОУН на українських землях і голова Генерального секретаріату Української Головної Визвольної Ради Роман Шухевич – Тарас Чупринка.

Народився Роман Шухевич 17 липня 1907 року в містечку Краківець Яворівського повіту на Львівщині. Походив він із старовинного й заслуженого українського роду, в якому були письменники, етнографи, правники.

Дід Романа, Осип Шухевич – письменник і перекладач, український греко-католицький священник, який під час навчання у Львівській Духовній Семінарії належав до кола „Руської Трійці”. Бабуся, Герміна Шухевич – видатна громадська діячка, послідовниця активістки емансипаційного руху Н. Кобринської, співзасновниця перших українських жіночих товариств в Галичині.

Батько Осип – суддя, мати Євгенія походила зі старого священничого роду, дядько, Володимир Шухевич – визначний громадський діяч, етнограф, педагог і публіцист, дійсний член НТШ, автор унікальної 5-томної праці „Гуцульщина”.

Життєвий шлях Шухевича загальновідомий. На 16-му році життя він стає членом Української Військової Організації, опісля – Організації Українських Націоналістів, а від 1932 року якийсь час був бойовим референтом Крайової Екзекутиви ОУН. Йому пощастило кілька разів оминати арешт.

У зв'язку з замахом на життя польського міністра внутрішніх справ Б. Перацького 15 червня 1934 року він, разом з іншими членами Крайової Екзекутиви, був заарештований і від липня 1934 до січня 1935 року перебував у концтаборі в Березі Картузькій. Засуджений у червні 1935 році у відомому процесі С. Бандери та ін-

ших на 4 роки за належність до Організації Українських Націоналістів, він перебував у тюрмі два роки і за амністією був звільнений в 1937 році.

В грудні 1938 році Шухевич переходить нелегально в Карпатську Україну і стає старшиною штабу „Карпатської Січі”, шефом якого був полковник Михайло Колодзінський. Після поразки Карпатської України він перебував у Данцігу і Відні.

Від грудня 1939 року Шухевич жив у Кракові з дружиною та сином Юрком, був співорганізатором, слухачем і викладачем військових старшинських курсів, був членом Револьюційного Проводу ОУН, який створився в лютому в 1940 році під проводом Бандери, а опісля красним провідником західних окраїн українських земель, так званого Закерзоння. В квітні 1941 року Шухевич погодився очолити вишкільний курінь, відомий під назвою „Нахтігаль”.

Члени Проводу ОУН в травні 1943 року вирішили створити Бюро проводу в складі трьох членів з Шухевичем на чолі. А в серпні Провід ОУН скликав Третій надзвичайний збір, який затвердив склад цього бюро.

Під ім'ям Тараса Чупринки Шухевич став головним командиром Української Повстанської Армії після Третього надзвичайного збору ОУН восени 1943 року, під час перебування на Волині. Шухевич великою мірою причинився до створення Української Головної Визвольної Ради, бо добре розумів потребу створення верховного політично-керівного органу національно-визвольної боротьби всього українського народу. Як голова Бюро проводу ОУН й головний командир УПА, він, самозрозуміло, мав значний вплив на проведення першого Великого збору УГВР.

Свої думки, погляди, оцінку становища Шухевич висловив в таких відомих документах, як „Звернення воюючої України до всієї української еміграції” (жовтень, 1949 р.), „Заява Го-

Роман Шухевич – Тарас Чупринка

ловного Командування Української Повстанської Армії” (вересень, 1947 р.), „До генези Української Головної Визвольної Ради” (1948 р.). І хоч він був свідомий реальної переваги сил ворога, проте не піддався, не склав зброї й керував боротьбою в найтяжчих умовах.

5 березня 1950 року в селі Білогорща під Львовом Роман Шухевич був щільно заблюкований енкаведистами на конспіративній квартирі. Спробував чинити збройний опір ворогам і загинув.

Коли дивитися на Романа Шухевича – Тараса Чупринку як підпільного провідника з перспективи часу, то перш за все слід відзначити його повну посвяту й відданість своїм обов'язкам. Він все своє свідоме життя присвятив ідеї визволення України.

Ярослав Колодій

До 50-річчя від дня смерти героя

У Філадельфії створено Громадський комітет для відзначення 50-річчя від дня смерти генерала Тараса Чупринки – Головного Командира УПА і голови Крайового Проводу ОУН.

За почином філадельфійської Станиці колишніх вояків УПА, на установчі збори Громадського комітету, що відбулися в Українському Освітньо-Культурному Центрі 17 січня, були запрошені всі організації і товариства.

Збори відкрив один із колишніх командирів „Великого Рейду УПА”, Михайло Ковальчин, його ж обрано головою створеного комітету.

Секретарем став Богдан Тодорів, першим заступником голови – Володимир Сімків, від 1-ої Дивізії УНА, Іван Міджак – другим заступником, від Українсько-Американських ветеранів і касиром обрано Звениславу Романів.

У зборах взяли участь: Іван Яворський і Андрій Міджак – УККА, Звенислава Романів від банку „Певність”, Люба Сілецька і Михайло Майчук від ОЖ ООЧСУ,

Степан Гавриш і Методій Борецький – від ЗУАДК, Микола Пришляк від Округу УНС, Іван Крих – відділ Патріархального Товариства, – ООЧСУ, Юрій Наконечний від Осередку СУМ-у, Володимир Сімків від братства 1- Дивізії УНА, Іван Міджак від Українсько-Американських Ветеранів, Борис Захарчук від Товариства Українських Інженерів, Петруся Савчак від УОКЦ, Михайло Ковальчин і Богдан Тодорів від УПА, Євген Новосад від Товариства українських сеньйорів, Ігор Чинович від кредитівки „Самопоміч”, Ярослав Козак від УСТ „Тризуб”, Ігор Кушнір від „Провидіння”, Марія Раковська від Округу Союзу Українок і

Михайло Луців від Гуцульського Товариства „Черемош”.

Вирішено відзначити важливу дату в неділю 12 березня, Службами Божими, о 9-й год. ранку в Українському католицькому соборі при Френклін вулиці і українській православній церкві св. Покрови при Овк Лейн, та академією, що відбудеться о 3:30 год. по полудні в Українському Освітньо-Культурному Центрі. Подобиці цього відзначення будуть подані до відомої в українській пресі і радіо-оголошеннях.

З цієї нагоди Комітет просить всі товариства і організації не планувати інших імпрез на поданий день.

УККА: з думкою про молодь

Відбулися чергові наради Крайової Екзекутиви УККА

НЬЮ-ЙОРК. – Тут 29 січня відбулися чергові наради Крайової Екзекутиви УККА, на яких розглянуто нові проекти зовнішньої діяльності, питання влаштування новоприбулих та включення їх до громадського життя, проблеми організованого українського студентства у США, проаналізовано фінансовий звіт за 1999 рік.

Екзекутива вирішила зайнятися трьома новими проектами, а саме – допомогою українським кредитівкам у збереженні неприбуткового статусу, встановленням підстав для виплати американських пенсій українським

американцям, котрі бажають жити в Україні, через Державний департамент здоров'я, освіти та добробуту, і проголошення загальної амністії для новоприбулих до США українців. Вирішено також шукати фондів для двомовного навчання в школах українознавства, а також суспільної допомоги новоприбулим від Федерального уряду, а саме Департаменту освіти, житла і міського розвитку та Департаменту праці. Вирішено клопотатися про включення до програм середніх шкіл історії Великого голоду 1932-33 років в Україні. Для розвитку діяльності

референтури новоприбулих вирішено влаштувати два центри на сході США – в Нью-Йорку, в будинку УККА, а також у Байоні, Нью-Джерзі. На розбудову приміщення у Нью-Йорку призначено від 15 до 20,000 дол. В цих центрах відбуватимуться курси англійської мови, громадянства, надаватимуться поради з пошуку праці тощо. Також вирішено розбудувати мережі некомерційних радіопередач.

З метою кращої організації українського студентського життя у США вирішено влаштувати окрему референтуру в цій справі. Обговорено фінансову діяльність за 1999 рік. Вирішено провести збірку комп'ютерного приладдя та вислати контейнер цього приладдя для українських студентів

та громади у Казахстані, подати допомогу старшим особам у Казахстані на підставі пожертв українців зі США, які погодяться щомісячно передавати 15-20 дол. на конкретні адреси в Казахстані.

З нагоди 50-ліття героїчної смерті генерала-хорунжого Романа Шухевича-Тараса Чупринки вирішено закликати місцеві громади створити комітети з відзначення цієї річниці.

На нарадах були присутні представники Українсько-американської гуманітарної асоціації, котрі внесли прохання стати членами УККА. Це питання Крайова Рада УККА розгляне у березні.

Пресове бюро УККА

Традиційна різдвяна зустріч

Впродовж багатьох років у 33-му Відділі США ім. Лесі Українки в Пармі склалась чудова традиція спільним обідом завершувати цикл зимових християнських свят, найголовнішим серед яких є Різдво, щоб всім разом подякувати Господеві за все, що маємо, висловити свої надії і побажання на майбутнє.

На цьогорічній зустрічі, що відбулась 23 січня, почесними гостями 33-го Відділу були о. митрат Михайло Ревтюк, гість з України о. Тарас Федорович, преподобні сестри, голова Українських з'єднаних організацій Клівленду мгр. Василь Лішинецький, ведучий української радіопрограми Клівленду Петро Твардовський, інспектор шкіл українознавства д-р Степан Воляник, голова 8-го Відділу США Надя Русенко. Присутня була і голова Округи Огайо, членка нашого відділу Іванна Шкарупа. На традиційний обід прийшло багато членів української громади Парми.

Присутніх привітала голова 33-го Відділу Міля Русин, яка нагадала, що двохтисячний рік ООН проголосила Міжнародним Роком Подяки, і пояснила символічний зміст свічок на головному столі. Під час її пояснення Почесна членка США Ірина Ка-

шубинська запалила головну свічку в пам'ять найкращих синів і дочок нашого народу, які віддали своє життя за незалежність України, висловлюючи цим наше визнання і подяку за їхню мужність, патріотизм і найвищу посвяту. Далі Ірина Кашубинська передала головну свічку голові Округи Іванні Шкарупі – для запалювання свічок традиційного трисвічника. Міля Русин пояснює, що жар сердець наших героїв не пропав, а передавався наступним борцям-патріотам, і ось вже вісім років ми маємо вільну Україну. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять померлих за останній рік членок 33-го Відділу та членів родин.

Отець Михайло Ревтюк відчитав молитву. Членки приготували традиційні різдвяні страви, і задоволені обличчя присутніх красномовно підтверджували куховарські таланти наших господинь.

Програму розвагової частини підготувала Олена Хміляк – культурно-освітня референтка відділу. Вона розповіла про народні звичаї в час святкування Різдва Христового, підкреслила красу і самобутність наших традицій та обрядів.

У розваговій частині взяли участь

Лукія Гриців, Оксана Келлер, Люба Мичковська, Ірина Кашубинська. Оповідання, розповіді та гуморески чергувались з колядками, звучали поздоровлення з уродинами та Днем Ангела.

Все це створювало відчуття великої родини, яка зібралась з нагоди свята. Це і була велика родина, бо всі причинялись до загальної справи, давали датки на різні збірки в Україну, спонзорували Стипендійну акцію, майже кожен долучився до допомоги потерпілим від повені в Закарпатті. Голова Відділу Міля Русин подякувала всім присутнім за допомогу членкам у їхній праці.

Тут, в Америці, ми є свідками того, як важко стало останнім часом знайти відповідну картку, щоб привітати знайомих зі святом, і радіймо з того, що наша громада не розгубила на важких, часом дуже покручених, імміграційних стежках своїх традицій, не розчинилась у величезній масі різних народів, що населяють Америку, зберегла не лише мову, а й релігійне усвідомлення християнських свят, продовжує їх відзначення з усією чарівністю та неповторністю обрядів, що віками складались у нашому народі.

Ніна Сікора,

пресова референтка 33-го Відділу США

Пластова „Свічечка” в Пармі

У неділю, 16 січня, о 1-ій год. по полудні в залі Святопокровського осередку в Пармі клівлендська Пластова Станція влаштувала свою традиційну „Свічечку”. Зібралося багато пластової молоді в одностроях, батьків, дідухів, бабунь і гостей.

Цього року приємно вражала на „Пластовій Свічечці” у своїх одностроях молодь СУМ, запрошена пластунами, а між старшиною Пласту стояли священники обох віросповідань: о. Іван Наконечний, парох українського православного собору Св. Володимира, і о. Василь Петрів, парох україн-

ської католицької церкви Св. Покрови в Пармі.

Програма імпрези була різноманітною і зворушливою – у світлі свічок, які присутні тримали в руках. Були колядки, деклямації, рецитації, промови та офіційне прийняття діточок до гуртка „Пташат”, перехід „Пташат” до Новацтва і Новацтва до Юнацтва. Також спеціальною грамотою відзначено жертвну працю чотирьох членів Пласт-приятю: інж. Завадівського, Дарію Собко, теперішню голову, Романа Боднарука і Крутиголову (колишнього голову). Програму уло-

жила пл. сен. Дарія Якубович, а імпрезою провів ст. пластун Роман Якубович.

Пластовий наказ зачитав пл. сен. Богдан Ковч. Звіти приймав станичний пл. сен. Микола Голіян. Хоч програма була доволі довга, дорослі мали велику втіху з дітей.

В кінці імпрези пластуни і сумівці гарно заспівали колядки, в супроводі гри на бандурі.

Пластовою молитвою закінчено цю вдалу і позитивну імпрезу. Спільною „Свічечкою” молодіжні організації засвідчили свою національну і релігійно-духовну єдність.

Д-р Володимир Боднар

Різдвяне свято в клубі емеритів

Уже стало традицією, що клуб емеритів при катедрі св. о. Миколая в Чикаго закінчує різдвяний сезон святочною зустрічю. Отже, 26 січня 2000 року засіло за гарно удекорованих столами понад 110 членів і гостей, щоб гідно закінчити Різдво Христове в ювілейному році. Імпрезу відкрив голова клубу Володимир Щербльовський, вітаючи владик – Михаїла ЧНІ, Іннокентія, ЧСВВ, всіх катедральних отців, членів і запрошених гостей.

Далі програмою провадив Василь Камінський. Він попросив Владика

Михаїла провести молитву. Колядкою „Бог Предвічний” і благословенням їжі почато імпрезу. Щоб надати присутнім веселого настрою, Іванна Савицька прочитала свою гумореску „Над сиротою Бог з калитою”, присвячену банкові „Певність”, який спонзорував цю імпрезу.

Несподіванкою було прибуття до залі шкільних дітей з колядками, під проводом Ярослави Проців. Ведучий програмою подякував дітям і їх диригентів за гарний спів і вручив 100 дол. на школу. Після цього від-

бувся обід. Привіти зложили Владика Михаїл, Степан Бабик від банку „Певність”, який зложив 1,000 дол., ексекутивний директор кооперативної каси „Самопоміч” Осип Панчишин – від Товариства старших громадян при соборі св. Володимира і Ольги.

Вкінці Владика Іннокентія ЧСВВ, духовний опікун клубу, говорив про любов і єдність. У мистецькій програмі з віршами й гуморесками виступили Мирослава Баторфальви, Володимир Щербльовський, Марія Малецька та Йосиф Богданік.

Колядою „Глянь оком щирим” закінчено імпрезу.

Н. Ф.

Незабутній концерт колядок

Різдвяний концерт українських молодіжних ансамблів міста Торонто під мистецьким керівництвом Василя Кардаша відбувся 12 січня ц. р. у церкві Святої Покрови.

Пам'ятаючи з преси, з яким тріумфом зустрічали молодих торонтських українських співаків в 1990 році у Києві, Львові, Івано-Франківському, Тернополі та в інших містах України, я збагнув причину успіху наших артистів і причину людського захоплення ними: їхнє виконання колядок має могутній очищувальний вплив на душу.

Це був незабутній концерт. Хори

„Оріон”, „Левада”, оркестра „Авангард”, дитячий ансамбль „Юні барабанщики” ні в чому не поступалися професіоналам.

Чудово в хоровому співі виступили солісти. Віктор Шевель, Стефанія Плотник, Василь Лапко, Марійка Кобилецька, Богдан Темнюк та Іриной Сулипка. Крім Василя Кардаша диригували Гражина Мелех, Роман Ясінський, акомпанювали Наталія Загорбинська і Роман Ясінський. Вірші читали Леся Плотник і Богдан Темнюк.

На початку концерту з молитвою за

український народ і привітанням виступив духовний патрон ансамблів Владика Ізидор Борецький.

Були виконані колядки за Д. Бортнянським, Д. Січинським, К. Стеценком, Т. Купчинським, М. Леонтовичем, М. Гайворонським, М. Лисенком, А. Гнатишиним, пісенні твори за старо-болгарським мотивом, В. Ріхтера, В. Кардаша на слова Б. Лепкого.

Концерт завершився словом Владика Ізидора Борецького, якому усі, як вияв пошани і вдячності, відспівали „Многая літа”, а відтак усі разом – традиційну „Бог Предвічний”.

В. Мелех,
Торонто

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

19 лютого – в Норт-Порті, ФЛ., починаються гостинні виступи дівочого ансамблю „Вишиванка” (кер. Алла Куцевич).

19 лютого – доповідь проф. Дмитра Штогрини „Маловідомі матеріали про українсько-єврейські взаємини в роках 1918-1920” відбудеться в НТШ (63 Четверта аве., між 9 і 10 вулицями в Нью-Йорку). Початок о 5-ій вечора.

19 лютого – УККА, відділ Пасейк-Берген запрошує на забаву в Українській централі при 240 Норе Аве. в Пасейку; Початок о 8-ій вечора. Тел. (973) 546-4659.

19 лютого – зимову забаву Valentine Dance проводить 2-ий відділ Організації оборони Лемківщини в домі СУМА в Йонкерсі. Початок о 9-ій вечора. Тел. (914) 476-5549.

20 і 29 лютого – перегляд відеофільму „Твердиня української духовності. Університет „Києво-Могилянська академія”. 20 лютого – в Чикаго (2247 W. Chicago Ave), початок о 1-ій годині по полудні; 29 лютого в Українському культурному центрі у Воррені, Миш. Початок о 6.30 вечора.

26 лютого – зимова забава Школи св. Юра в Нью-Йорку. Початок о 7-ій вечора.

26 лютого – ювілейна карнавальна забава Комітету допомоги Україні (відділ Центрального Нью-Джерзі) відбудеться в Центрі української культури (Савт Бавнд Брук). Початок о 6-ій вечора. Телефони (908) 534-6683, 755-8156 і 754-0898.

26 лютого – курс підготовки до іспиту на американське громадянство проводить ЗУАДК у Філадельфії при 1206 Катмен Евеню. Початок о 1-ій годині. Тел. (215) 728-1630.

12-27 лютого – в Українському інституті Америки (2 East 79th Street, New York) відбувається виставка „Дві сестри”: живопис А. Оленської-Петришин, живопис і скульптура Христі Оленської.

5 березня – академія в честь ген.хор. Тараса Чупринки – Р. Шухевича відбудеться в школі Asher Levy School при 1-ій ав. між 11 і 12 вулицями в Нью-Йорку. Початок о 2.30 по полудні.

11 березня – урочиста програма з нагоди 50-ліття Українського лікарського товариства Північної Америки (700 Cedar Road, Jenkintown, Pa). Початок о 6-ій веч.

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСО-юзу – 2200 Route 10, Parsippany, NJ. Тел. (973) 292-9800, дод. 3055.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?” є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. 973-292-9800, дод. 3040).

**Минуло 25 літ від дня
заснування осередку
св. Андрія в Норт-Порті.**

При кінці 60-их років у Ворм Мінерале Спрінг і в Норт-Порті жило лише декілька українців. Організована форма нашого поселення починається від 14 січня 1975 року – від перших сходів в хаті Василя і Тетяни Чубатих. В присутності 12 осіб засновано тоді першу громадську клітину – „Об'єднання українців“. Там же й вибрано першу управу. Отже, п'ять українських родин-піонерів 25 років тому стали ядром нашої громади на Флориді, з чого виросло велике українське поселення у Норт-Порті й довколишній околиці.

Минуло ще трохи часу – і число українців в Норт-Порті значно збільшилося. Серед них побільшало впливових авторитетних, як от канадський сенатор українського походження Павло Юзик із своєю дружиною Марією. Обоє вони – провідні діячі УНО і братських організацій УНСОУ і Української Католицької Церкви в Канаді – відразу знайшли спільну мову з подрузями Різників, яке було діяльне в американському ОДВУ – УЗХ, а також в Українській Православній Церкві. Хоч добре знали й українську ментальність з її характерно-історичним нахилом до поділів, все ж вирішили, за словами сенатора Юзика (цитую): „... Будемо творити тут таку громаду, якої ще не було серед українців. Мусимо у згоді, всі разом працювати для України, як соборники, без різниці на нашу партійну та віроісповідну приналежність...“

І громада пішла за цим мудрим починком. Невдовзі закуплено відповідну площу під будову, в що вклали свої значні фінансові пожертви піонери того українського соборно-громадського проєкту: Микола Семенюк, Володимир і Павлина Різники, Павло і Марія Юзика, Степан і Марія Демяки, Юрій і Лідія Головки, Олена Річицька і Володимир та Лідія Тимошенки. Складали щедри пожертви, уділювали безпроцентові позички, вкладали працю, бо вірили у вартість початку справи. Разом освятили землю під будову священники обох наших віросповідань: отець Володимир Мельник – від Православної Церкви та отець Степан Адамяк – від Католицької. Обидва вони також від самих початків належали до основоположників громади.

Оформившись статутково із правовим чартером в стейті Флориди, громада прийняла назву: „Український релігійний і культурний осередок ім. св. апостола Андрія в Норт-Порті“. 13 грудня 1979 року о. Володимир Мельник і о. Степан Адамяк посвятили першу частину новозбудованого дому, а невдовзі взялися за його розбудову і добудову до нього церкви.

Схвалюючи великий почин україн-

Наш молодий душею осередок

Керівник „веселої програми“ на ювілейному святі Галина Черинь з юними виконавцями – Романом і Олею Варешуками та головою осередку Романом Малюком

ських людей пенсійного віку в Норт-Порті, благословили його також три наші митрополити, яких тут соборно вітала уся громада. Першим прибув сюди в 1977 році Митрополит Мстислав із Бавнд-Бруку, другим у 1978 році – канадський Митрополит Андрій з Вінніпегу, в 1979 році завітав до осередку Митрополит Української Католицької Церкви із Філадельфії. Найвищі наші церковні архиєреї в Америці і Канаді схвалили соборне спілкування в українській Христовій Церкві, надаючи їй статус адміністративної незалежності, але при тим духовного єднання через своїх священників із православною та католицькою митрополіями.

В церкві, за відповідною ротацією, відправляли священники обох віровизнань: з католицької сторони молились тут о. Степан Адамяк, а тоді отці: Богдан Остапович, Богдан Левицький, монсіньор Гресько, Юрій Богович, Андрій Назаревич, архимандрит Попішил, Петро Фішер й інші; а від Української Православної Церкви – отці Володимир Мельник, Юрій Печенюк, Іларій Хіль, Теодор Форостій, Нестор Столярчук, Михайло Борисенко та інші.

Церковним хором в самих початках керували Юрій Головка та Юрій Кисіль, а тоді довгі роки – Павло Грабович. Музичний супровід в численних імпрезах осередку здійснювали покійна Ярослава Грабович та Іраїда Черняк. Пізніше хором диригував Микола Андрушко, а тепер – Зоя Филипович.

Осередок св. Андрія, не будучи парафією, став унікальним взірцем практикуючого релігійно-церковного екуменізму, що його в Христовій Церкві ісповідували два великі Патріярхи – Йосиф Сліпий і Мстислав

Скрипник. Жваву культурно-мистецьку працю запевнювали самовіддані референти, яких в управі, на щастя, ніколи не бракувало. Першою треба згадати канадську українку Лідію Тимошенко, яка створила основу для культурно-мистецьких імпрез. А після неї свій незатертий творчий слід залишили: покійні вже Юрій Головка, Епіфан Гриньків, Петро Черняк, Ярослава Грабович, Ніля Стецьків, а тоді – Дарія Ломницька, Міра Повх, Іраїда Черняк, Всеволод Магас, Галина Король, Валя Мушинська, Леся Татарко і гордість нашої громади Ганна Черинь. В цьогорічній управі осередку культурно-мистецькою референткою є Марійка Білинська.

Певна річ, осередок вимагає міцної фінансової основи, адже належало сплачувати борги, пов'язані з розбудовою і з розвитком бібліотеки, суспільної опіки, а понад усе – допомоги Україні, яка тоді ще знаходилась в тюрмі народів, СССР. І тут прийшла з практичною допомогою „українська кухня“. Із вмілістю добрих менаджерів провадила справами кухні канадська українка, одна із засновниць нашої громади Параня Стефурак-Сич, по ній прийшла американська українка Павлина Різник. Тепер відповідає за цю ділянку Віра Люлька, при активній допомозі Ніни Вовк. Першим касиром нашої громади була Лідія Головка, а після неї Павлина Різник, Яків Степовий, Іван Лотоцький, пізніше – Соня Пелачек, Михайло Белендюк, Богдан Ващинський і Мирон Кузьма. В теперішній управі за фінанси відповідають Мих. Белендюк і Марія Серна. Наша маленька внутрішньо-українська крамничка, твір покійної Павлини Різник, працює далі під зарядом Дарії Ломницької, а їй допомагають Марія Тесарович, Оля Кобзар і Марія Кузьма.

Бібліотекою, яка носить почесну назву покійного сен. Павла Юзика і яка є духовно-інтелектуальною скарбницею нашого осередку, заопікуються Жєня Петріна, Галина Паньків-Черинь, Софія Барусевич, Тамара Наболотна і наш організаційний референт Степан Паньків. Зі суспільною опікою осередку пов'язали себе Параня Стефурак-Сич, Лідія Головка, Марія Юзик і Павлина Різник, а згодом – Тамара Наболотна, Марія Бойдуй, Ніна Панчак та інші, зокрема о. Володимир і паніатка Мельник.

Зовнішня інформація та зв'язки з

американським світом були започатковані ще в 70-их роках сен. Павлом і Марією Юзиками, а тоді продовжували Павлиною Різник, Марусею Попович, Петром Підгородецьким, Йосипом Івановим і Анастасією Вокер, а тепер – головою осередку Романом Малюком. Український пресовий світ інформували Міра Повх, Ніля Стецьків, Павло Турула, Галина Король, Ліда Белендюк і теперішня пресова референтка Галина Паньків.

Церковними референтами, старостами та відповідальними різних церковних повинностей були Юрій Головка, Прокіп Ніцпон, Павло Любчинський, Епіфан Гриньків, Микола Фрей, Теодор Беш, Павло Ткач, Микола Пелачек, Микола Филипович, Михайло Гарасимів, Микола Скоморовський, а тепер – Джордж Теребуш, Ю. Татарко і С. Паньків. Багато корисної праці в господарському секторі вклали Олена Річицька, Поля Шелухін, Григорій Прискурів, Іван Марченко, Микола Пелачек, Володимир Король, Михайло Вовк, Іван Попівчак, Іван Ташук. Головами контрольної комісії були Володимир Тимошенко, Теодор Беш, Яків Степовий, Степан Гарасимів, Володимир Ваверчак, Богдан Козак і Мирон Кузьма, а головами товариського суду – Микола Семенюк, Адам Бабич, Володимир Ломницький, Сильвестер Мартюк, Павло Сениця, Міра Повх, а тепер – Теофіл Грегорчак.

На початках плянування і побудови осередку працював Будівельний комітет в такому складі: Адам Бабич, Микола Семенюк, Микола Попович, Микола Фрей, Теодор Беш, Яків Литвинчук, а від управи – Володимир Різник, який 15 років успішно очолював управу осередку. У другому десятиріччі управу очолювали Микола Андрушко – три роки; Роман Шраменко – п'ять років; Іван Ташук – один рік, а тепер головою є Роман Малюк.

Осередок св. Андрія, будучи пов'язаним з національно-патріотичним світом України та кермуючись засадами соборного спілкування в Церкві і громаді, зумів фінансувати будову церкви в селі Шевченкове (колишня Кирилівка), відбудову української греко-католицької церкви в Польщі, скласти фінансові пожертви для київської та львівської духовних навчальних закладів, для відбудови Свято-Михайлівського собору в Києві. Члени управи осередку в 70-80-их роках висилали різними способами допомогу українським дисидентам, політв'язням, підпільній Українській Церкві, сиротинцям і бідним дітям в Бразилії і Польщі. А відколи Україна стала незалежною, наша допомога значно зросла. Зокрема для Києво-Могилянської і Острозької Академій, Луцького університету, для жертв Чорнобиля і студентів, для шкіл і сиротинців. Наш осередок активно сприяв приїздові до Америки різних мистецьких ансамблів і визначних особистостей, як Оксана Мешко, Микола Руденко, Данило Шумук, Валентин Мороз, а пізніше – проф. Вячеслав Брюховецький, ген. Костянтин Морозов, Юрій Щербак, Сергій Білокінь, Євген Сверстюк та інші.

Вшановуючи 25-річчя заснування в Норт-Порті першої української громадської клітини і 20-річчя посвячення осередку св. Андрія, ми вшануємо усіх тих мудрих, працюючих і жертвенних українців, які вміли стати понад усе те, що нас ділить і роз'єднує, і спільними силами служити нашій Церкві і Україні.

Роман Шраменко

Стіл президії під час ювілейного прийняття.

За 75 центів на годину...

Таким я був на пароплаві „Генерал Тейлор“

Двадцять першого вересня 1950 року я виїхав з табору переміщених осіб імені Лисенка в Гановері до Америки на пароплаві „Генерал Тейлор“. Це був транспортний корабель для перевезення війська. Вперше в своєму житті я побачив море. Куди не подивився – вода аж до обрію.

Харчування на кораблі було добре. Дехто умудрявся з'їсти десяток круто зварених яєць – і нічого, виживав. Але більшість страждала від морської хвороби і не могла їсти. Крім загальної залі, де було розміщено найбільше імігрантів, були невеликі каюти з двоповерховими ліжками, осіб на десять. В одну з таких кают потрапив і я. Подорож була монотонною. Погода не з кращих – мжичив дрібний, холодний дощ, навіть інколи сипала завірюха. Був шторм, під час якого було

заборонено виходити на палубу, але дехто нехтував заборонаю. Серед таких був і емігрант з Югославії. На кормі корабля його хвилюю збило з ніг, він ударився головою об щось металеве і загинув на місці. Після шторму корабель зупинився і його поховали у морі.

Курс корабля був на південь, до Нью-Орлеану. Прояснювалось небо, море ставало спокійнішим, теплішало, більше людей виходили на палубу. Вранці 27 грудня ми побачили береги Флориди, а наступного дня припливли до Нью-Орлеану. Хто з чим, а я з книжками їхав до Америки. Хвороблива, інколи до смішного, любов до книги, ще з середньої школи, змушувала мене їх збирати. Митний службовець запитав, що я маю в скрині і, не відкриваючи, пропустив. В залі зустріли мене представники Світової служби церков – ця організація спровадила мене до Америки. Дали десять доларів та відвезли мене і два молодих подружжя до автобусної станції. Була одинадцята година дня. Автобус, яким ми мали їхати на північ, відходив у восьмій годині вечора, тому ми пішли оглянути місто. Нью-Орлеан вразив нас своєю відмінністю від європейських міст – величезною кількістю авт, що рухались по всіх вулицях, світлом електричних реклами, що мерехтіли різними кольорами над крамницями, забитими різноманітним крамом. В харчовій крамниці, до якої ми зайшли, ціни вражали своєю дешевизною. На десять доларів, які ми отримали, можна було закупити ледь не всю крамницю: якщо ми стали багаті, ледь ступивши на американську землю, то що буде, як трохи тут поживемо? Я купив майже на цілий долар білого, як сніг, хліба та ковбаси на дорожку.

В автобусі ми зайняли задні місця. Шофер намагався нам пояснити, що

задні місця є для негрів, і ми мусимо перейти на передні, але ми категорично відмовились. Ми не знали, що закони півдня забороняють інтеграцію білих з неграми. Після декількох спроб шофер, побачивши, що нічого не виходить, залишив нас у спокої, бо, мабуть, вирішив, що великої різниці між емігрантами і чорношкірими немає.

Поступово автобус заповнили пасажири: білі – попереду, чорні – позаду. Пасажири, як білі, так і чорні, дивно приглядалися до нас, особливо як ми почали трапезу з білим хлібом і ковбасою. Шкода, що не було чарки та сала.

В Ст. Пол на автобусному двірці мене зустріли Ігор Кубик та Петро Мирошниченко. Таксією приїхали до помешкання, де жив Ігор зі своєю сім'єю – дружиною Ніною та двома малими синами. Петро Антонович стояв у них на квартирі. Привітливо зустріла мене молода господиня:

– Вітаю тебе, Юро, на американській землі. А тепер до столу, бо ви всі голодні.

І ось вже ми за столом смакуємо гарячий український борщ. Після борщу – вареники з сиром. Але що мене найбільше вразило, так це сметана – біла та густа, з вареником аж тане в роті. Здається, що такої смачної сметани ніколи не їв. За сім років забулася ота мамина сметана, вершкова.

На другий день почав шукати працю. З роботою в цей час було надзвичайно тяжко. Не так давно закінчилась війна, більшість вояків повернулись додому і їм надавалися першість в отриманні праці. Промисловість ще не цілком переключилась з військової на цивільну, а тому робочих місць не вистачало для всіх, що потребували. Тим більше, в зимовий час зменшується ринок праці, бо зимою багато фермерів вирушає до міста в пошуках роботи. Та ще і нас, емігрантів, в такий час принесло до Америки.

Завдяки професорові Мінесотського університету Грановському, старим українським емігрантам та таким новим, як родина Кубиків, число українців збільшилось. З табору приїхало багато інтелігенції: професор Х.С. Рябокін, професор П.Й. Петренко, науковець Д. Соловей, доктор Турукало,

інженер Ф. Прокопов, згадуваний вже учитель середніх шкіл П.А. Мирошниченко. Не знаючи досконало англійської мови, ми мусили фізично працювати – прибирати бюро, чистити підлоги, мити вікна. Наприклад, доктор Турукало прибирав та мив підлогу в одному зі шпиталів. Ігор Кубик працював вдень на фабриці, що виробляла холодильники, а вночі прибирав готелі. Незважаючи на перевтому, Ігор старався і мені допомогти знайти якусь постійну працю, їздив зі мною по різних підприємствах.

І от, накінець, у ресторані готелю вночі я мию посуд за 75 центів на годину. Робота тяжка – брудний посуд треба укласти у великі металеві, з товстого дроту нержавіючої сталі ящики, поставити їх кілька перед машиною, включити конвеєр, який втягає ящики всередину і під тиском, гарячими струменями води, вимити бруд. Тоді з другого боку треба вибрати гарячий посуд, перетерти рушником, укласти в інші ящики і вже хтось інший забирає їх до кухні. Те саме з ложками, ножами і виделками.

Кінчаю працю пізно вночі. На вулиці чекаю на трамвай, який нічної пори ходить через дві години. Часто прийдеш до зупинки, а трамвай вже відійшов. Треба іти пішки п'ять кілометрів, а довкола – зима, яка славиться своїми холодами по цілій Америці. Всі вулиці міста посипані сіллю, від якої сніг розтає і робить холодну, неприємну сльоту, що чавкає під ногами. Черевики у мене німецькі, літні, промокають наскрізь від солоної сльоти. Хоч як швидко ідеш, а ноги мерзнуть, дубіють. Змерзнеш, як цуцик, аж зуби цокотять. Купити теплі черевики – немає грошей, ще не заробив. Прийдеш додому – і зразу в постіль. В кімнаті – холодно, по стінах виступає пухнатий іній, намерзає лід.

І от я отримав своїх перших зароблених сорок вісім доларів. До цього часу я жив на залишки з тих десяти доларів, що отримав ще в Нью-Орлеані, та позичив десять у доктора Турукала. Купив теплі робочі черевики і, звичайно, повернув борг.

Так воно було 50 років тому...

Юрій Курилко

„Вестерн Юніон“ відкриває нове представництво в українському районі Торонто

Ренді Престон (зліва) і Енді Бонрі з працівницею CGC Оксаною

ТОРОНТО, 30 січня – „Вестерн Юніон“ – світовий лідер з переказу грошей – повідомив сьогодні, що компанія „Canadian Global Center Inc“ (CGC) стала основним представництвом компанії „Вестерн Юніон“ в українській громаді Торонто. Розташований у самому центрі традиційного поселення української громади Торонто, CGC тепер матиме можливість приймати перекази грошей, що їх здійснює

„Вестерн Юніон“ як до України, так і до 175 інших країн світу.

– Наші засади – довіра, відповідальність, швидкість та зручність, – сказала Гражина Булка, менеджер міжнародного відділу „Вестерн Юніон“, на церемонії укладання угоди між „Вестерн Юніон“ та CGC. – Ми щасливі, що тепер маємо представників, так близьких до української громади – найчисленнішої серед східноєвропейських етнічних груп у Канаді. Разом із CGC „Вестерн Юніон“ зможе краще обслуговувати цю громаду.

CGC – єдина корпорація в Північній Америці, яка доставляє книжки, газети та журнали безпосередньо з України. Через CGC українці можуть передплачувати українські газети та журнали й бути в курсі всіх подій, що відбуваються на їхній батьківщині. Українська книгарня, яка знаходиться в тому ж самому будинку, має чимало щойно надрукованих книжок українською мовою. Мета додаткових послуг CGC – задовольнити підвищений попит великої кількості імігрантів з України.

– Ми задоволені й раді, що можемо надавати по-

Світлана Черкай з банку „Авал“ у Києві.

„Вестерн Юніон“ гарантує надійні грошові перекази в майже 500 населених пунктів України

слуги „Вестерн Юніон“ українській громаді, – сказав Енді Бонрі, президент CGC. – Ціни за грошові перекази порівняно невисокі. Скажімо, за переказ 100 канадських доларів до України доведеться сплатити лише 17 доларів, за переказ 200 – 21 долар, а за 1000 – 65 доларів. До того ж, „Вестерн Юніон“ – це компанія з понад 125-річним досвідом. Переказувати гроші через неї дуже легко, а надійна комп'ютерна технологія дозволяє адресатові отримувати переказані гроші майже миттєво.

„Вестерн Юніон“ має понад 470 своїх агентів в Україні. Найбільший серед них – банк „Авал“, який докладає всіх зусиль, аби найкраще обслужити клієнтів. „Швидкий та надійний переказ грошей має величезне значення для тисяч наших клієнтів“, – сказала в телефонному інтерв'ю Світлана Черкай з банку „Авал“ у Києві. Canadian Global Center розташований за адресою: **2118-A Bloor St., West, Suite 203, Toronto, Ontario, M6S 1M8. Тел.: (416) 604-0060, 1 (800) 763-3303; факс: (416) 604-0056.**

„Вестерн Юніон“ заснована ще 1851 року, розпочала перекази грошей у 1871 році. Компанія здійснює швидкі грошові перекази, маючи понад 78 тисяч своїх представників у 176 країнах світу. В Канаді „Вестерн Юніон“ має понад 1800 представництв. „Вестерн Юніон“ є філіалом First Data Corporation (NYSE:FDC). За докладнішою інформацією про „Вестерн Юніон“ завітайте, будь ласка, на Інтернет: **www.westernunion.com.**

УКРАЇНА І СВІТ

Аскольд Лозинський

ПОГЛЯД З УКРАЇНИ

Фідель Сухоніс

Йдучи до об'єднання діаспори

кою Адріаном з УПЦ КП пощастило побувати.

А перед тим я мав „розмову“ з дворічним Максимом Лозинським – маленьким українцем, народженим в Україні. Його мати Роксоляна, типова жінка західного вишколу, була зі мною привітна, немов землячка з Київщини. І вся родина Аскольда Лозинського справляла враження чогось добре знайомого з України.

Наша розмова з А. Лозинським була щирою та відвертою.

– **Пане Аскольде, я є приємно здивований зустріччю з вами і вашими однодумцями – українськими патріотами молодшого покоління, народженими в Америці. Під час моїх минулих візитів я мав справу більше з сивочолими провідниками у діаспорі. Ви ж, як то кажуть, „стопроцентний американець“ і вже давно є провідником нашої громади на чужині.**

– На щастя, я не є винятком. Нині серед українців західної діаспори, народжених на чужині, все більше пробуджується потяг до своїх витоків, до землі своїх батьків, її культури, історії, традицій. Голова українців Канади Євген Чолій має 40 років. Степан Романів, котрий очолює громаду українців Австралії, народжений вже на п'ятому континенті. Любомир Мазур, який є провідником нашої громади у Великій Британії та Володимир Панчук з Німеччини – також молоді люди. Половину з 75 відділів Українського Конгресового Комітету Америки – найбільш впливової української громадсько-політичної організації у США, очолюють представники молодшої генерації.

– **Ви очолили Світовий Конгрес Українців у грудні 1998 року. На етапі, в якійсь мірі пе-**

реломному, доленосному для усієї нашої діаспори. Адже усе більшого значення набуває наша держава. Як нам все ж таки не загубити рівновагу у праці?

– В Україні нині проживає близько 49 мільйонів населення. Ще 20 мільйонів становить західня і східня українські діаспори. Отож у нас є всі підстави для того, щоб становити поважну силу, з котрою рахувалися б нині у світі. Вочевидь, це в першу чергу залежатиме від українців, від того, як ми зможемо боронити свої права. І тут велику надію слід покласти на координацію наших спільних зусиль. Адже сьогодні лише у західному світі проживає української діаспори два з половиною мільйони. Очевидно, що в силу об'єктивних причин це найбільш економічно незалежна частина нашої спільноти. Однак ми мусимо реалізувати багатомільйонний самодостатній потенціал українства, скажімо, у Росії, Казахстані, Середній Азії. Саме координація діяльності світового українства є сьогодні найпріоритетнішим завданням СКУ.

– **Що б ви виділили серед найважливіших завдань, котрі нині стоять перед вашою організацією?**

– Це створення єдиного об'єднання світової української діаспори. Це завдання стоїть в контексті того, про що йшлося вище. Адже нові політичні реалії роблять поділ на західну й східну діаспору шкідливим. Ми мусимо захищати наші права скрізь, де живуть українці. Хоч, так вже склалося, що найбільше нині ми повинні піклуватися проблемами збереження нашої ідентичності саме на східних теренах. Проблема Української Православної Церкви в Росії, і взагалі захист національно-культурних запитів українців у цій країні,

повернення на батьківські землі після акції „Вісла“ українців в Польщі, припинення ословачення українців на Пряшівщині, проблеми наших людей у Берестейщині... – перелік, на жаль, може бути довгим. Взагалі нині для СКУ концептуально можна виділити два головних питання. Перше – захист українського народу незалежно від місця його проживання. І друге – закріплення української державності.

– **Пане Аскольде, так вже побудований цей світ, що будь-яка діяльність, тим більш така масштабна, котру прагне здійснювати СКУ, потребує коштів. Наша спільнота у західному світі не така вже й заможна в порівнянні з деякими етнічними групами. Про матеріальні можливості решти світового українства нині просто боляче говорити, особливо в Україні чи Казахстані... Чи можна взагалі серйозно вести мову про матеріальну підтримку майже 70-мільйонної України (разом зі східною діаспорою) від трохи більш як 2.5 мільйона українців, котрі живуть в економічно розвинутих державах.**

– Очевидно, що так. Хотів би зазначити, що ми тут використали ще далеко не усі резерви. По-перше, навіть серед українських жертводавців ще не з усіма налагоджена співпраця.

Окрім того, сьогодні можна залучати світові фінансові джерела, котрі призначені на просвітницькі або гуманітарні цілі. Багато може надати фінансової підтримки, скажімо, американська держава. Лише слід вчасно й аргументовано подбати про це. Переконаний, що ми тут також ще багато недопрацюємо. Однак, я вірю у наші можливості.

Фідель Сухоніс – письменник, головний редактор часопису „Бористен“, позаштатний кореспондент „Свободи“ на Січеславщині

Не скоро вивітриться шовіністичний чад з їхніх голів

З приводу безуспішного українсько-російського „діалогу“

З київських газет докладніше довідуємося про зміст виступів на IV Міжнародній науково-практичній конференції 9-10 грудня минулого року, організованій Національним інститутом українсько-російських взаємин Ради національної безпеки і оборони України та присвяченої „діялогові української і російської культур в Україні“.

Ось загальний висновок: „Насправді ж відбувався монолог про-російської партії в Україні, яку представляла її креатура із Фонду підтримки російської культури в Україні (Рускій фонд), з Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин та між-національних взаємин, з Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації, з Інституту соціології НАН України. Конференція проходила у формі звинувачення України в усіх смертних гріхах та образах, яких зазнають „рускоязычне“ в Україні...“, – пише в газеті „Український Форум“ голова Секре-

таріату Конгресу української інтелігенції Олександр Гудима.

У цьому ж числі газети аналізує перебіг згаданої конференції Михайло Горинь, колишній політв'язень, тепер відомий діяч Республіканської партії. Зокрема він зупиняється на виступах українських вчених, які своїми переконаннями, а значить і конкретною діяльністю, сприяють русифікації незалежної української держави. Наприклад, заступник директора соціології НАН Микола Шульга, добре знаючи про засилля російської мови на сході і півдні України, вважає цей стан „прізнанієм етнокультурної плюралістичності“ теперішнього українського суспільства. „Пан Шульга виступив як спеціфічний лікар, який хворобу вважає нормою“, – коментує доповідь соціолога М. Горинь.

В цьому ж дусі рабського запобігання перед росіянами викладав свою „концепцію“ перший заступник директора Національного інституту українсько-російських взаємин Ана-

толій Гуцал, який, не відчуваючи ніякого болю за трагічний стан української культури, впевняв присутніх, що русифікація – це не насилля, і що український вчений мусить стати російськомовним, якщо хоче прилучитися до скарбів російської науки. Втративши елементарне почуття справедливості, А. Гуцал відверто зневажив багатовікову боротьбу українців за свободу, сказавши, що Україна без Росії не стане повноцінною державою, а залишиться „півчужою резервацією“.

Отже, атмосфера цієї конференції, спонсорованої київським „Рускім фондом“, цілком узгоджується з дискримінацією українців в „демократичній“ Росії: вони дотепер не мають там жодної української школи. Іншими словами, йдеться про вперте намагання великодержавних шовіністів і їхніх „менших братів“ в Україні увічнити російську „вищість“, унеможливити паритет у взаєминах між цими двома сусідніми культурами.

От тільки чи можна вважати культурною країну, яка не мислить свого життя і майбутнього без потоптання найкращих надій усіх сусідніх народів? Чи це вищість – плодити перевертнів, вся „вченість“ яких зводиться до висловленого Шевченком „...нехай, каже, може, так і треба...“?

Ось справжнє обличчя цієї російської „вищості“. У грудневому числі „Сучасність“ вмістила щоденник відомої української поетеси Ірини Жиленко. Вона згадує, як у 1962 році до Києва приїхали популярні в Росії письменник Василій Аксьонов і кінорежисер Андрій Тарковський. Відвідавши музей Шевченка, вони залишили у книзі гостей такий запис: „Ми посетили музей Шевченка, осматрели его хорошее помещеніе, в котором можно би было разместить больницу. Не много ли это для одного человека, который, по сути, нічого не значіт ні для современности, ні для своего времени?“.

На тлі цього „вищекультурного запису“ можна краще зрозуміти „наукову діяльність“ наших гуцалів і шульгів...

Петро Часто

Курси для вчителів з України

Вже шостий раз у Вашингтоні перебувають педагоги з України. Вони приїжджають на семитижневий вишкіл. Перший і останній тижні проводять у Вашингтоні, а п'ять тижнів у різних штатах ознайомлюються з програмами, способом навчання, вивчають громадські права – починають як студенти, а закінчують як самостійні учителі.

За цим важливим для України проєктом стоїть Державний департамент США з Бюром освіти і культури, Управлінням глобальних освітніх програм, Відділом обміну педагогами, а також приватна, неприбуткова організація „Американська Рада Міжнародної Освіти” (American Councils for International Education: ACTR (ACCELS)).

Американську Раду створено в 1947 році – для сприяння вивченню англійської мови. З розпадом СССР Рада поширила свою працю в семи незалежних державах: Казахстані, Киргизії, Росії, Туркменії, Україні і Узбекистані.

З Україною Американська Рада співпрацює від 1998 року в двох програмах: в освітній та в ділянці нагороди за видатні заслуги в на-

вчанні. Цього літа біля 75 нагороджених за видатні заслуги в навчанні прибудуть до США на семитижневий професійний семінар. Приїде дві групи – по 20 учасників кожна. По закінченні стажування разом з кожною групою від'їжджає в Україну четверо американських учителів на два тижні. Вчителів, яких відзначено за видатні заслуги в навчанні, Американська Рада приймала вже двічі по 15 осіб. Їх вибирають з усіх областей.

Як відбувається набір кандидатів на ці курси? Американська Рада пропонує Державному департаменту райони, з яких хочуть набирати кандидатів, відтак оголошує в тих районах конкурс на стажування в США. Кандидати в Україні виповнюють спеціальну анкету в центрах, де діють американські ради. Всі кандидати мусять знати англійську мову.

Анкету та висліди іспитів працівники рад пересилають до Вашингтону. Рада вибирає фіналістів з кожного району та повідомляє вибраних кандидатів.

Богдан Ясінький,
Вашінгтон

ДВІ КОЛОНКИ З ПРОДОВЖЕННЯМ

Ліна Костенко ГУМАНІТАРНА АУРА НАЦІЇ або Дефект головного дзеркала

(Продовження.)

Початок див. ч. 2, 3, 4, 5, 6)

Після віків такого „возз'єднання” довго ще нам доведеться вдаватися до сумних зіставлень. Але все це проблеми минулих аспірацій. А сьогодні, зверніть увагу: Ростропович, приїхавши в Росію з симфонічним оркестром, каже: „Ми будемо грати російську музику, щоб показати, який великий російський народ”.

І поки тут наші пігмеї намагаються повалити наших велетнів, Росія, мов та цариця з пушкінської казки, все заглядає у дзеркальце, все його питає: „Я ль на свете всех милее, всех румяней и белее?” У нас поремонтувати центральну вулицю столиці, і то скільки було нарікань, – зарплатні не дають, а Хрещатик вимощують. А Росія реставрує свій Петергоф, відновлює бурштинову кімнату. Правда, при цьому вона торохтить кістками убієнної царської сім'ї і бомбить Грозний, що їй аури не додає.

Ми навіть 800-ліття Чорнобиля не зуміли відзначити. Ювілей мертвого міста, – де ще таке у світі є? Міста славного, старовинного, атомний попіл якого мав би стукати в наше серце, – не відзначили і забули. А в Нижньому Новгороді, наприклад, збираються святкувати „1000-летие русской ложки”. Хоч тоді там не тільки російської ложки, а й самих росіян ще не було, була мордва і булгари. Нація любить себе, доточує там, де куцо. Поки українці думають, що Анна Ярославна, королева Франції, – київська княжна, то десь у Ярославлі, у глибині Росії, реставрують якийсь будинок під готель „Анна Франс”, відкривають пам'ятник Ярославу Мудрому, і президент Росії називає його „первым русским князем-реформатором”. А українська делегація за його спиною тільки знічено усміхається.

В часи чергової смуги монах Філофей сидів у якомусь псковському монастирі і шив Москві на виріст теорію „третього Риму”. І хоч він себе називав: „невежа в премудрости”, але добре тямив, що робить. Замість того, щоб писати, що Москва у мові сидить, і московити великими гідностями не позначені, він ставив Москві її державницьку оптику. І вона таки добре її побільшувала ось уже стільки століть. Потім митрополит Макарій писав не яка, а „царственну книгу”. І виникла генеалогічна легенда про походження московської царської династії від „Августа-кесаря”, звичайно ж, з пересадкою в Києві, у князя Володимира. І хоч би як пручалася реальна історія, а російські історики – як ілюзійністи, вони виймуть те, що ніколи там не лежало. І це буде „московська схема світової історії”, як писав професор Оглоблин. І поламати цю схему дуже важко. А місця для України в цій схемі нема.

А де наша універсально-державницька теорія? Я не закликаю до троглодитсько-шовіністичних ідеологем, але ж потрібна концептуалізація підвалин, на яких має стояти держава.

Наріжним каменем таких підвалин у цивілізованих народів завжди була Книга, культура. Рим переміг Грецію мілітарно, але вона його підкорила культурою, продовживши себе в античному інваріанті і подарувавши йому історичне безсмертя. В епоху Відродження навіть данину з переможених брали книгами. Ось тут, може, і є почальна розгадка, чому Гердер писав:

„Слов'янські народи займають на землі більше місця, ніж в історії”. Це не так. Історія була, історія гідна великих народів. Але вона не віддзеркалена у всесвітньо відомих анналах. На те склалось багато причин, серед них і візантійська відрубність культури серед латиномовних культур. Але також очевидно й те, що шаблями наші предки володіли краще, ніж пером. Бо якщо Данія має в початках своєї історії такого Саксона Граматика, що написав „Діяння данців”, то відтак є і данці, і їхні діяння, духовно не привласнені ніким. Історик Йордан описав діяння готів. Готів немає, а діяння є.

В початках створіння світу було Слово. В початках створіння нації теж повинне бути Слово.

Але якщо вже так сталося, якщо предки не виявили таких комунікативних інтенцій і не залишили свого потужного дзеркала, то, принаймні, треба поглянути в чуже неупереджене. Французький історик Шерер, наприклад, писав про українців так: „Ми побачимо батьків, що передали своїм синам почуття гордості бути незалежними й залишали їм у спадок саму тільки шаблю з девізом: „Перемогти або загинути!””. Цілком інший образ нації. Де ж тут стояння на колінах, де хронічний сон, де три гетьмани з двох українців? Це, повторюю, так бачив українців француз. Але він же й писав: „Ці чесноти, що викликають захват, коли йдеться про греків чи римлян, можливо, вважатимуться варварськими у розповідях про козаків”. Так і сталося. Чому? Знову ж таки, питання оптики і того головного дзеркала, яке чомусь не фокусує правди. Взагалі ж у дзеркалі світових опіній „національні фізіогномії”, як назвав їх Кант, відбиті більш чи менш об'єктивно, в сумі своїх антропологічних характеристик і на підставі домінуючих дефініцій духовно-історичного порядку.

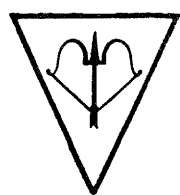
Кант у своїй „Антропології з прагматичної точки зору” зробив побіжну характеристику різних народів. У іспанців він констатує „національну гордість” і свідомість власної гідності, у німців – „темперамент холодної розсудливості і витримки”. Французи, на його думку, відзначаються чемністю і вишуканим смаком до спілкування, а італійці – художнім смаком. Про вірменів пише з великою симпатією, як про народ розумний і працелюбний. Сучасні греки здаються йому підупалими порівняно з їхніми великими предками, але ще здатними до відродження.

Що ж до Росії, то він сказав про неї досить ухильно, – „Росія іще не те, що потрібно для певного поняття про природні задатки, готові до розвитку”. Англійців і французів Кант становчо називає двома „найцивілізованішими народами на землі” і, крім природних властивостей, відзначає їхній „розвиток за допомогою мови”.

Англійській мові він вже тоді передікав роль найбільш комунікативної ділової мови. Неважко помітити, що історія з часів Канта не раз підтверджувала слушність його спостережень. Українці, зрозуміло, в цих кантівських викладах не присутні. Україна була у складі іншої держави, і як складова, попри всю її національну самотність, самотійно для світу не існувала. Лише в окремі періоди до неї пробуджувався інтерес.

(Мову оригіналу збережено)

Закінчення в наступному числі

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ”

— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ”

для дітей від 4 до 6 років які володіють (розуміють і говорять) українською мовою
Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 2000 р. Вийнятів немає.
Дитина мусить мати усі щеплення приписані Відділом Здоров'я Стейту Нью-Йорк
Дитина, яка склала Заяву Вступу до новачства, не може брати участі в таборах для пташат.

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 25 червня до 2 липня 2000 р. та від 2 до 9 липня 2000 р.

ОПЛАТА ЗА ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ: за батька, або матір і за одну дитину \$95.00 денно, що включає сніданки та вечері. В ціну є вже включені податки й обслуга. За кожну додаткову дитину оплата \$10.00 денно. Друга доросла особа платить тільки за харчування. Члени УНСоюзу одержують 10% знижки. Замовлення кімнат із \$50.00 завдатку висилати на адресу:

ТАБІР ПТАШАТ

Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529, Kerhonkson, N.Y. 12446 • (914) 626-5641

- Таборова оплата: — \$70.00 і \$5.00 реєстраційне (незворотне)
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до: Mrs. Oksana B. Koropecyuj, 1604 Forest Park Ave., Baltimore, MD 21207. Tel. (410) 744-0644 (7:30 до 10:00 веч.).
- Реченець зголошень: Перша група: 3 квітня 2000 р.
Друга група: 10 квітня 2000 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 2000

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса.....

Телефон.....

☐ від 25 червня до 2 липня 2000 р. ☐ від 2 до 9 липня 2000 р.

Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги.....

Підпис батька або матері

Росія, Чечня і „дипломатична гнучкість” Л. Кучми

Взяти слово на політичному форумі читачів мене спонукала стаття Левка Лук'яненка у „Свободі” ч. 1 за 6 січня 2000 року під заголовком „Війна Росії проти Чечні: наше ставлення”, в якій автор стверджує, що всі ми вдячні Богу, що Україна тепер уже самостійна держава – її діти, сини і доньки наші, не мусять складати свої голови десь далеко від України під московським караулом, за чужі нам інтереси...

І висловлює такий осуд: „Шойно війна із Дагестану перекинулася на Чечню й почала загострюватися, як Президент України поспішив стати на бік московського уряду, прийнявши її брехливу тезу про те, що, мовляв, взаємини Росії з Чечнею – це внутрішня справа Росії, і що вона, Росія, в межах своєї держави (Р.Ф.) бореться з чеченським тероризмом”... І далі Л. Лук'яненко пише: „Аморально з боку України виявляти симпатії до тюрми народів, з якої вона шойно вирвалася. УРП засуджує таку аморальність уряду Кучми і заявляє про свою цілковиту солідарність із кавказькими борцями

за незалежність”. Тяжко не погодитися з цими думками і висновками знаменитого колишнього дисидента, багаторічного в'язня ГУЛагу. І все ж я буду (спробую) боронити дії Президента незалежної України Леоніда Кучми.

Не зашкодить звернутися трохи до історії: перегортаю знову сторінки книги „Правда Кобзаря”, яку написав відомий наш філософ-письменник Василь Очерет-Барка понад 40 років тому. Цитую: „Достоевський попереджував саму Росію, що її загарбництва в Європі примусять тамішні держави об'єднатися для оборони, і росіян будуть спалювати, як „шкідливих паразитів”.

Це був пророчий голос найбільшого з геніїв Росії, полум'яного патріота її, який провиджував, звідки і від чого – нещастя: від отечественної жадоби на чужі землі в Європі”. І далі: „Але нема іншої ради, як одна, – для загального визволення – росіяни повинні з несовоїх земель відійти; бо та ненависть, вибухнувши при обставинах значного конфлікту, відплатиться на нації: можливо, з іс-

торичною катастрофою”. І гетьман Мазепа попереджував... Згодом прогнози І. Мазепи зрозуміли політики майже всіх європейських країн („Битва під Полтавою повинна зараховуватися до подій, які змінили долю світу”, П. Ясеніца, 1967), не зрозуміли цього лише „малороси”.

Отже, 8 років Україна вже незалежна. Стільки ж існує Російська Федерація (зменшена імперія зла), і росіяни не мають наміру звільнити добровільно решту несвоїх загарбаних територій.

Ще одна думка Л. Лук'яненка: „... Доки територія цієї загарбницької держави не буде зведена до території власне Московщини, доти в російських шовіністів залишатиметься надія на відновлення імперії, отже, доти й існуватиме загроза українській державності”.

Однак, на моє переконання, з цього випливає потреба тривалого миру з сусідньою Російською Федерацією.

Хоч Президент України і „зайняв бік московського уряду” в Москві, але повернувшись – затвердив поста-

нову Конституційного суду України, що всі державні установи повинні вживати у діловодстві тільки державну українську мову; навчання від дитячих садочків до університетів провадиться в Україні державною українською мовою; колгоспи раз і назавжди ліквідуються, а земля переходить у власність селян, тим, які бажають і уміють на ній господарювати.

І в цій діяльності усі ми мусимо допомагати Президентові Кучмі, разом і дружно всебічно скріплювати Україну матеріально і духовно, щоб стала вона скоріше такою, якою сам Бог велів їй стати – багатою, сильною, красивою і справедливою. І щоб військо своє українське, лицарське-козацьке, на твердий камінь поставило, бо Україна мусить сама свою незалежність боронити!

І я довіряю сьогодні Президентові України Леонідові Кучмі: він з ентузіазмом робить, що треба і як може, а „дипломатична гнучкість” допоможе оминати небезпеки, засідки ворогів і „друзів”!

Яків Ємець,
Фінікс, Арізона

Отже, запитання, яке від часів Шевченка стало сакраментальним: „Що ми? Чиї сини? Яких батьків?”. Виходить, воно й досі не розв'язане? Бо аж мурашки по спині починають бігати, коли начитаєшся різних дискусій з приводу наших самоназв. Ми ще українцями не натішилися бути, а вже пропонують вернутися назад, до Русі. А воно ж так солодко звучить: „Нема на світі України, немає другого Дніпра...”.

Щоправда, Іван Драч у своєму виступі на II Всеукраїнських зборах НРУ радив злити обидві назви в одну: Русь-Україна. На думку харківського професора Анатолія Кіндратенка, варто залишити варіант Михайла Грушевського: Україна-Русь. Але є й радикальніші погляди. Наприклад, Олександр Нестеренко у газеті „Східний Часопис” пише: „Україна, як я зрозумів ще маленьким хлопчиком, прочитавши повний титул московських царів („...и всех украин государь”) – це старовживане слово у значенні – окраїна”. І далі „Ще древні встановили наявність зв'язку між ім'ям, характером і долею людини.

Є такий зв'язок і в нації. Людина, змінюючи своє життя, змінює часто своє ім'я, наче відкидаючи минуле. Деколи це відбувається в позитивному, але частіше у негативному плані. Наприклад, коли наші михайли та степани ставали махмудами і селімами. Безперечно, у будь-якого народу це розцінювалось як легкодухисть і зрада. Той, хто приставав на це, визнавав свою ницість.

Те ж саме відбувається з нацією. Коли наші предки були володарями духу і сили, вони прищепили своє ім'я іншим племенам. А коли їхні нащадки розгубили дух і силу, втративши гордість за своє ім'я, то й стали вони українцями по чужих державах”.

З такою ж пристрасністю О. Нестеренко впевняє, як то буде добре, коли повернемося до самоназв **Русь, русин**. Мовляв, оті наші „енки”, котрі тепер пишуться „руськімі” негайно схочуть бути русинами. Та й проблема „політичного русинізму” на Закарпатті відразу відпаде.

Захоплений ідеєю повернення в минуле, автор старанно обминає, за яких страшних умов подвійного тиску – з боку шаленого москвофільства, котре витлумачувало назву „русин” як „росіянин”, і з боку польонізації бездержавного „русинського племені” – Галичина зрозуміла себе органічною частиною України. Чим ще можна було відповісти графові Лешекові Борковському, який зі сеймової трибуни кричав: „Світ знає Польщу і Росію, а Русі нема!” – як не українським іменем? І на Закарпатті буремних 30-их років русини знали, що діється в світі, і знали своє „хто ми”: однаково добре і абсолютно тотожно усвідомлювали себе

НАДБУДЕННЕ

Три самоназви України. Чи повернеться „Русь”?

В Альмансі-2000 знайшла я аж у двох різних матеріалах згадку про наші давні самоназви: Русь, русини. В. Глинчак досить переконливо пише про те, що Україна – це не „окраїна”, і пропонує цікаву версію щодо того, за яких обставин Русь стала Україною. Він стверджує, що після самоназв Поляни і Русь – „Україна – це третя наша самоназва в історії. Судячи з природи тріяди – це вже наше єдине і завершальне імення. Будьмо його гідними”. Дещо з іншого боку заторкує цю проблему К. Найпавер, висувуючи вагомі аргументи на користь того, що „Слово о полку Ігоревім” – не російська, а русинсько-українська культурна спадщина. Принагідно автор гіпотези зауважує: „...Ніхто сьогодні не закликає міняти назви Україна, українці на історичні – Русь, русичі, русини, хоч уявити це неважко: адже повернулися українці до тризуба...”.

Чи не було б доцільне звертання „Свободи” до цієї та їй подібних тем, взагалі до тонших матерій, ніж політика і економіка? Нехай теперішні редактори на мене не ображаються, однак газета-щоденник, даючи свіжу інформацію на першій сторінці, на другій все ж більше вміщувала щось глибше, надчасове. Поверніться до цієї традиції!

Романа Славська,
Бронкс, Н. Й.

Від редакції: Визнаючи рацію за нашою читачкою, запроваджуємо нову рубрику. Чи буде вона постійною, залежить не від нас одних, але й від підтримки читачів, які принаймні рекомендува-тимуть цікаві і важливі теми. Сьогодні ж продовжуємо розмову, заініційовану Р. Славською.

українцями як праві, народно-християнські сили Августина Волошина, так і очолювані Олексою Борканюком ліві.

От чому у міжвоєнний період, коли Чехо-Словаччина вже була федеративною республікою, празький уряд, якого годі було запідозрити в українських симпатіях, змушений був, з огляду на ту дивовижну право-ліву єдність закарпатських русинів, дозволити уточнену національну назву Підкарпатської Русі – Карпатська Україна.

Як же ми можемо вернутися до Русі тепер – після Шевченка, після надхненого Україною „Кобзаря”, після тисяч безсмертних народних

пісень, у яких вимовляється-виспівується це любе, святе слово – Україна?

А проте проблема залишається. І вона полягає не тільки в тому, що ми водночас – і українці, і русини, отже, ніби вільненько, коли заманеться, можемо собі ходити від однієї самоназви до іншої. Проблема в тому, що нашу властиву руську історію позичила від нас, на вічне віддавання, Москва.

Коли, отже, ми тепер вертаємося у княжо-київське минуле, то неминуче опиняємося у пункті, спільному для нас і москвинів. І поки через цей пункт не проляже чітка, яскрава лінія, по протилежні сторони якої опиняться українська і російська національні генези, доти наша рідна Русь у більшій мірі буде асоціюватися з Росією, ніж з Україною.

„Україну вигадали австрійки, щоб розколоти єдиний руський народ” – ця „історіографія” російські великодержавні шовіністи вперто передають від покоління до покоління. Така подвійна непевність: хтось там вигадав Україну, а тепер, бач, українці прифастриговуються до Київської Русі, до „Слова о полку Ігоревім” і т. д. Як же можна вийти з цієї ситуації? І чи взагалі є вихід з неї?

Є і, як усе геніальне, дуже простий. Досить подивитися на справу очима американського професора Джеймса Мейса, який вже довго живе в Києві і вивчає нашу національну історію. Що йому вдалося побачити зі сторони? Найголовніше. Те, що українці-русини, упродовж тисяч літ не сходячи зі своєї довколокиївської землі, абсолютно відрізняються від росіян-москвинів своєю психологією, своїм світо-відчуванням і світорозумінням.

Дж. Мейс каже: нехай тепер росіяни себе вигадують! Бо ж не можуть два неподібні народи початися з „однієї колоски”. Цитуємо його: „Якщо визнати, що Київ – українське місто, то виходить, що історія Росії не має свого початку...Я особисто переконаний, що ніколи не припиняться тертя між Україною і Росією, якщо Москва продовжуватиме виводити витoki своєї історії від матері міст руських Києва, а не займатися впритул проблемою ідентифікації власного народу...”

І якби припустити те, що є сьогодні фантазією – що українська держава, спираючись на інтелектуальну і духовну еліту, в процесі націотворення свідомо, вживаючи політичну волю й не оглядаючись ні на кого, як не оглядалися колись київські князі, відродить ті етно-культурні риси і духовні ознаки, що відрізняють нас від росіян, то росіянам справді нічого не залишиться, як шукати початків своєї історії десь в іншому місті, а не в нашому Києві.

Петро Часто

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Євген Іванків

Змінити календар - справа нелегка

На сторінках тижневика „Свобода” (ч. 52, 24 грудня 1999 р.) порушено дуже важливу проблему календарної реформи в нашому українському церковному житті. Передруковано дві статті з газети „Вечірній Київ”: „Не відставаймо від світу” Романа Чепіги і „Рішення вимагає волі” В. Гавриляка. На початку додано редакційний коментар п. з. „Два календарі: скільки це триватиме?”.

Двоє вище згаданих авторів обстоюють „нормальне” чергування двох важливих свят: спершу, мовляв, треба святкувати Христове Різдво (25 грудня), а щойно опісля Новий Рік (1 січня). Советська дійсність поплутала цей порядок, бо Різдво старалася заступити новорічними гучними святкуваннями (1 січня), які ввійшли вже в народну традицію. Новий Рік, отже, став мовби над Різдвом, яке святкуємо 7 січня, і такий стан не є нормальний.

Годі заперечити, що цей дисонанс псує до деякої міри передріздвяну атмосферу і не узгоджується з різдвяним постом – Пилипівкою. Але, з другого боку, ці передріздвяні новорічні святкування належать не до церковного, а до світського календаря, вони світського характеру і не мають нічого спільного з церковними святкуваннями Нового Року, які відбуваються після Різдва – 14 січня.

Набагато гірші проблеми зі збереженням духовно-святкової атмосфери Різдва має західний світ, де пересадний комерціалізм вбиває духа Різдва, популярні Санта-Клауси тільки окарікатурюють Божого Угодника, св. о. Миколая, а передріздвяні бенкети, т. зв. „Крісмас партізі”, є дуже часто профанацією справжніх християнських різдвяних святкувань.

Роман Чепіга вказує також у своїй статті на „екзотичне” становище УГКЦ у Церкві Вселенській, „коли Папа Римський, ще в грудні проголошує, що Ісус Христос вже народився, а греко-католицькі ієрархи... твердять, що це станеться в наступному році”. Важко погодитись з таким твердженням автора, бо історія не знає докладної дати народження Ісуса Христа.

Ми вже звикли думати, що всі так звані „раціональні” аргументи, здоровий глузд, практичні потреби тощо промовляють в користь нового календаря. Що в обороні старого календаря виступають лише такі сентиментальні елементи нашої душі, як прив'язання до традиції, містичний зв'язок з нашими предками, романтика минулого та інші подібні почування. Але так воно не є! Значно вагоміші аргументи веліли нам впродовж історії твердо зберегти і боронити наші церковні обрядові відмінності

на західних українських землях, серед яких старий календар відіграв чи не найважливішу роль у збереженні нашої національної ідентичності в умовах політичного гніту, соціального приниження і сильних польсько-латинських впливів.

Історія повторюється! Використовуючи ідеологічний хаос, релігійно-духовну кризу і дезорієнтацію, ослаблення національної свідомості і зруйнування душі народу довголітнім комуністичним поневоленням, наші західні сусіди знов стараються при допомозі своєї Римо-Католицької Церкви поширити свої впливи на наших землях, завоювати нас духовно, зробити з нас релігійних і національних перевертнів. Великою перешкодою у здійснюванні тих імперіалістичних плянів наших сусідів є якраз наша церковно-обрядова окремішність, зокрема і особливо – старий календар. З тих саме причин спостерігаємо тепер у нашому церковному житті посилення латинізаційних тенденцій (інспірованих чужими), намагання якнайбільше наблизити нашу Церкву до Церкви латинської, а останніми часами – наступ на старий календар. Все це робиться ніби в ім'я прогресу, духовної оновки, модернізації, а властиво – щоб полегшити чужим місіонерам доступ до душі українського народу. Така календарна реформа вийшла б на користь не нам, а Ватиканові, а ще більше – Варшаві. І не тільки їм!

Роман Чепіга у своїй статті „Не відставаймо від світу” висловлює думку, що з календарної реформи скористала б не тільки УГКЦ, але і Українські Православні Церкви, УПЦ Київського Патріарху і УАПЦ; на його погляд, зміна календаря „з одного боку, віддалить їх від вкрай ортодоксального російського православ'я, а з другого – наблизить до інших православних Церков Європи, які вже перейшли на новий календар”. Тут треба вяснити, що ті Православні Церкви, які „прийняли” новий календар, зробили це тільки частинно, відносно нерухомих свят (що припадають у цей самий день місяця), а свята Пасхального циклу, як Великдень, Вознесіння, Зелені Свята і всі неділі святкують далі за старим стилем.

Уявімо собі, що сталося б, коли б ці Українські Православні Церкви послушали такої поради і прийняли новий календар. Вони б тоді справді віддалилися, але не так від Москви, як від переважаючої частини своїх вірних, скомпромітували б себе перед своїм народом як відступники від традиційного українського православ'я і прихильники чужого римо-католицизму. Пригадаймо собі, що наше християнство з усіма східньо-церковними особливостями

не ми прийняли від Москви, але Москва прийняла від нас. Така календарна реформа була б великою трагедією для Української Православної Церкви, але неабияким тріумфом для Москви. Московський Патріарх став би тоді в очах народних мас єдиним справжнім захисником православ'я перед наступом Ватикану. /

Ані наша молода держава, ще політично і економічно не стабілізована, ані наша Церква, яка досі не віднайшла себе і не стала на власні ноги, ані наш знедолений народ – не потребують ще однієї, календарної, боротьби, нових роздорів, розпалювання ворожнечі і непотрібної витрати часу та енергії не для своїх, але чужих інтересів. Працюймо для свого власного добра, для замирення і поєднання. Пам'ятаймо, що релігійні традиції – це духовна сила народу, глибоке коріння, завдяки якому можемо опертись найлютішим буревіям. Правильно сказав колись наш войовничий дисидент Валентин Мороз: „Неможливо зламати людей, зробити їх рабами, доки не вкрадеш у них свята, доки не зруйнуєш традицій, доки не розтопчеш їхнього храму”.

Від редакції: „Свобода”, як демократична громадська трибуна, відкрита для різних, в тому числі й протилежних думок та поглядів. Як казали давні греки, у суперечці народжується істина. Деколи вона, на превеликий жаль, народжується дуже тяжко, у сумнівах і муках, особливо коли, як ось у цьому випадку, йдеться про дорогі для нас традиції, які з плином років і віків набули значення підставових національних вартостей.

Ось чому, з однієї точки зору, існування двох календарів у християнському світі виглядає вже анахронізмом і перешкодою в єкуменічному русі, а з іншої, яку не без слушності висловлює Є. Іванків, – вірність українських православних і греко-католиків старому, юліянському, календареві є однією з найголовніших заповорок нашого національного самозбереження.

Отже, тут є над чим думати, і думати разом, єдиною громадою, але без упереджень і без звинувачень у злих намірах, із взаємним довір'ям і щирістю. Лише за такої умови даліше висвітлення цієї теми на сторінках нашого тижневика буде і цінним, і корисним.

Євген Іванків – магістер теології, поет і журналіст, автор багатьох статей на богословські, літературні і церковно-політичні теми.

Музей М. Грушевського чекає на пам'ятки і пожертви

Меморіальний музей Михайла Грушевського у Львові від 1998 року дістав статус самостійного державного музею. До того часу він діяв як відділ Львівського літературно-меморіального музею Івана Франка. Ідея створення музею виникла в 1990 році, коли розпочався збір матеріалів. Відбувалися виставки, наукові конференції та симпозиуми, ширилося коло шанувальників музею, збільшувалася кількість жертводавців, появлялися перевидання праць академіка М. Грушевського. На сьогодні фонди музею налічують понад п'ять тисяч одиниць. Музей міститься в садибі, де жив М. Грушевський з родиною.

Директором музею є Марія Магунь – науковець, щира українська патріотка. Ось що пише вона до мене: „Хочемо щиро подякувати вам за сприяння в отриманні книжок з бібліотеки професора Миколи Андрухів, люб'язно подарованих нашому музею Евстахією Андрухів, за що складаємо їй щирі подяку і побажання здоров'я і всіляких гараздів. Отримана колекція, як важлива фондова збірка, представлена для огляду в експозиції музею. З надією на подальшу співпрацю, Марія Магунь”.

Марія Магунь звертається до української громади з проханням пересилати до музею різні експонати, документи, фотографії, пов'язані із життям, діяльністю і науковою спадщиною М. Грушевського, як також пожертви на дальшу розбудову музею. З цією метою подаємо адресу музею та його валютні банківські реквізити: **79011, м. Львів, вул. Івана Франка, 154. Тел.: 76-78-52, або 76-93-65. Банкові рахунки: State Memorial Museum of Mykhailo Hrushevskiy in Lviv. Account 2600410013665; Ukrsot-bank Lviv Ukraine Swift: Ukrsuauax. Account 3901215057; Bankers Trust Company New York, Swift: BKTRUS 33. Account 04094040; Bank of New York, New York, Swift: IRVTUS 3N. Account 8900260947.** Два останні рахунки – для коштів в американських доларах. Усі пожертви, які переказуватимуться на валютний рахунок музею М. Грушевського у Львові, мусять мати примітку: **Доброчинні внески.** Списки жертводавців будуть розміщені у пресі.

Ярослав Пришляк,
голова Української народної каси в Монтреалі

УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ І ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

СПИСОК

жертводавців, які внесли пожертви від 25 вересня 1999 р. до 29 січня 2000 р.

1,000	дол.	Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” (Н.Й.);
150		Українська Православна Кредитівка (Н.Й.);
по 100		І. Дейкало, В. Ліщинський, А. Приходько;
по 50		Л. Григорчук, Г. Грицелак, М. Дейчаківський І. Кочур, В. Лімонченко, М. Міланич, О. Несіна, О. Одежинська, Я. Пришляк, І. Рожанківський, Р. Смик, І. Срібна, О. Фіріщак, М. Шмігель, Л. Явний;
40		М. Рудик;
по 30		І. Гайда, М. Галів, В. Марчук, О. Папіж;
по 25		О. Балабан, М. Борковська, О. Воронін, В. Годчак, О. Гудзяк, А. Долінський, Л. Кушнір, М. Логоза, Г. Максимюк, Е. Мельничук, Я. Музичка, С. Ничай, О. Плєскевич, С. Тимяк, В. Фединак. Б. Шепелявий;
по 20		Н. Гафткович, С. Голаш, П. Грицяк, О. Дзуль, О. Кричик, П. Поліщук, О. Пришляк, О. Соловей, В. Трігос, М. Яросевич;
по 10		Р. Барановський, О. Ганушевська, К. Гуцул, К. Довбенко, М. Дуб, В. Когут; Л. Колтунюк, Р. Лазарчук, І. Лєсик.

УДДЦ сердечно дякує за пожертви.

Наша адреса:

**UKRAINIAN RESEARCH AND DOCUMENTATION CENTER
of the Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021**

Якби Ви захотіли нас відвідати просимо подзвонити: 212 288-2917. Наша бібліотека і архів відкриті у вівторок, середу і четвер від 10-ої год. ранку до 4-ої год. по пол. Інші дні і години за домовленням.

Олена Несіна,
Екзекутивний директор УДДЦ.

ЗВІДУСІЛЬ

Естонці втрачають повагу до ЕС

68 відсотків опитаних через Інтернет жителів Талліну, столиці Естонії, заявили, що вони стали гірше ставитися до Європейського Союзу після того, як його керівництво почало чинити тиск на Австрію, щоб не допустити в уряд праворадикальну партію Йорга Гайдера. 22 відсотки опитаних сказали, що їхнє ставлення до ЕС не змінилося, а 10 відсотків стали після цього краще ставитися до Євросоюзу.

Продуктивність праці в США зростає

Згідно з повідомленням Департаменту праці, минулого тижня продуктивність американського робітника в останніх шести місяцях 1999 року значно збільшилась. З цими кінцевими числами 1990-ті роки увійшли як десятиліття, що дало найбільше зростання продуктивності. Продуктивність, хоч і видається незрозумілим показником, все ж таки більш, ніж будь-яка інша статистика вказує, як економіка може сильно рости, що сталося за останні чотири роки, не створюючи інфляції.

Прем'єр Квебеку не згідний з сепаратистами

Нещодавно на конвенції Партії Квебеку прем'єр канадської провінції Квебек Люсьєн Бушард, зігнорував твердолінійних партійних сепаратистів і заявив, що головною ціллю його партії мають бути намагання виграти перевибори перед втратою мандату 2003 року, замість проведення третього референдуму про незалежність Квебеку. Перед тим він обіцяв винести на голосування питання незалежності його провінції. Однак найновіші опити вказують, що підтримка незалежності і його сепаратистської партії впала до 35-40 відсотків.

Український міністер культури полонив Москву

Новий міністер культури України Богдан Ступка проводить напружені дні у Москві. Йому вдається поєднувати переговори у Міністерстві культури Росії з зустрічами у посольстві України, проводити репетиції в театрі імені Пушкіна та давати численні інтерв'ю. В прямому етері московського телеканалу "Культура" ведучий у бесіді з Богданом Ступкою сказав, що росіяни скупили за українським мистецтвом і мають надію, що новий міністер допоможе частіше бачити українських митців у Росії.

Ірак не дозволить повернутись інспекторам ООН

Рада безпеки Організації Об'єднаних Націй 17 грудня схвалила резолюцію про поновну спробу перевірки іракської зброї. З цього приводу минулого тижня Ірак заявив, що не дозволить інспекторам ООН повернутися до країни та продовжити перевірку програми роззброєння, котру припинено в грудні 1998 року. Відверто відкинуто програму перевірки роззброєння, а віцепрезидент Тага Яссін Рамадан назвав інспекторів ООН шпигунами. Інші іракські керівники скритикували згадане рішення.

Школа в Миколаєві

Щиро дякую газеті „Свобода” за опублікування 24 лютого 1998 року розповіді про нашу школу. На статтю відгукнулося багато добродіїв і ми отримали літературу, спортивний інвентар, різні речі. Дякуємо!

Сьогодні в Миколаєві, де ще кільканадцять років тому не було жодної української школи, є вже їх сорок. Але тільки наша першою серед них матиме випуск учнів, які від першої класи навчалися українською мовою. Це велика подія в моєму житті. Свого часу я працювала в інституті на кафедрі української мови, але перейшла до школи на вчительську роботу, а потім перейнялася мрією про створення в місті україномовної школи. Мене підтримали в міському відділі народної освіти. Тепер в школі навчаються 1300 учнів. І якщо випускників влітку буде тільки 18 осіб, то наступного року – багато більше, бо в шести дев'ятих класах вчиться вже 180 учнів. Серед вчителів української школи є чимало моїх учнів – Регіна Ахматова, Ірина і Олена Гудименко, Ольга Ковтун, Оксана Водяна, Ганна Долинюк. Зі своїми вихованцями працювати легше, ніж зі сторонніми.

На закінчення наведу рядок з листа від учня: „Спасибі, що виховали нас добрими, ширими”. Це – подяка усім вчителям української школи в Миколаєві.

Тетяна Блакитна,
директор школи
м. Миколаїв, вул. Лазурна, 6, кв. 42

Дискримінація за національною ознакою

Дитяче національне видавництво „Ганнуса” ім. Юрія Борця (Полтавська область, місто Миргород), створене лише кілька років тому на базі місцевого Центру дитячої та юнацької творчості. За основну мету ставилось видання дитячої літератури рідною мовою і праця з обдарованими дітьми.

Незважаючи на відсутність жодної фінансової підтримки з боку держави, видавництво стало яскравим явищем в літературно-мистецькому житті Полтавщини. Вже цілу низку дитячих книг, виданих в „Ганнусі”, висунено на здобуття найпрестижнішої дитячої літературної нагороди нашої держави – премії ім. Лесі Українки.

Видавництво 15 разів нагороджене почесними відзнаками Полтавського обласного управління освіти і облдержадміністрації. Зрештою (і це найголовніше), малюки отримали можливість читати художню літературу рідною українською мовою: „Ганнуса” видала чимало казок, абеток, пісеньків, історичних розвідок, поетичних збірок.

Й ось замість радіти за наших дітей, миргородське чиновництво, аби вислужитись перед комуністами напередодні виборів, вирішило знищити єдине на всій східній Україні дитяче національне видавництво імені героя Визвольних змагань – Юрія Борця.

Постановою за номером 797 від 22 вересня 1999 року Миргородський міськвиконком ліквідував у центрі дитячої творчості гурток українського декоративного розпису, гуртки української вишивки і українського гончарства, історико-краєзнавчий і фолклорний гуртки, гурток археології та українського писанкарства та музей української етнографії.

Це винищення наших духовних скарбів не стало несподіванкою. Незадовго до цього україноненависники ліквідували останню в місті українську книжкову крамницю. Аби її поновити, листа до міського голови Миргорода В.П. Третецького писав навіть голова Національної Спілки Письменників України Юрій Мушкетик. Та даремно.

На сьогоднішній день в юних українців Миргорода, (а українці на Миргородщині складають 90 відсотків) забирають останнє – рідне слово, можливість читати і думати рідною мовою, досліджувати рідний край і пишатися ним..

Знаючи, що не законодавство нині панує в Україні, а свавілля чиновників, ми звертаємося по допомогу до творчих організацій, преси, депутатського корпусу, української діаспори, до всієї української спільноти!

Сьогодні вороги нашої державності знищують наші національні надбання в Миргороді, завтра – в усіх інших містах.

Даний лист підтверджується фактами, які дають право звинувачувати Миргородський міський відділ освіти (завідуюча К.А.Терещук) і Миргородський міськвиконком (голова В.П. Третецький) в грубому порушенні статті 11 Конституції України і статті 18 Закону нашої держави, яка каже, що „... будь-яке пряме чи непряме обмеження прав громадян за національною ознакою забороняється і карається Законом”.

Анатолій Сазанський,
член Спілки письменників України,
37600, Полтавська обл., м. Миргород,
вул. Ведмедівка, дім 55. Тел.: 5-96-62.

Як вилікували Наталю Мишталь

Минулого року „Свобода” двічі поверталася до біди п'ятирічної Наталі Мишталь з села Малих Заліщиків на Тернопільлі. Спершу було вміщено листа її матері Тетяни Мишталь, яка розповіла, що дівчинка має дефекти піднебіння і губи, а тому потребує хірургічної операції, на яку її батьки не мали грошей. Потім у тижневику з'явився лист пастора Української євангельської церкви в Юніоні, Н. Дж., Павла Ходневича, який писав, що громада збирає пожертви на лікування Наталі і закликав охочих приєднатися до цієї акції. І ось надійшов ще один лист від Тетяни Мишталь:

Дорогі друзі, до вас звертається родина Мишталь з великою подякою за те, що відгукнулися на нашу біду і допомогли нам врятувати Наталочку. Це для нас – найбільша радість. Від минулого грудня наша донечка вже ходить до дитячого садка разом з іншими дітьми і хоча їй ще важко говорити, але вона вже може сама їсти і їжа на вертається через ніс, як було раніше.

Зонд вже не потрібен. Мова теж змінилася на краще, вона вже може сказати „тато”, проте ще треба багато займатися з логопедом. Ми вже займалися з ним три тижні і продовжимо виправлення мови. Ми з чоловіком ніколи не думали, що нас може хтось порятувати, а тим більше зовсім незнайомі люди, які нас ніколи не бачили. Не було в нас жодної надії, просто

Михайло, Наталія і Тетяна Мишталь

серце розривалося від жалю. Я вже й жити не хотіла, але молила Господа, щоб в Він змилювався над нами. І так сталося. Коли ми дістали ці гроші, то повернули борг за операцію і 8 вересня зробили вже четверту операцію дитині.

Нам надіслали гроші М. Барицький (200 доларів), Л. Крупа (100 доларів і посилку) і ще одна жінка (50 доларів), прізвища якої ми не знаємо. Громада євангельської церкви переказала нам 370 доларів, які привіз пастор з Бучача, а також вислала дві посилки. Ще три посилки ми одержали від інших добродіїв, а Катря Вальчук написала в листі, щоб ми звернули увагу на вміст кишені в одязі. Проте посилку від неї отримувала мама, бо ми були на той час в Києві з дитиною, тому після повернення в посилці нічого не знайшли. І тут я хочу розповісти про страшну спокосу, перед якою не встояла моя бідна мама. Вона не хотіла, щоб ми робили операцію за таку значну суму, радила краще купити меблі до хати. Коли я не послухала і зібралася до Києва, мама побажала нам, щоб ми звідти не вернулися. Але ми повернулися і були змушені 27 листопада залишити мамину хату і найняти інше житло. Перший тиждень ми спали на підлозі, а потім добрі люди дали нам ліжко, подушку і ще дещо необхідне. Ми тепер чекаємо на другу дитину і дуже переживаємо, чи вона народиться здоровою, але в цьому теж покладаємось на Божу волю. От тільки як тепер зібрати необхідні речі для малюка?

Просимо „Свободу” подякувати усім добродіям, які порятували нашу Наталю.

Тетяна Мишталь,
село Малі Залішки, Бучацький район
Тернопільська область

Неприбуткові організації України потребують підтримки

Своїй поїздки до Америки я завдячую українським кредитивним кооперативам США – „Самопоміч” в Нью-Йорку, Філадельфії, Чикаго, та православній в Нью-Йорку, СУМА в Йонкерсі. Кожний раз, зустрічаючись з керівниками та персоналом кредитивок, відчувала ділову і моральну підтримку. За місяць перебування за океаном було чимало зустрічей, під час яких повторювалось запитання: чим ми можемо допомогти?

Я вдячна усім людям, які відгукнулися і зрозуміли мене та проблеми, які стоять перед нашою організацією. Дуже ціную допомогу людей, у яких я проживала – родин Н. Бенко, О. Фединак, І. Сарвадій (Чикаго) та В. Гаткі (Нью-Йорк). Дякую за фінансову підтримку І. та С. Сарвадій, Н. Мермалу, д-рові Шандорові, М. Шпонтакові, І. Пуїо, О. Данкові, Г. і В. Гаткі, П. і М. Новік, А. Кіселю, О. Григорчукові, І. і Л. Мазепам, М. Литвину, Б. Михайліву, А. Думці, Б. Кузюкові, У. Варголі, Н. Даниленко та Н. Іванів.

Велику подяку складаю керівникам „Самопоміч” в Нью-Йорку д-рові Б. Кекішу та М. Шмігелю, а також персоналові кредитивки; президентів „Самопоміч” у Філадельфії Ігорю Чижовичеві; Г. Келлер, Р. Стельмахові; президентів „Самопоміч” в Чикаго Б. Ватрало, А. Олексюк, О. Бурдяк, П. Казанівському; голові дирекції православної кооперативи В. Олійнику та його співробітникам; президентів банку „Певність” Ю. Кулясу, керівникам кре-

дитивок Ярославу Федуну, Л. Фурталі та У. Макаренко, президентів ЦУКА Д. Григорчуку та Т. Денисенко; голові товариства „Самопоміч” в Нью-Йорку Н. Думі, голові УККА А. Лозинському, ексекютиві ЗУАДКу Ларисі Кий та С. Гавришу, голові ОЖ ОЧСУ М. Лозинській, голові окружної управи СУА в Нью-Йорку О. Кіршак та голові СУА І. Куровицькій, редакціям часописів „Свобода” та „Національна трибуна” за допомогу нашому центру.

Що стосується мого інтерв'ю „Свободі” (ч. 51) „Жінки Закарпаття допомагають собі і іншим” хочу підкреслити, що ніякого зобов'язання кредитивної кооперативи США перед Ужгородом не мають.

Ми дуже потребуємо вашої підтримки і допомоги, просимо вашої пожертви, бо хто допоможе, якщо не свої? Кожний даток можна відтягнути від податку через conto, яке відкрито в ЗУАДКу для „Жіночого центру”.

Марія Зілгалова,
„Жіночий центр Закарпаття”.

Адреса ЗУАДКу: United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1206 Cottman Ave., Philadelphia PA 10111. Кредитивки: Selfreliance (NY) та Federal Credit Union, 108 Second Ave., NY, NY 10003. Acc. #26584-000. Selfreliance Federal Credit Union, 1729 Cottman Ave., Philadelphia PA 10 9111. Acc. #11306-000.

Чи вже всі жінки з Чорткова виїхали до Італії на заробітки?

Родина Гедеонів (зліва): Інна, Леся, Віталій, племінниця Таня.

Велике спасибі за гарну, цікаву, змістовну газету „Свобода”. Я пам'ятаю її ще в старому стилі, на двох великих аркушах. Надіслану вами газету я принесла до себе на фабрику. Усі з цікавістю її читали. Дякую „Свободі” за бажання допомогти мені, яке проявилось у надісланих повідомленнях про іміграційну лотерею. Я послала анкету, але вона, мабуть, не була допущена до розгляду, бо написана від руки, а не на друкарській машинці. Загалом люди масово виїждять з Чорткова в інші країни, щоб заробити трохи грешей. Особливо багато наших заробітчани в Італії.

Недавно зателефонувала одна жінка додому і запитала, чи в місті ще залишився хто з жіноцтва, бо в Італії на кожному кроці можна зустріти знайомих з Чорткова. Але як вони туди дісталися, то велика загадка, бо вже давно нашим заробітчанами не відкрива-

ють візи. Я теж хотіла б поїхати на заробітки, бо маю двох хороших, розумних дітей, які хочуть вчитися, а це коштує грошей.

Сама я народилася в Чорткові у 1958 році і після школи хотіла вчитися на архітектора, бо непогано малувала, але не витримала конкурсу до інституту у Львові і пішла до праці на буряковому пункті. Усе ж в 1978 році поступила до Московського харчового інституту, який закінчила за фахом економіста.

Ще до цього на молодіжній вечірці познайомилася з Володею, який зростав в дитячому інтернаті, бо мама його провадила досить вільне життя і дитиною не цікавилася. Характер у хлопця був складний і я не хотіла мати з ним взаємин, але він дуже переживав і мені стало його шкода, хотілося створити напівсироті домашній затишок, тож погодилася стати його

дружиною. Володимир закінчив заочно залізничний інститут, у нас народилися дочка й син. Але він з дитинства хворів на шлунок і тому після операції ми виїхали його до санаторії, де він познайомився з молодницею з Чорткова, яка мала двох дітей, пристав до неї і після повернення додому продовжував зустрічі з нею, пив, вносив з дому все більш-менш цінне, а потім зовсім пішов від нас.

Відтоді минуло вже 6 років. Дочка Інна закінчила медичне училище, працює медичною сестрою і мріє про медичний університет. Син Віталій – здібний хлопець, добре знає англійську і хоче вчитися на фахівця з чужих мов.

Я після інституту працювала на кондитерській фабриці, виробила якої не поступалися продукції львівського „Світоча”. Але за нових умов виробництво занепало. Недосконала податкова система, байдужість адміністраторів призвели до кризи. Співвласники контрольного пакета акцій фабрики не зацікавлені у її роботі.

Не тільки чортківські кондитери, а й усе населення опинилось у безвихіді. Наш район належить до чорнобильської зони, що позначається на здоров'ї людей.

Але їхнє харчування становить лише картопля, вирощена на присадибних ділянках. Коли б не вона, то вже пухли б і вмирали б з голоду. Промислове і сільське виробництво – в занепаді. За таких умов люди стали злі, жорстокі. Втратили життєві пріоритети й ті, хто має вищу професійну освіту. Добре живуть хіба що „мафіози”... А куди подітися мені, економістові з 21-річним стажем роботи на фабриці? Поїхала б до Італії, але візи не дістати та й конкуренція там серед моїх землячок. Чекаємо на зміни в нашій країні.

Леся Гедеон,
вул. Незалежності, 51/24, Чортків

Про життя українців у цілому світі дізнаємось зі „Свободи”

Ваш часопис приносить нам багато задоволення: цікаві статті, цікаві інформації, цікаві оголошення.

Ми вживаємо деякі матеріали „Свободи” у наших радіопередачах, бо тільки з вашого часопису найповніше можна довідатися про життя українців по всьому світі.

Володимир Сімановський,
Український радіокомітет,
Нью-Лемтон Гайтс, Австралія

Вчитель чи вчителька?

Мене дуже цікавить мовна сторінка „Свободи” і я тільки дивуюся, що досі ніхто не порушив проблеми правильного написання фаху, якщо йдеться про жінок. Говориться ж бо на жінку – вчителька, а не вчитель... То чому б за аналогією не писати – професорка, лікарка і т. д.

Звісно, до деяких професій неможливо додати таке закінчення (наприклад, міністер, тому що раніше жінки не ставали міністрами), але там, де це прийнято, варто впровадити таке написання.

Олександра Стахів,
Монтерей, Каліфорнія

ЗВІДУСІЛЬ

Президентом Фінляндії обрано жінку

Уперше в історії Фінляндії жінку обрано главою держави. Соціал-демократ, міністер закордонних справ Тар'я Галонен одержала у другому турі президентських виборів перемогу над своїм суперником, головою партії Фінляндський центр Еско Ахо. Згідно з попередніми результатами виборів, її підтримали 51.6 відс. виборців – проти 48.4 відс., які віддали свій голос на користь Еско Ахо. Новому главі держави 56 років, вона заміжня, має дорослу дочку.

Архієпископ – проти ізоляції Австрії

Архієпископ Відня кардинал Христопор Шинборн визнав, що занепокоєність Європи щодо участі австрійських ультра-націоналістів в уряді країни має „сприйматися з усією серйозністю”, але в той же час закликав Євросоюз утриматися від ізоляції Австрії.

Україна сподівається на право голосу в ООН

Офіційний Київ сподівається на якнайшвидше поновлення права голосу України в Генеральній Асамблеї ООН, яке вона, серед цілої низки країн, втратила, не розрахувавшись вчасно зі своїми боргами перед цією міжнародною організацією. Наша країна опинилася в товаристві таких держав як, зокрема, Грузія, Киргизстан, Таджикистан, Туркменія, Узбекистан, Молдова, Афганістан, Югославія, Ірак і ряд африканських країн. Країни-члени ООН заборгували організації близько трьох з половиною мільярдів доларів.

Міжнародний семінар відбувся у Варшаві

Минулого тижня у Варшаві відбувся міжнародний семінар „Формування оборонних структур в новому тисячолітті”, організований Центром досліджень НАТО (Варшава) та Центром європейських досліджень Гронінгенського університету (Голландія). Участь у ньому взяли польські урядовці, відомі політики та науковці, представники дипломатичного корпусу, акредитованого в Польщі. Обговорено питання розвитку європейських оборонних структур і шляхи активізації їх взаємодії. Перед учасниками семінару виступив посол України в РП Дмитро Павличко. Він, зокрема, відзначив, що Україна, як невід'ємна складова Центрально-Східної Європи, надає великого значення розбудові нової архітектури європейської безпеки.

Плянують спільну боротьбу з організованою злочинністю

Перспективи вироблення міжнародного договору про боротьбу з організованою злочинністю обговорюють експерти з країн „великої вісімки” на зустрічі, що відкрилася в японській столиці Токіо. У ній беруть участь спеціалісти на рівні глав департаментів юридичних, поліцейських і зовнішньополітичних відомств Англії, Італії, Канади, Росії, США, Франції, ФРН і Японії, а також ЕС.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Юрій Дрогобич вернувся в бронзі до рідного міста

Пам'ятник Юрієві Дрогобичеві.

Відкриття пам'ятника Юрієві Дрогобичеві. Промовляє голова міської Ради Олексій Радзієвський, перший зліва від нього – Президент України Леонід Кучма.

20 вересня 1999 року в Дрогобичі сталася небуденна подія – урочисте відкриття пам'ятника великому вченому середньовічної України Юрієві Дрогобичеві. Подія небуденна ще й тому, що в цьому святі взяв участь Президент України Леонід Кучма.

Для тих, хто не знає, чим себе прославив Юрій Дрогобич, згадаю, що

він, уродженець міста Дрогобича, отримавши в Краківському університеті ступінь бакалавра й магістра, виїхав до Італії, де здобув у Болонському університеті ступінь доктора медицини й філософії, став професором астрономії й медицини, а згодом – і ректором цього університету, видав у Римі книжку „Прогностична оцінка

поточного 1483 року магістра Юрія Дрогобича з Русі”. Помер у Кракові 4 лютого 1494 року, проживши сорок чотири роки. Слід додати, що Дрогобич – псевдонім, а його справжнє прізвище – Котермак. Псевдонім і згадка про місто Дрогобич у його „Прогностичній оцінці” показують, що він любив своє рідне місто і пам'ятав про нього на чужині.

Влітку 1988 року було в Дрогобичі організовано громадський комітет будівництва пам'ятника Юрієві Дрогобичеві. Його головою став професор Дрогобицького педагогічного інституту ім. Івана Франка, громадський діяч, науковець і поет Михайло Шалата. Пам'ятник виготовила авторка багатьох скульптур на історичну тему Теодозія Бриж.

Стараннями Дрогобицької міської Ради в центрі міста, де за княжих часів був замок, улаштовано майдан, якому присвоєно назву „Замкова Гора”, і на ньому встановлено скульптуру.

Пам'ятник відкрили Президент України, міський голова і гості, а освятили його владики – єпископ Самбірсько-дрогобицької єпархії Української Греко-Католицької Церкви Єлін Вороновський і єпископ Української Православної Церкви Київського Патріархату Теодосій Пецина.

Адолф Гладилевич

НОВІ ВИДАННЯ

Він залишив нам ключ до розуміння церковного співу

Коли св. пам. Мирон Федорів, наш видатний композитор, музиколог, диригент, педагог і автор численних праць з історії музики й музикознавства, відійшов у вічність (23 грудня 1996 р., нар. 12 квітня 1907 р.), то з його нездійснених задумів важливо було видати третій, заключний том праці його життя – великого кодексу українських богослужбових співів, при виданих раніше двох томах („Василіянські цер-

ковні наспіви наших богослужбових співів“, 1961 та „Обрядові співи Української Церкви Галицької землі“, 1983). Цей том появився в Україні заходами Чину оо. Василіян та опікунки недужого композитора в останній стадії його життя, Сестри Марії Вернард Аркатин, ЧСВВ.

Третій том Кодексу М. Федоріва, дарма що цей твір наукового характеру, матиме значення не тільки для фахівців – професійних діячів церковного співу, дослідників, педагогів, диригентів, виконавців у хорових ансамблях, але й для загалу рідної, свідомої потреби духовного самопізнання громади. У своїй праці автор веде читачів до джерел християнського церковного обряду, зокрема візантійської богослужбової школи, звідки, в ході сторіч, розвинулась оригінальна українська церковно-співоча культура.

Мирон Федорів. „Українські богослужбові співи з історичного й теоретичного погляду“. Третій том Кодексу співів нашої Церкви. Портрет, уведення й післяслово автора, вступна стаття про автора Сестри Марії Вернард, ілюстрації історичного характеру, бібліографія. Видання „Нова зоря“, Івано-Франківськ, 1997, 144 ст.

Автор детально простежує шляхи розросту християнської науки й віри в Україні, за візантійськими, болгарськими, Кирило-Методієвськими, тматороканськими зразками. У своїх дослідженнях проф. Мирон Федорів спирається на автентичні історіографічні джерела та архаїчні нотно-музичні записи, що включають первісну ірмологічну нотацію і пізніші – квадратну та круглу нотні системи, як і їхні вивершення у практиці нотних записів Київсько-Печерської Лаври.

Історію рідного церковного співу

ширше насвітлює М. Федорів в часі до Берестейської унії, реформ Київського й Галицького Митрополита Петра Могили і аж до нашої доби.

Третій том Українських богослужбових співів Мирона Федоріва – це насправді огляд історії, теорії і практики нашого церковного обряду в різних святинях України – своєрідна енциклопедія знань про церковний спів. Праця життя нашого славного церковного музикознавця увінчалася належним посмертним успіхом.

Видання можна замовити за адресою: **Basilian Sisters, 48 Ivy St., Newark, NJ 07106. Вартість – 17 дол. з пересилкою.**

Д-р Р. Кухар

Чи знаєте поезії Софії Малильо?

Перед нами лежить чепурна книжечка у синій твердій обкладинці роботи Н. Пономаренко під назвою „Воскресіння пам'яті”, – автор, Софія Малильо. Це ім'я рідко кому відоме поза її рідним Закарпаттям, але коли перегортаєте її поезії, вас вражає їхній зміст, молодечий порив, хоча, як бачите із передмови Юлії Зейкан, авторці вже минуло сімдесят років. Нелегко, однак, були ці сімдесят років, і не відомо, чи життя закарпатської поетеси не було б саме доброю темою до роману.

Але зараз, хто бажає, може за 10 доларів отримати збірку поезій, що так живо читаються та вказують на талант авторки.

Цю збірку допомогли видати закарпатські жінки разом із д-ром Марією Балтарович з Дітройту, що була фундаторкою книжки та збирала фонди на її появу. За її кошти розіслано книжечку як подарункове видання до 60-річчя Карпатської України до бібліотек, вищих навчальних закладів, громадсько-культурних товариств, політичних партій України та світу.

Книжечка вийшла у серії „Славні доньки України”, бібліотечки часопису „Країнка”, що появляється на Закарпатті.

Адреса, за якою можна отримати збірку Софії Малильо, ціною 10 доларів: **Dr. Maria Baltarowich, 25816 Curie St., Warren, MI 48091-3830.**

Вечір пам'яті Бориса Олександрова

12 грудня 1999 року в Торонто, у залі Канадсько-Української Мистецької Фундації редколегія журналу „Молода Україна” влаштувала літературний вечір пам'яті першого редактора цього журналу, відомого поета і прозаїка Бориса Олександрова, у 20-ту річницю його відходу у вічність.

Вдумливу доповідь про життя і творчість Бориса Олександрова прочитав літературознавець Микола Гавриш, який протягом багатьох років мав нагоду спілкуватися з поетом.

Твори Бориса Олександрова читали: Валентина Родак, Лариса Гвоздулич, Дмитро Романик, Ніна Теліжин, Юрій Бельський та Леонід Ліщина. Багато до урочистості вечора додав музичний виступ піаністки, професора Королівської консерваторії в Торонто Тетяни Ткаченко, що виконала 104-ий сонет Ліста – „Сонет Петрарки”, перед тим зауваживши, що в Бориса

Олександрова є вірші про Петрарку.

Несподіваним прекрасним додатком до вечора був виступ народного артиста України, тепер священика, отця Петра Бойка, що був присутнім у залі і з дозволу організаторів програми прочитав шість вибраних ним із найкращих, на думку літературних критиків, поезій Бориса Олександрова.

Програмою вечора провадив радіо-журналіст, працівник програми „Голос Канади” державної радіостанції СБС Олександр Харченко.

Після закінчення офіційної частини вечора дружина Бориса Олександрова подякувала редколегії журналу „Молода Україна” за вшанування пам'яті її чоловіка й запросила всіх присутніх на прийняття.

Світлана Кузьменко

В ДІАСПОРІ

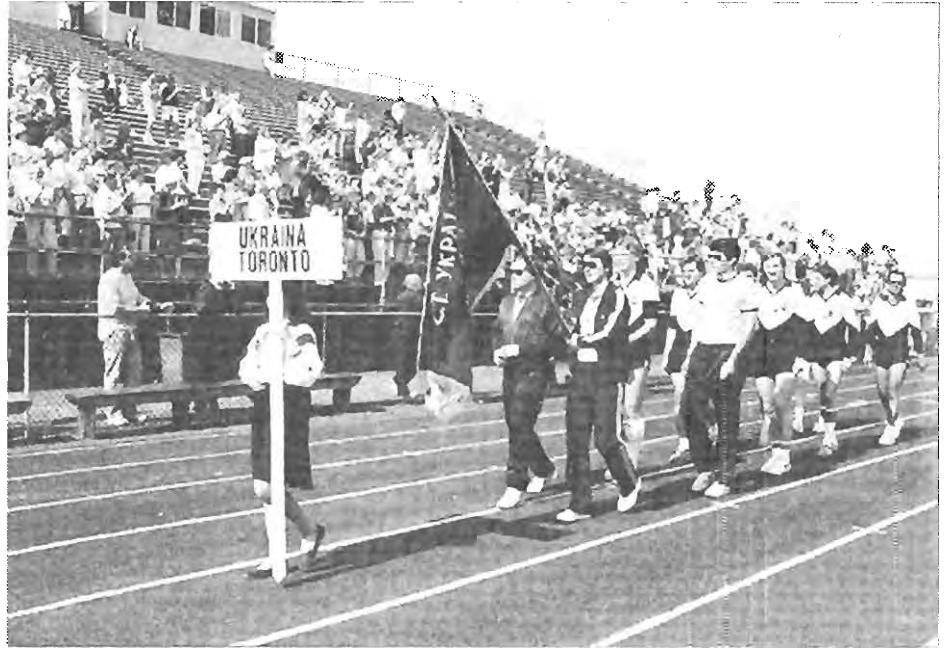
УКРАЇНСЬКА ДІАСПОРНА ОЛІМПІАДА – 2000
Філадельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000

UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000

ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ФОТОСПОМИН ПРО ОЛІМПІАДУ-1988

Січовими шляхами

Українське спортивно-виховне товариство „Чорноморська Січ“ в Ньюарку у 1999 році завершило свій 75-річний спортивний шлях у найкращий спосіб – виданням своєї історії.

Книжка на 416 сторінках із численними світлинами, що дають живу картину праці, успіхів та історії цього виняткового спортивного і виховного товариства, постала завдяки наполегливій праці Омеляна Твардовського і Ореста Поповича, що є її авторами.

Історія товариства подана від першого дня його заснування 21 грудня 1924 року до 1999 року, виповнена точними звітуваннями, табелями досягнень в по-

одиноких змаганнях, фотокопіями важливих нагород і призначень, а передусім сотнями знімок з точними їх поясненнями.

Нам не відомо, як довго автори та упорядники працювали над підготовкою матеріалу та його упорядкуванням – але в кожного, хто бере цю книжку в руки, мусить пробудитися подив і велике призначення за те, що вони залишили для історії нашого життя на поселенні в США такий великий та важливий доказ праці спортивних ентузіастів, що не тільки дбали про спортивне вироблення української молоді, але своїми таборами і змаганнями виховували її на чесних, завзятих та здорових членів нашої спільноти.

„Січовими шляхами“ – це не лише історія УСВТ „Чорноморська Січ“, але й частина нашої загальної

історії. Вона буде цікава своїм змістом кожному, хто хоче більше довідатися про життя частини української спільноти в США впродовж півстоліття. Хто зацікавлений, може замовити збірник за ціну 20 дол. з пересилкою, пишучи на адресу домівки „Чорноморської Січі“:

„Chornomorska Sich“, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.

Одночасно Т-во „Чорноморська Січ“ видала ювілейне число свого неперіодичного журналу „Наш спорт“ – з датою січня 2000 року, з численними світлинами та звітностями про діяльність товариства українською та англійською мовами, під редакцією Омеляна Твардовського. „Наш спорт“ можна замовити, пишучи на ту саму адресу, за ціну 3.75 дол. з пересилкою.

О.К.

В УКРАЇНІ

Жеребкування з відбиванки визначило учасників

Відбулось жеребкування суперників за вхід до фіналу чемпіонату Європи з відбиванки (волейболу) 2001 року. Збірна України грає: чоловіки – з командами Білорусі і Кипру (група В2), жінки – з командами Голландії, Латвії, Франції (група А1).

Чоловічі команди змагатимуться в фіналі в Остраві (Чехія) від 8 до 16 вересня 2001 року, жіночі – в Софії від 22 до 30 вересня.

Участь у фінальних іграх вже забезпечили собі чоловічі команди Італії, Росії, Югославії, Голландії, Франції, жіночі – Росії, Хорватії, Італії. Решта команд має змагатися за право грати у фіналі.

Бронзова медаля на Чемпіонаті Європи

На Чемпіонаті Європи з фігурного ковзання у Відні, Австрія, третє місце в чоловічому одиночному ковзанні посів 26-річний український фігурист Дмитро Дмитренко. Успіх Дмитра прямо пов'язують з ім'ям його тренера Галини Кухар – відомої в минулому фігуристки, яка виступала під прізвищем Гржибовська. Свого учня вона характеризує як цікаву і яскраву особистість, з гарним смаком і своєю життєвою філософією. Програма виступу складалася з трьох частин, над кожною з котрих працював окремий хореограф. Ще один український фігурист Віталій Данильченко з Києва посів сьоме місце. Чемпіоном став Євген Плющенко з Росії.

В СВІТІ

Де розміститься штаб-квартира Всесвітнього антидопінгового агентства?

Політика знову втрутилася в спорт, породивши суперечки навколо майбутньої штаб-квартири Всесвітнього антидопінгового агентства (ВАА). Проведене в Лозанні установче засідання цієї організації залишило відкритим питання про те, де вона знаходитиметься після 2001 року. Тимчасово, до кінця 2001 року, місцем перебування агентства обрано Лозанну, і фінансує його діяльність поки що лише Міжнародний олімпійський комітет. Однак цілий ряд міст вже заявили про бажання запросити штаб-квартиру до себе. Очікується гостра конкуренція між північними американцями і європейцями. У списку претендентів значаться, крім Лозанни, Лісбона, Мадрид, Відень, Бонн, Люксембург, Ліль, Атени. У гру вступили також США, Канада й Австралія. Заокеанські діячі вже почали опрацювання громадської думки. У цій ситуації Європейський союз, як вважають спортивні оглядачі, докладе серйозних зусиль, щоб штаб-квартира ВАА залишилася на Європейському континенті.

Канадський державний секретар з питань спорту Деніс Кодер заявив у Лозанні, що його країна розраховує на розміщення ВАА в Монреалі. Американський генерал Беррі Мак-Кефрі, директор Бюро з боротьби з наркотиками адміністрації США, спробував теоретично обґрунтувати, чому штаб-квартира не повинна розмішуватися

в Лозанні: „Після початкового періоду це агентство повинно віддалитися від Лозанни, щоб підкреслити свою незалежність від МОК“. Це – явний випад проти Міжнародного олімпійського комітету в дусі торішньої кампанії проти нього в зв'язку з обвинуваченнями в корупції.

США, за свідченням газети „Трібун де Женев“, готові виділити три мільйони доларів на дослідження в галузі боротьби з допінгом... на американській території. Газета вважає, що така пропозиція Сполучених Штатів „дуже нагадує“ політичний тиск: США вступають в ВАА в обмін на штаб-квартиру.

Швейцарія, однак, має намір боротися за збереження штаб-квартири ВАА в Лозанні. Не виключено, що за прикладом Відня швейцарські власті погодяться надати співробітникам ВАА дипломатичний статус. Ця проблема обговорювалася на зустрічі керівників Швейцарії, МОК і міських властей Лозанни.

Якщо рішення про дипломатичний статус ВАА буде прийнято, то подібного статусу можуть вимагати численні неурядові організації, що базуються в Женеві і досить далекі від спорту й допінгу. Вже на першому засіданні керівництво ВАА ухвалило важливі рішення, націлені на боротьбу з допінгом.

(ДІНАУ)

Україна в Чемпіонаті світу-2002 з футболу

2000 рік:

2-3 вересня: Норвегія – Вірменія, Україна – Польща, Білорусь – Валія;

7-8 жовтня: Вірменія – Україна, Польща – Білорусь, Валія – Норвегія;

10-11 жовтня: Білорусь – Вірменія, Норвегія – Україна, Польща – Валія,

2001 рік:

24-25 березня: Україна – Білорусь, Вірменія – Валія, Норвегія – Польща;

27-28 березня: Білорусь – Норвегія, Польща – Вірменія, Валія – Україна;

2-3 червня: Вірменія – Білорусь, Україна – Норвегія, Валія – Польща;

5-6 червня: Норвегія – Білорусь, Вірменія – Польща, Україна – Валія;

1-2 вересня: Білорусь – Україна, Валія – Вірменія, Польща – Норвегія;

4-5 вересня: Україна – Вірменія, Білорусь – Польща, Норвегія – Валія;

6-7 жовтня: Вірменія – Норвегія, Польща – Україна, Валія – Білорусь.

Фінали чемпіонату відбудуться в 2002 році в Японії і Південній Кореї.

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Десять переваг фізичних вправ

Багато людей вважають, що фізичні вправи корисні для здоров'я тільки тому, що дозволяють зменшити вагу тіла. Насправді це ще далеко не все.

Доведено, що фізичні вправи (або руханки) мають позитивне значення у багатьох інших сферах життя людини. Особливо корисні – ходіння, праця на городі, гімнастика, плавання, танці.

Американський Інститут дослідження ракових недуг в часописі „Ньюслеттер” подає 10 підстав на користь фізичних вправ:

- фізичні вправи зменшують ризик захворювань на рак кишок та легень;
- допомагають людині триматися нормальної ваги тіла й уникнути діабету (цукриці);
- зменшують ризик серцевої недуги;

- покращують настрій, зменшують депресивний стан, нервові напруження;
- зменшують тиск крові в тих, хто має гіпертонію;
- зменшують вразливість на різні інфекційні недуги;
- підвищують здатність організму засвоювати інсулін;
- роблять кістки, суглоби та м'язи сильнішими та більш еластичними;
- роблять людину фізично привабливою;
- фізичні вправи не мають якогось одного методу, їх є багато, і застосовувати треба ті, які вам найбільше подобаються.

Користь від риби

Українська газета „Наше здоров'я” пише, що рибні продукти покращують кровообіг та запобігають згущенню крові, тому що в рибі міститься багато калію і мало натрію, а це стабілізує кров'яний тиск. Рибні страви корисні при зниженій кислотності шлункового соку, при знесиленні хворобою для поліпшення апетиту. Готуючи рибу для їжі, не пересоліть її, аби не активізувати натрій. Пам'ятайте, що рибний відвар не рекомендується вживати у випадках жовчного каміння, подагри та захворювань печінки.

Д-р Юліан Мовчан

ФІЛАТЕЛІЯ

Розділ веде голова Львівського товариства філателістів
Олександр Жарівський

Де ви, Гулевичівни і Милорадовичеві?

Наприкінці минулого року надійшла в обіг нова марка української пошти із серії „Славні жінки України”, присвячена Гальшці (Єлисаветі) Гулевичівні. Правда, на поштової мініятюрі її ім'я чомусь подано без м'якого знаку, тобто „Галшка”, хоч і в „Енциклопедії українознавства” під ред. В. Кубійовича, і в інших джерелах, зокрема в книжці „Неопалима купина” (автори Юрій Колісниченко і Сергій Плачинда, видавництво „Молодь”, Київ, 1968) ім'я Гулевичівни всюди подається як „Гальшка”. Ця слава шляхтянка пожертвувала в 1615 році двір і садибну землю на Подолі в Києві для будівництва православного монастиря і братської школи при ньому (на подібну колишньої Львівської братської школи), яка стала основою Києво-Могилянської Академії. У згаданій серії в цьому році заплановано марку, присвячену Марусі

Чурай. Є надія, що в 2001 році продовжить серію „Славні жінки України” поштова мініятюра, присвячена ще одній відомій меценатці і теж Єлисаветі – графині Милорадович, яка жертвовно допомогла українським видавництвам, школярству тощо. Саме її жертва в розмірі дев'яти тисяч гульденів уможливила заснування Літературно-наукового товариства імені Т. Шевченка у Львові.

О, як потрібні сьогоднішній Україні нові Гулевичівни і Милорадовичеві, меценати, якими завжди пишалися українство!

Незаймані куточки природи

Завершальним випуском поштових марок України в минулому році

стала серія із шести сюжетів, які присвячені відомим природоохоронним теренам України, а саме біосферним заповідникам, – Карпатському та Асканії-Новій Поліському, Канівському та Карадазькому природним заповідникам, а також аграрно-екологічному об'єднанню „Трахтемирів”.

Всі шість марок видруковано „блоком”, у верхній частині якого подано текст – „Зоогеографічний фонд України”.

На кожній марці відтворено зображення представників тваринного світу, характерних для згаданих природоохоронних об'єктів.

Наклад блоку – 80 тисяч примірників.

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США
Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана
в СНД до освітніх стандартів США

FOREIGN CONSULTANTS Inc.
EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних
Асоціацій AACRAO та NAFSA
виконує „EVALUATION” (оцінку)
дипломів та академічних довідок

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-0000
(773) 761-0030

3-й ВІДДІЛ ООЛ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

запрошує Вас на

ЗАПУСТНУ
ЗАБАВУ
(DANCE)

В суботу, 4 березня 2000 р., о год. 9-й веч.
(Saturday, March 4, 2000 at 9:00 pm)

The Ukrainian Center
240 Hope Avenue, Passaic, NJ

Оркестра: „**ВОРОНИ**”
Music by „**VORONY**”

FIRST TIME IN PASSAIC!

Столики резервувати (For tables reservation please call):

(973) 772-3344

Весь дохід із завави призначений на допомогу
українським школам у Польщі

Повна фінансова обслуга для цілої української громади

Illinois - Jersey City - Indiana

SELFRELiance
Ukrainian Federal
Credit Union

Українська Федеральна
Кооперативна Каса
„САМОПОМІЧ”

Main Location: 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622
Tel (773) 489-0520 Toll Free: (888) 222-UKR1 (8571)

Link to Chicagoland's Ukrainian Community: www.selfreliance.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

КОНЦЕРТ В ПАМ'ЯТЬ
ЯРИ КУЗЬМИЧ СИДОРАК
1946-99

У ПРОГРАМІ:
Л. БЕТГОВЕН, С. РАХМАНІНОВ, Ф. ШОПЕН,
М. КОЛЕССА, А. ПАЗЗОЛЯ

ВИКОНАВЦІ:
О. КРИСА, Т. ЧЕКІНА, В. ВИННИЦЬКИЙ, А. ГУРСЬКИЙ,
В. САРАДЖАН, А. СЛОБОДЯНИК, Л. КРУПА, Л. ЩИБЧИК,
М. СУК, Ю. ХАРЕНКО, В. ГЛОВАЦЬКА

у суботу, 26 лютого 2000 р., о год. 8-й веч.
at Ukrainian Institute of America
2 East 79th St. NYC
Tel.: 212 288-8660

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує Вас

на ДОПОВІДЬ

НАТАЛІЇ СТЕПАНЕНКО

доцента Національної Музичної Академії

на тему:

„МУЗИЧНА ПАНОРАМА
СУЧАСНОСТІ В УКРАЇНІ:
ФЕСТИВАЛІ, КОНКУРСИ, ПОДІЇ ОСТАННЬОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ“

Доповідь ілюструватиметься аудіо і відео-матеріалами

Доповідь відбудеться
в неділю, 27 лютого 2000 р., о год. 2-й по пол.
в будинку УВАН: 206 West, 100th Street, New York, NY 10025

Tel.: (212) 222-1866 • Fax: (212) 864-3977

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, січень 2000 р.									
250 дол.	Олесницькі Л. і З.	Вігокен, Н.Дж.	Дзюбинський Ернест	Голлівуд, Фл.	Ткач Василь	Монро Тавншип, Н.Дж.			
	Майкрос Рітейл Системс		Голод Марія	Торонто, Онт., Канада	Троч Михайло	Парма, Огайо			
100	Гавриш Степан	Ерденгайм, Па.	Януш Володимир	Філядельфія, Па.	Вох Емілія	Сідер Ноллс, Н.Дж.			
98	Баніт Віра	Ст. Ленард, Кве., Канада	Лучків Анна	Рідінг, Па.	Задорожний Степан	Кліфтон, Н. Дж.			
88	„Самопоміч“ Ф.К.	Нью-Йорк, Н.Й.	Лиховид Оксана	Бруклін, Н.Й.	Зубрицький Йосиф	Джерзі Сіті, Н.Дж.			
50	Дніпровий А.	Бутвин, Па.	Мілянч Е.	Нью-Йорк, Н.Й.	Журак Анастазія	Нью-Гайд Парк, Н.Й.			
49	Дніпровий А.	Бутвин, Па.	Мізюк О.	Порт Орендж, Фл.	6 Ганас Степан	Монтрель, Кве., Канада			
40	Геча Дам'ян	Норт Плейнфілд, Н.Дж.	Оришкевич Йосиф	Принстон, Н.Дж.	5 Чайка Іван	Філядельфія, Па.			
38	Гнатюк Юлія	Монтреаль, Кве., Канада	Комірко Анна	Чикаго, Іл.	Федор Михайло	Флемінгтон, Н.Дж.			
	Івасечко Ольга	Чикаго, Іл.	Проскурнія Г.	Норт Арлінгтон, Н.Дж.	Ференцевич Роман	Александрія, Ва.			
	Почтар Ярема	Пекванок, Н.Дж.	Рудакевич Любомира	Чикаго, Іл.	Галамушка Григорій	Ворм Мінерал Спр., Фл.			
30	Яворська Іванна	Норт Роялтон, Огайо	Шебунчак Богдан	Блумфілд, Н.Дж.	Лозинська Євгенія	Вест Гейвен, Кон.			
28	Теслюк Володимира	Гартфорд, Конн.	Сливінський Тарас	Стретфорд, Кон.	Максимів С.	Віл Ла Сал, Кве., Канада			
25	Серант Іван	Нью-Йорк, Н.Й.	Стахів Дарія	Стретфорд, Кон.	Ощудляк Олександра	Гайленд Парк, Н.Дж.			
	Свищук Юрій	Ст. Луїс, Мо.	Свистун Богдана	Глезгов, Ке.	Шевчук Богдан	Йонкерс, Н.Й.			
	Тимчина Р. і І.	Фінікс, Арз.	Тос Іван	Газлет, Н.Дж.	Юрченко Валентина	Йонкерс, Н.Й.			
23	Жуковець Василь	Юніон Сіті, Н.Дж.	Вайда Анна	Філядельфія, Па.	Журовська Євдокія	Акрон, Огайо			
20	Фіцик Василь	Апопка, Фл.	Василина Євген	Літлаван, Кол.	3 Бабяк Іван	Філядельфія, Па.			
	Гайманович Ярослав	Монтреаль, Кве., Канада	Войтович Лариса	Еликот Сіті, Мд.	Беднарска Марта	Ньюарк, Н.Дж.			
	Лев Фрейшен-		Артимишин Люба	Йорктаун Гайтс, Н.Й.	Безсонів В.	С. Бавнд Брук, Н.Дж.			
	Чировський	Бріджвотер, Н.Дж.	Бобечко Миколай	Клівленд, Огайо	Бурак Андрій	Бімзвил, Онт., Канада			
	Левицькі Р. і І.	Скоц Плейнс, Н.Дж.	Боднар Володимир	Парма, Огайо	Братач Євген	Делтона, Фл.			
	і родина Пасічінських з	Австралії у св. п. Сидо-	Богачевська Рома	Нью-Йорк, Н.Й.	Халупа Михайло	Помтон Лейкс, Н.Дж.			
	ра Пасічінського		Богданів Віталій	Силвер Спрінг, Мд.	Демянюк Д.	Менвил, Н.Дж.			
	Мацюрак Володимира	Елмвуд Парк, Іл.	Бойцун Михайло	Трентон, Н. Дж.	Долинська Ларисса	Вестфілд, Н.Дж.			
	Макар-Лауді С.	Бруклін, Н.Й.	Бурдю Володимир	Дірфілд Біч, Фл.	Дорожинська Марія	Савт Голанд, Іл.			
	Омельченко Сергій	Фармінгтон Гіллс, Миш.	Хай Йосафат	Парма, Огайо	Джиджора Петро	Сідар Гровс, Н.Дж.			
	Пилип Степан	Спрінгфілд, Н.Дж.	Дражньовська Анна	Авдубон, Н.Дж.	Федор Михайло	Флемінгтон, Н.Дж.			
	Тимків Степан	Міллерсвілл, Мд.	Думка Анна	Нью-Йорк, Н.Й.	о. Форостій Т.	Поланд, Огайо			
	Залопана Роза	Сан Сіті, Каліф.	Дитиняк Володимир	Картерет, Н.Дж.	Галановський Мирон	Апопка, Фл.			
18	Данилюк Олександр	Рендолф, Н.Дж.	Глух Тереса	Гартфорд, Кон.	Гладилович Адольф	Монтреаль, Кве., Канада			
	Дячук Зенко	Бунтон, Н. Дж.	Глют Степан	Флендерс, Н. Дж.	о. Гринишин П.	Вілмінгтон, Дел.			
	Дирів Юрій	Лорейн, Огайо	Гордон Марія	Гартфорд, Кон.	Ховайло Юлія	Волдвик, Н.Дж.			
	Гошовський Микола	Сані Сайд, Н.Й.	Гряцький Ігор	Сеєрвіл, Н.Дж.	Когут Валентина	Вест Гартфорд, Кон.			
	Сахрин Марія	Вестон, Онт., Канада	Галатин Павло	Лонг Айленд Сіті, Н.Й.	Кондзьола Емілія	Селсбурі Мд.			
15	Луцишин Мирон	Фінікс, Аріз.	Гарасимів Степан	Індіан Орчард, Масс.	Ковалюк Богдан	Перт Амбой, Н.Дж.			
	Мудрий Петро	Балтимор, Мд.	о. М. Глинський	Сомерсет, Н.Дж.	Кравців Ярослав	Норт Провіденс, Р.Ай.			
	Ратич Єфрем	Філядельфія, Па.	Гніда Марія	Сомервил, Н. Дж.	Купчинська Марія	Лорейн, Огайо			
	Світій Марія	Бруклін, Н.Й.	Гуменюк Любомир	Нью-Йорк, Н.Й.	Лендвійт Богдан	Сомервил, Н. Дж.			
13	Чернявський Ярослав	Шавмбург, Іл.	Гупаловський Д.	Вітінг, Н. Дж.	Лешак Богдан	Філядельфія, Па.			
	Гудз Мирон	Гартфорд, Кон.	Ілемський Іван	Делтона, Фл.	Мак Іван	Вестерн Онт., Канада			
	Ярославська Марія	Нью-Йорк, Н.Й.	Ковальська Євгенія	Гартфорд, Кон.	Оріховська Дарія	Берлінгтон, Н.Дж.			
	Коропечька Оксана	Балтимор, Мд.	Кравченко Степан	Джерзі Сіті, Н.Дж.	Пакула Володимир	Вайнсберг, Огайо			
	Легкий Ярослав	Емгерстбург, Онт., Канада	Крук Мирослава	Ворен, Миш.	Панчук Ярослав	Чикаго, Іл.			
	Макар Андрій	Сані Сайд, Н.Й.	Кривуцький Іван	Коледж Парк, Мд.	Пол-Галета М.	Вітінг, Н.Дж.			
	Новосівський Тарас	Девон, Па.	Кукіль Ярослава	Гартфорд, Кн.	Рак П.	Бейсайд, Н.Й.			
	Саварин Петро	Едмонтон, Аб., Канада	Лаврин Надія	Стерлінг Гайтс, Миш.	Шеремета Марко	Чикаго, Іл.			
	Шепльовський Степан	Гейзелвуд, Мо.	Любезний Михайло	Норвуд Парк, Іл.	Стадник Павло	Мейплвуд, Н.Дж.			
	Стрільбицький А.	Форт Вейн, Інд.	Музика Іван	Філядельфія, Па.	Стельмах Ігор	Глестонбіри, Кон.			
	Ванкевич Дмитро	Клівленд, Огайо	Очеретко Й.	Нью-Йорк, Н.Й.	Васів Василь	Кліфтон, Н. Дж.			
	Заброський Олександр	Бервин, Іл.	Олійник Олександра	Кротон-Он-Гадсон, Н.Й.	Вербицький Володимир	Розел, Іл.			
12	Іванчук Адріян	Флашинг, Н.Й.	Павлюк Іван	Твин Лейкс, Віск.	Запутович Роман	Гілсдейл, Н.Дж.			
10	Артимишин Богдан	Філядельфія, Па.	Рейнарович Марія	Бруклін, Н.Й.	2 Бистрицька Олександра	Лейквуд, Н.Дж.			
	Бакум Оксана	Гайленд, Н.Й.	Сенежак Володимир	Берклі Гайтс, Н.Дж.	Лінінський Микола	Янгставн, Огайо			
	Батіг Володимир	Балдвин, Н.Й.	Серафін Олександр	Трой, Миш.	Мичковська Любомира	Клівленд, Огайо			
	Беліменко Іван	Самерсет, Н.Дж.	Скірка Миколай	Йонкерс, Н.Й.	1 Годинський В.	Міннеаполіс, Мінн.			
	Бобрівник Софія	В. Гартфорд, Кон.	Смик Роман	Кол Сіті, Іл.	Разом	2,277 дол.			
	Давидович Текля	Норт Порт, Фл.	Сороханюк Євдокія	Пенсакен, Н.Дж.					
	Демчук Таня	Берк, Ва.	Стахів Денис	Мідлсекс, Н.Дж.					
	Дзюбик Роман	Норвуд Парк, Іл.	Стрижаковська Ольга	Трентон, Н.Дж.					

Air Ukraine **UZBEKISTAN airways**

"UZBEKISTAN AIRWAYS" та "AIR UKRAINE"
ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:
"UZBEKISTAN AIRWAYS":

1-212-489-3954 (бюро)
1-212-245-1005 (резервування квитків)
1-800-820-2891 (вантажі)
1-718-244-0251 (вантажі, факс)

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ“ в Нью-Йорку

повідомляє все членство, що

49-ТІ РІЧНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в неділю, 19 березня 2000 р.,
о год. 2-й по пол.

у великій залі Академії св. Юра при 215 схід 6-та вул. в Нью-Йорку

ПРОПОНОВАНИЙ ПОРЯДОК ЗБОРІВ:

1. Відкриття
2. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів
3. Звіти:
 - Управи
 - Кредитового Комітету
 - Контрольної Комісії
4. Обговорення і прийняття звітів
5. Вибір трьох членів Ради Директорів
6. Вільні внески
7. Закриття

РАДА ДИРЕКТОРІВ

Просимо членів принести зі собою членську книжечку.

Повідомляємо, що перед Загальними Зборами працює
Номінаційна Комісія, у склад якої входять:
інж. СВГЕН ІВАШКІВ, ВОЛОДИМИР РАК, БОГДАН МИХАЙЛІВ.

Пропозиції до Номінаційної Комісії
пересилати поштою на адресу:

SELFRELIANCE (NY) Federal Credit Union
108 Second Avenue, New York, NY 10003

Attn.: Nominating Committee

Замовляйте нові книги видавництва
РОДОВІД (Київ)

1. Вільям Нолл. Трансформація громадянського суспільства.
Усна історія української селянської культури 1920-30 років.
Записана 10-ма дослідниками від старших селян (близько 450) у восьми регіонах України.
560 с. Кол. та ч./білі фото. 25 дол.

2. Зінаїда Тарахан-Бережа. Святиня.
Документальна історія Тарасової Могили в Каневі.
540 с. Понад 400 кол. та ч./білих фото. 25 дол.

3. Родовід, журнал про історію культури.
5-17 числа. 120 с. Колір. 11 дол. за число.

4. Юрій Тарнавський. 6x0 (драматичні твори). 19 дол.
5. Юрій Тарнавський. їх немає (поезії). 22 дол.

Всі ціни разом з пересилкою.

RODOVID: 18200 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012
E-mail: rodovid2@aol.com

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
відділ
ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ

запрошує Вас на

ЮВІЛЕЙНУ
КАРНАВАЛОВУ
ЗАБАВУ

яка відбудеться

в суботу, 26 лютого 2000 р.
в Центрі Української Культури в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Початок забави о год. 6:30 вечора

при звуках популярної оркестри...

„ВІДЛУННЯ“
❖ коктейль ❖ вечеря з обслугою ❖ бара ❖ пізня холодна перекуска
❖ лотерія на виграші

Під час вечери виконає свій гумористичний твір
мгр **РОСТИСЛАВ ВАСИЛЕНКО**
заслужений артист та мистець художнього слова

Весь дохід призначений на допомогу УКРАЇНІ

Ціна квитків до 15 лютого ц.р. – 40 дол. від особи, для студентів – 30 дол.
Після 15 лютого і при касі квитки в ціні – 50 дол. від особи, для студентів – 40 дол.

ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ КВИТКИ З ПЕРЕДПЛАТОЮ ДО 15 ЛЮТОГО

МИХАЙЛО ШУЛЬГА тел.: (908) 534-6683 ЮРІЙ ВЕДМІДЬ тел.: (732) 563-2690
ДАМІАН ГЕЧА тел.: (908) 755-8156 ВІКТОР БАБАНСЬКИЙ тел.: (908) 754-0898
о. І. ЛИШИК тел.: (212) 873-8550 ЮРКО МІЩЕНКО тел.: (732) 671-1914

E-MAIL: UKRNS@AOL.COM

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ (Н.Дж.)
КЛІФТОН-ПАССЕЙК-ВИППАНІ-ЕЛІЗАБЕТ, Н.Дж.

провадить

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

В неділю, 27 лютого 2000 р., о год. 3-й по пол.

В Українській Централі
240 Hope Ave., Passaic, NJ 07055

Після загальних зборів кредитівки відбудуться
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА „САМОПОМІЧ“

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

Я завжди впевнений, що гроші, які надсилаю до своїх близьких, потраплять до України надійно та протягом якихось хвилин,

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських Ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари до України через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 125 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більше, ніж 178 країнах; в Україні ж - понад 470 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по всьому світі.

Ми говоримо українською мовою

1-800-799-6882

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказу грошей по всьому світіSM

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ЦЕНТРАЛЬНОГО НЮ ДЖЕРЗІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 26 лютого 2000 р., о год. 1-й по полудні
в залі церкви св. Михаїла
1700 Brooks Blvd., Manville, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу: члени управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних Відділів:

26, 155, 168, 209, 269, 312, 349, 353, 372

гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь:

Марта Лиско, Головний секретар УНС
Ярослав Завійський, контролер УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ: Михайло Захарко, голова

Іван Кушнір, секретар

Іван Бабин, касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу КОННЕКТИКАТ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 11-го березня 2000 р., о год. 2-й по пол.
в залі української католицької церкви св. Михаїла
569 George St., New Haven, CT 06511

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: члени управи Окружного Комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних Відділів:

12, 59, 67, 253, 254, 277, 350, 387, 414

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьме участь

Уляна Дячук – Предсідник УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Ігор Гайда, голова

Степан Тарасюк,
секретарТарас Сливінський,
касирUKRAINE
A CONCISE
ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

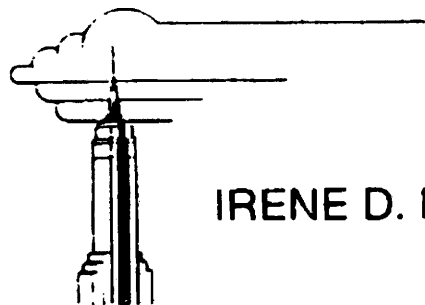
універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку
бібліотеку, як приватну, так і публічну.Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або
грошовим переказом надсилати на адресу:UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

Пакунки

Door to door delivery of packages, letters

Пачки з продуктами

Food parcels

Грошові перекази

Money transfers

Кур'єрські послуги

Courier service

Комерційні вантажі

Commercial shipments

Туристичні послуги

Travel services

Ми доставляємо:

в Україну

Росію, Білорусь,

Литву, Латвію

Естонію,

Грузію, Вірменію

Азербайджан,

Казахстан, Киргизію,

Узбекистан

We deliver to Ukraine
Russia, Latvia, Estonia, Georgia
Armenia, Uzbekistan
Azerbaijan, Kazakhstan.

Доставка до адресата

Air - Авіа

Sea - Морем

УКРАЇНА

\$0.39

за фунт

\$0.59 при пересилці by UPS

Пересилка
грошей

Швидко

Надійно

Конфіденційно

Money delivered
Quickly
Reliable
Personally

By Western Union

Наші гарантії:
фотографія
отримувачаEach parcel is hand
delivered and receipt confirmed
by photo of the recipient.

Дзвоніть! Наші ціни завжди будуть нижчі ніж в інших компаніях

За інформацією
звертайтеся

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

Toll free: (877) UPI-POST
(877) 804-7078
(201) 313-3630
348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010For information
contact

PICK UP

GRAND STREET MEDICAL ASSOCIATES

is pleased to announce

MIKHAIL GUSMAN, M.D.

Internal Medicine

has joined their practice at

6360 Rt. 209
Kerhonkson, New York
 (Next to Candlelight Inn Restaurant)

New Patients Welcome

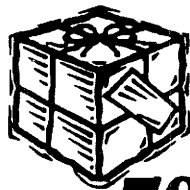
Office Hours: **MONDAY-FRIDAY 9 am - 5 pm****(914) 626-7119****Д-р ЛЮДМИЛА ГУДЗ, лікар-терапевт**

DIPLOMATE OF AMERICAN BOARD OF INTERNAL MEDICINE

• Внутрішні хвороби і профілактика • Хвороби серця і легенів

ЛІКАР ГОВОРИТЬ ПО-УКРАЇНСЬКИ!

2333 Morris Ave., Suite B-15, Union, NJ

Tel.: (908) 624-0090**Пакунки та долляри в Україну****\$0.50 lb*****\$ 1.89 lb*****79** с LB при пересилці через **UPS**

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

Доставка американської готівки

в руки отримувача

(973) 763-8778**ROXOLANA 1 (888) 725 8665****300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040**

УВАГА!

В днях 21 - 23 травня 2000 р.

УВАГА!

відбудеться на **СОЮЗІВЦІ**

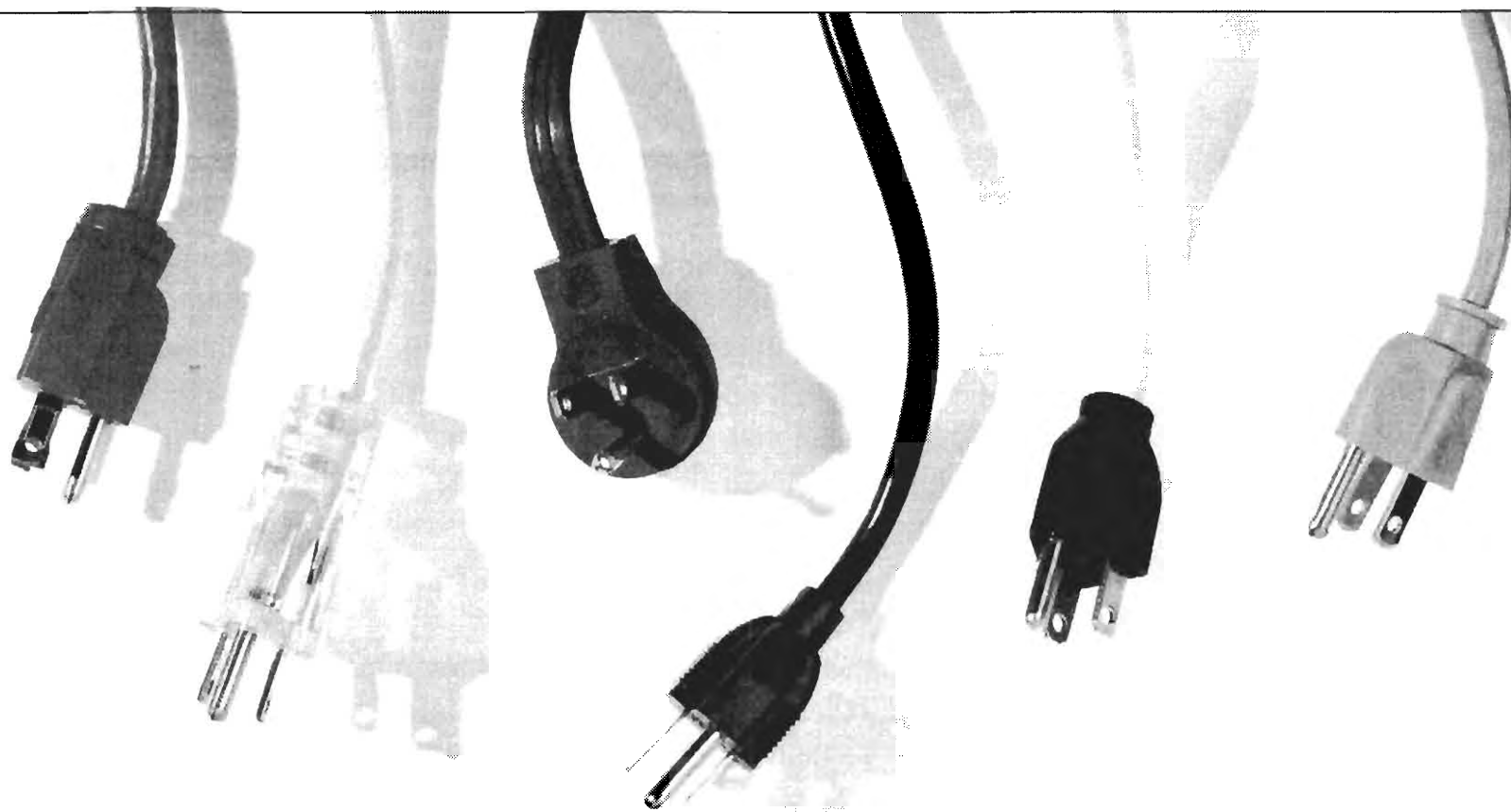
ЮВІЛЕЙНИЙ 3'ІЗД **ШКІЛ МІТТЕНВАЛЬДУ, НІМЕЧЧИНА**

(Української гімназії, „торговельки” та Учительського інституту)

Просимо замовляти кімнати, звертаючись безпосередньо до адміністрації Союзівки

Ukrainian National Association Estate, P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446

Tel.: 914 626-5641 • Fax: 914 626-4638

ГОСТЯМ РАДІ!**ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ**

Тепер у вас є вибір.

Завдяки програмі New Jersey Energy Choice, тепер ви можете самі вибирати постачальника електроенергії. Як клієнту PSE&G, протягом наступних трьох років вам гарантована економія до 19%, навіть якщо ви виберете собі іншого постачальника. Якщо пошукати, можна знайти ще дешевішу електроенергію. До того ж, можна обрати постачальника в залежності від його впливу на навколишнє середовище, який пов'язаний зі способом вироблення електроенергії. І хоча ваше право - продовжувати користуватися послугами тієї ж самої електроенергетичної компанії, в зміні постачальника немає нічого страшного. Вам не можуть змінити компанію без вашої згоди, і електрична енергія і далі надійно постачатиметься вам.

Щоби дістати безплатний посібник по запису/реєстрації, сьогодні ж подзвоніть нам або відвідайте нашу сторінку в Інтернеті. Цей посібник містить відповіді на типові питання щодо програми New Jersey Energy Choice, інформацію про права користувача цієї програми, список ліцензованих постачальників електрики, а також дані про ваше споживання електроенергії за останній рік. Тому що чим більше ви знаєте, тим більше сили маєте.

Щоб одержати інформацію відносно вибору постачальника електроенергії або запросити посібник по запису, телефонуйте 1-800-706-PSEG або відвідайте нашу сторінку www.pseg.com.

Local Consumer Education Program

Це повідомлення вам доставила компанія PSE&G в співробітництві з New Jersey Citizen Action • American Association of Blacks in Energy - NJ Chapter • Association for Children of NJ Center for Non-Profit Corporations • Community FoodBank of NJ • Community Health Law Project • Hispanic Directors Association of New Jersey • New Jersey Community Action Association NJ NAACP State Conference of Branches • NJ State Council of the Urban Leagues • United Way of Essex & West Hudson • Rutgers, The State University of New Jersey

ЧИ ВИ ПЛАТИТЕ ПРАВИЛЬНУ ЦІНУ? НЕ ПЛАТІТЬ ЗАБАГАТО!

EURO DIRECT

WELCOMES YOU TO THE 21ST CENTURY

CALL BACK HOME AND SAVE!

26.9¢ UKRAINE

за хвилину без перерви

НАДЗВІЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

Country	Rate	Country	Rate
УКРАЇНА	26.9	УЗБЕКІСТАН	29
МОСКВА	15	ТАДЖІКІСТАН	29
СТ. ПЕТЕРБУРГ	15	ПОЛЬЩА	25
РОСІЯ	29	БОЛГАРІЯ	31
ВІРМЕНІЯ	41	ІЗРАЇЛЬ	12
АЗЕРБАЙДЖАН	41	НІМЕЧЧИНА	11
БІЛОРУСЬ	35	ФРАНЦІЯ	12
ЕСТОНІЯ	29	ІТАЛІЯ	13
ГРУЗІЯ	41	АВСТРАЛІЯ	11
ЛАТВІЯ	32	ЕСПАНІЯ	19
ЛИТВА	32	ЮГОСЛАВІЯ	29
МОЛДОВА	29	РУМУНІЯ	29

США 6.9 ц. за хвилину

- ✓ Комерційні і приватні дзвінки
- ✓ Телефони далекого зв'язку, які підходять для ваших особистих потреб
- ✓ Безпосередній набір без коду доступу
- ✓ Телефонічні картки, які можна вживати з будь-якого телефону в США
- ✓ Окремі місячні рахунки
- ✓ Виїмково низькі ціни, 24 години на добу, 7 днів в тижді доступні з хати або бюро
- ✓ Обслуга в 10-ти мовах поруч із англійською

ДОСТУПНІ ГОДИНИ:

Від понеділка до четверга (9 AM – 9 PM).

П'ятниця (9 AM – 6 PM)

Субота (10 AM – 3 PM)

Неділя закрито

- ✓ Бонус за кожного нового придбаного клієнта. Допоможіть родині і приятелям заощадити \$\$\$.

- ✓ Легко зголоситися телефонічно, факсом, листовно або по інтернеті www.eurodirectinc.com

- ✓ Заробіть гроші – станьте нашим агентом

- ✓ Продаємо передплачені телефонні картки (calling card)

Говоримо українською мовою 877-882-8572 • 877-787-7425

Всі інші мови 877-569-3876

ШУКАЄМО АГЕНТІВ!

Можна заробити від 6 – 15 відсотків комісового кожного місяця, рік за роком, допомагаючи іншим ошаджувати гроші!

www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

3 нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари
особисто в руки

до **4** днів

*Експрес
24 години*

**ЗАВЖДИ
НАЙНИЖЧІ
ЦІНИ**

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки
з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: **1-800-361-7345**

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10

*років разом
з громадою*

#1

*в США та
Канаді*

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

до **35%**
ЗНИЖКИ

➔ **ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

Доставка
від **1** до **4**
тижнів

За безкоштовним каталогом телефонуйте: **1-800-361-7345**

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний
контроль за виконанням
Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм
письмове підтвердження
від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Rd.
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST - AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: **1-800-361-7345**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ❖ ошаджувати гроші на вищі відсотки
- ❖ позичати гроші на менші відсотки
- ❖ мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою

ТО ПРИЙДІТЬ ДО НАС

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ЗМОЖЕ ПОЛАГОДИТИ ВСІ
ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головний офіс:

215 Second Ave.
(between 13th & 14th St.)
New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980
Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:

35 Main St.
S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085

691 Roosevelt Ave.,
Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

Selfreliance UA

Federal
Credit
Union

Самопоміч UA

Кредитова
Спілка

Пряме вкладання

Найбезпечніший спосіб!

Ваші гроші будуть:

- заробляти проценти від дня вкладання
- забезпечені від крадіжок і вандалізму
- наявні при Ваших потребах

Your savings federally insured to \$100,000
NCUA
National Credit Union Administration,
a U.S. Government Agency

Говоріть з нами
про подробиці!

Чекові платні, пенсія, сошел секюриті,
та інші регулярні сплати
автоматично вкладенні
на ваше чекове, IRA, чи ошадностеве конта.

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

OFFICE HOURS: Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Main Office: Tel (973) 373-7839 • Branch Office: Tel (973) 451-0200 • Virtual Office: selfreliance.org
734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 World Wide Web - WWW.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА В РОЧЕСТЕРІ НЬ

ЗМОЖЕ ПОЛАГОДИТИ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ АБО ЗАЙДІТЬ ДО НАС
ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРО НОВІ ТИПИ ПОЗИК

CALL OR STOP IN AND ASK ABOUT
OUR LOW INTEREST RATE LOANS

**ROCHESTER UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION**

824 RIDGE ROAD EAST • ROCHESTER NY 14621
TEL: (716) 544-9518 FAX: (716) 338-2980
www.rufcu.org.

Низькі відсотки...

на автомобілевих позиках та
швидка обслуга

Нові та вживані авта..
до 95% фінансування..

**SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION**

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Branch Offices:

23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Нова Філія! 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax 516 565-2097

Незадовго відкриється! Філія в Асторії
32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: <http://www.selfreliancenyc.org>; E-mail: SRNYFCU@aol.com

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published in Ukrainian on Fridays)

1/4 Pg	1/4 Pg	ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY WEDNESDAY NOON ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION. OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 9 A.M. OF THE WEDNESDAY THE PAPER IS PRINTED				
7 1/2" X 2c	14 1/2" X 1c	All general advertising: 1 inch, single column \$12.00				
\$165.00	\$165.00	Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column \$7.50				
1/4 Pg	1/8 Pg	1/8 Pg	1/8 Pg	1/2 Pg	1/2 Pg	1 Pg
3 5/8" X 4c	7 1/2" X 1c	3 5/8" X 2c	1 1/2" X 4c	7 1/2" X 4c	14 1/2" X 2c	14 1/2" X 4c
\$165.00	\$85.00	\$85.00	\$85.00	\$310.00	\$310.00	\$600.00

Quantity discounts:	1-9 ads	\$12.00 per inch/Sc
	10 or more ads	20% discount
	24 or more ads	25% discount
	52 ads	30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Oscislavski
Advertising Manager
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.

Світлій пам'яті Ісповідника Віри

Дня 27 грудня 1999 року помер у шпиталі в Йонкерсі о. д-р Володимир Фіголь. Похований на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

О. д-р Фіголь народився в Коломиї у 1911 році. Він – син о. д-ра Івана Фіголя, відомого вченого-богослова, блискучого проповідника, і Стефанії Галушинської. Священнича родина Галушинських також дала рідному народові низку діячів-просвітителів. Після закінчення Академічної гімназії у Львові Володимир навчався у Богословській академії, а відтак – в славному Канізіянумі в Інсбруці, Австрія. В 1936 році закінчив студії докторатом богослов'я і на прохання Митрополита Андрея був висвячений на священника єпископом Миколаєм Чарнецьким. З поверненням до Львова о. д-р Володимир був катехитом і духівником Малої Семінарії, рівночасно – професором догматики Нез'єднаного Сходу і гомілетики в Богословській академії у Львові, ректором якої був о. д-р Йосиф Сліпий.

З приходом большевиків в 1944 році і арештуванням Митрополита Йосифа Сліпого та видатних членів Курії Львівської Архиепархії Рада Митрополії вибрала о. Фіголя генеральним вікарієм. В липні 1945 року його заарештували за відмову перейти на російське православ'я і засудили на 10 років каторги. Заслання відбував в Норильську, де продовжував підпільну працю серед в'язнів – греко-католиків, православних та римо-католиків, головно литовців. Там познайомився з о. Валтером Цішиком, американським єзуїтом польського походження, та литовцем о. Яном Прейкасом, який згодом став Архиепископом Литви. В 1956 році, коли відбув реченець засуду, йому не дозволили пере-

їхати в Україну, тому ще два роки перебував в Норильську, а в 1958 році, на запрошення о. Я. Прейкаса, приїхав у Литву, де став виконувати священні обов'язки серед литовських католиків. З Литви о. д-р Фіголь нав'язав контакти з Україною, тасмю вишколював кандидатів на священників тоді ще забороненої Греко-Католицької Церкви.

В 1990 році о. д-р Фіголь одержав запрошення відвідати свою сестру Марію Кознарську в Рочестері. Він приїхав разом з братом д-ром Атанасієм, відомим культурним і політичним діячем у Мюнхені, але, на жаль, сестри Марії вже не застав у живих.

Отець д-р Фіголь відвідав у Стемфорді Владику Василя Лостена, який радо погодився прийняти о. Володимира до своєї єпархії і призначив його на адміністратора парафії в Глен Спей, пізніше – в Гантер, а згодом – до парафії св. Михаїла в Йонкерсі, Н.Й. В останній час він був сповідником при Колегії св. Василя Великого.

Під час наших цікавих зустрічей о. Фіголь розповідав про свої поневіряння в совєтській тюрмі народів. На жаль, його здоров'я, надшерблене засланням, стало занепадати і він мусив перейти до дому для немічних в Словсбургу, а згодом до старечого дому в Йонкерсі. Там закінчив своє мученицьке життя український католицький Ісповідник Віри.

Мені припав сумний обов'язок попросити покійного свого професора і приятеля від колишніх студентів Богословської академії, якої покійний був останнім з професорів. Вічна і свята пам'ять Ісповідникові Віри Володимирові!

Василь Ленчик

ПОЖЕРТВИ НА ДОПОМОГУ ЗУБОЖИЛИМ І ХВОРИМ ДІЯЧАМ КУЛЬТУРИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Листа ч. 2

за час від 1 квітня 1999 р. по 10 лютого 2000 р.

Індивідуальні

500 дол.	Вячеслав Цетенко;
400	д-р Богдан і Мирослава Бурачинські;
250	д-р Любомир Романків;
по 100	д-р Роман і Світлана Андрушкови (разом з попередніми 400 дол.), Ростислав Василенко, Борис Галаган, д-р Ярослав Рожанковський, Василь Сосяк, д-р Любомир і Звенислава Явні;
10	Іван і Катерина Кершаві.

Організації

5,600 дол.	Українсько-Американська Координаційна Рада;
по 3,000	Товариство Гуманітарної Допомоги Україні – Норт Порт, Товариство Допомоги Україні – Піттсбург;
2000	Кредитова Спілка „Самопоміч“ – Нью-Йорк (разом з попередніми 4,000 дол.);
1,600	Товариство „Самопоміч“ – Ньюарк;
по 1,200	Товариство Допомоги Україні – Гартфорд, Спілка Українських Журналістів Америки;
по 800	Комітет Допомоги Україні – Центральне Нью-Джерзі, Комітет Допомоги Україні – Приятелі РУХ-у – Північне Нью-Джерзі;
600	Комітет Допомоги Україні – Рочестер (разом з попередніми 1,600 дол.);
500	Комітет Допомоги Україні – Дітройт;
200	Комітет Допомоги Україні – Клівленд;
100	Український Золотий Хрест.

Координаційний Комітет Допомоги Україні складає всім вищезгаданим особам і організаціям щире подяку за їх зрозуміння потреби допомоги зубожілим, і не раз прикутим до ліжка, але все таки творчим діячам культури України. Закликаємо українську спільноту в США складати дальші пожертви на ту ціль. Пожертви просимо висилати на адресу:

Coordinating Committee to Aid Ukraine (USA)
66 Susan Drive, Chatham, N.J. 07928-1050

Пожертви на ССАУ не підлягають федеральному податкові.

За Екзекутиву ККДУ

Володимир Воловодюк, голова
Оксана Тритяк, заст. голови
Богдан Гайдучок, скарбник

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 15 лютого 2000 р. відійшла у вічність на 84-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ІРИНА з ОГЛІЇВ БЛАГІТКА

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 17 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Norman Dean у Денвил, Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 18 лютого 2000 р. з церкви св. Івана Хрестителя у Виппані, Н. Дж., а відтак на цвинтар Holy Cross в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

доньки	– ХРИСТИНА з мужем ЮРІЄМ – ЛІДА з мужем АНДРІЄМ
сини	– АНДРІЙ з дружиною ДЖОАН – ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ПАВЛИНОЮ
внучки	– КАРЕН з мужем ГРЕГОМ БАЙКЕ – КСЕНЯ з мужем ДОРІАНОМ ЮРЧУКОМ – ШАРЕН, НАДЯ, ТАНЯ, ГЕНЯ і ЛЯРИСА
внуки	– ПАВЛО, СТЕФАН і МАРКО
правнуки	– МАДИСОН і КЕВИН
родини в Україні:	БЛАГІТКИ, КОЗАКИ, ЧАЙКИ

Замість квітів просимо складати пожертви на будівельний фонд церкви св. Івана Хрестителя у Виппані, Н.Дж.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 24 січня 2000 р. по короткій недужі відійшов у вічність у Маямі Біч, Флориди, на 82-му році багатотворчого життя

бл. п.

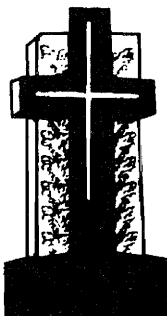
ПЕТРО МАТИЧАК

нар. 1917 р. в Дусовці, Галичина

Залишив у смутку:

дружину	– ПЕЛАГІЮ
дочку	– ІРЕНУ КОЛОДІЙ з мужем ОРЕСТОМ і дочками: НАТАЛКОЮ ВАСМЕР з мужем ЄВГЕНОМ і дочкою, ХРИСТЕЮ КАРВЕР з мужем КЕВИНОМ і МАРІЯННУ
сина	– МИРОНА з дружиною МИРОСЛАВОЮ із сином БОГДАНОМ з дружиною НАДІЄЮ і дітьми та дочкою ДАНЕЮ МОСОЮ з мужем ПАСКВАЛ і дочкою
ближчу і дальшу родину в Європі і Україні.	

Вічна йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ. СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Ректорат, викладачі, студенти й адміністративний персонал ЛЬВІВСЬКОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ діляться сумною вісткою з українською громадою в діаспорі і в Україні, що 6 лютого 2000 р., у Чикаго, Іл., на 26-му році творчого життя відійшов у вічність

**бл. п.
БРАЄН БРИНДЕЛ**

великий приятель українського народу й Української Католицької Церкви, колишній викладач англійської мови у Львівській Богословській Академії та у Львівській Духовній Семінарії ім. св. Духа в Рудно, поет, редактор обіжника „Ukrainian Catholic Newsletter“

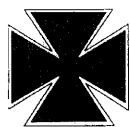
Засмученій родині, проф. Джефрі Віллсові, співробітникам Ікові Лабуньці, приятелям і знайомим складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Просимо о молитви за спокій душі Покійного. Замість квітів на свіжу могилу просимо складати пожертви на допомогу Львівській Богословській Академії через: THE UKRAINIAN CATHOLIC EDUCATION FOUNDATION.

2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

**За мову і зміст
помертних оголошень
і подяк редакція не відповідає**

Ділимося сумною вісткою, що 27 липня 1999 р. у Нью-Йорку, на 74-му році життя, відійшов у вічність колишній воїн 1-ої УД УНА та учасник боїв під Бродами

**св. п.
ВАСИЛЬ КОМАР**

Нар. 31 липня 1925 р. в селі Цінева, Рожнятівського району.

ПОХОВАНИЙ на St. Michaels цвинтарі в East Elmhurst, NY – 2 серпня 1999 р.

Вічна йому пам'ять!

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою, що 4 січня 2000 р. відійшов від нас у вічність у Норт-Порті, Флориди,

**бл. п.
МИХАЙЛО
ВИННИЧОК**

нар. 17 листопада 1912 р. в Україні

ПОХОРОН відбувся в українській католицькій церкві, а тіло покійного на вічний спочинок перевезено на цвинтар у Вашингтоні.

Засмучені залишилися:

дружина – МАРІЯ
син – БОГДАН з дружиною
дочка – АЛЕКСАНДРА з мужем
дві сестри – МАРУСЯ і ЙОАННА в Україні

Ділимося сумною вісткою з членами Організації Українських Націоналістів за кордоном, що відійшов у вічність провідний член ОУН-з, наш учитель, приятель, визначний політичний і громадський діяч, журналіст і публіцист, який все своє життя присвятив праці для поневоленої Батьківщини

**св. п.
РОМАН
ІЛЬНИЦЬКИЙ**

Шановній дружині НІНІ, доні УЛЯНІ і синові ОЛЕГОВІ та їх родинам висловлюємо наше співчуття.

ПОЛІТИЧНА РАДА ОУН-з

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашої дорогої МАМИ і БАБЦІ

**бл. п.
ОЛЕНИ
ГАЙДУКЕВИЧ-
КУЛЬЧИЦЬКОЇ**

буде відслужена Заупокійна Літургія

в суботу, 26 лютого 2000 р., о год. 9-й ранку

в церкві св. Миколая, 24-та і Поплар вулиці, Філадельфія, Па.

За упокій душі Покійної просять молитися син БОГДАН і ДАРІЯ з донькою ЛЯНОЮ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 7 грудня 1999 р. у Норт-Порті, Флориди, відійшов від нас у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

св. п.

ЯРОСЛАВ КОСТИШИН

Висловлюємо нашу безмежну вдячність о. митр. Володимирові Волощуків – настоятелю церкви „Входу в Храм Пресвятої Богородиці“, о. митр. д-рові Іванові Тілявському, о. митр. В. Мельникові за похоронні відправи, як також церковному хорові під дир. Люби Інграм.

Наша щира подяка рідним, приятелям і знайомим, які віддали останню шану покійному Славкові та відправили його в останню дорогу.

Дякуємо за виголошення прощальних промов Р. Малюкові – голові Осередку св. Андрія, Г. Королишинові – голові УККА, В. Королеві – голові Т-ва Гуманітарної Допомоги Україні, О. Лазорові – голові церковного хору та Р. Свистунові – від хору.

Особливо дякуємо Марії і Федорові Стецюкам та Галині і Володимирові Королям за безмежну поміч у нашому тяжкому горі.

Щира подяка усім рідним і приятелям, які не шкодуючи ні часу, ні труду прибули з далеких сторін, а це: Т. і Ф. Гурини, Дж. і А. Костишини, І. і Б. Петрики, Б. Петрик і Д. і В. Семенги.

Ще раз дякуємо всім, хто висловив нам письмово чи телефонічно свої співчуття, за прислані квіти, поминальні Служби Божі та пожертви на добродійні цілі.

Хай Господь винагородить Вас своїми щедрими ласками.

Щиро вдячні

дружина – ІВАННА
доньки – МАРТА АЛЬБОЩА з чоловіком АDRІАНОМ та дітьми ТАМАРОЮ і НАДЕЮ
– ВІРА СТЕЦЮК з чоловіком РОМАНОМ та дітьми РЕНЕЮ і НАТАЛКОЮ

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Х. Бродин, Д. і В. Семенги та родини: А. Костишин, Б. Костишин, Ш. Костишин, Дж. Симпсон і М. Струк.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

В. і О. Бел, І. Екгардт, М. і З. Кулиничі, К. і Я. Семенги, М. Смит, Дж. Тоніолі, Х. Шкварко, Сестрицтво – жіноча ланка (Ladies Guild) при церкві св. Андрія в Гемптонбургу, Н.Й.

НА БУДОВУ ЦЕРКВИ СВ. АНDRІЯ В ГЕМПТОНБУРГУ, Н.Й.

К. Брежинська, родина Ю. Павлічко, А. і Ю. Слюсарчуки, Л. Хемій.

НА ЦІЛІ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ:

200 дол. І. Костишин;
100 Ф. і М. Стецюки;
75 Р. і Г. Поритки;
по 50 В. і Г. Королі, хор церкви „Входу в Храм Пресвятої Богородиці“, родина Чучаків, Р. і В. Стецюки, В. і Г. Петришини, А. і А. Еванси, Б. і І. Петрики, А. і М. Альбоші, Я. і І. Петрики;
40 Г. і М. Укарми;
по 30 В. і О. Козаки, Ф. і Т. Гурини, О. і Й. Пастернаки, Л. Костик;
по 25 С. Филипович, А. Яськів, В. і Д. Семенги, М. і З. Кулиничі, Р. і В. Бад-рани, М. і Л. Белендюки, Б. і Е. Лужняки, М. Струк, М. і І. Яремки, Р. і М. Балтировичі;
по 20 О. Качала, Д. Ломницька, О. і М. Граби, Л. і М. Гарасимів, С. Барусевич, І. і Н. Попівчаки, І. і А. Бутрії, Р. і Л. Романишини, О. Мельничин, М. Гра-мяк, В. і А. Мерещаки, Ю. Костишин, А. і Дж. Костишини, Б. і К. Кости-шини, М. і Ф. Лисаки, Ф. Вірстюк, Р. і О. Свистуни, Н. Мандрусак, В. і І. Геренти, Н. Маріяні, Е. Федак, І. Лучканич, С. і М. Чорнії, М. і М. Чіки, А. і А. Хомики, М. і М. Наваринські, В. і П. Якими, С. Кучкуда, С. і К. Кач-марські, В. Цетенко, Ю. Чорній;
по 15 Р. Сокольський, Й. і П. Дамчуки;
по 10 С. і Г. Спаси, Б. Висоцький, М. Возний, Н. Іванчук, Р. Мельник, В. Гелем-бин, О. і В. Тимочки, А. і В. Гапачили, Н. Вовк, Е. Іваничко, А. і К. Коб-рини, Е. Федак, Г. Курб'як, А. Скіць;
6 А. Тисовська.

ПОДЯКА

У вечір, 16 червня 1999 р. в Нью-Йорку відійшов у вічність наш незабутній **ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, СТРИЙКО і ВУЙКО**

бл. п.

ТИМІШ ШЕВЧУК

Щиро дякуємо Всім, що прийшли помолитися і попрощатися на вічний спочинок нашого Покійника та взяли участь у похоронних відправах. Дякуємо й тим усім, котрі з різних причин не могли цього зробити, а про декотрих може ми й не знаємо – але Господь знає про них! Нехай їх усіх огортає своїми ласками за їхні молитви.

Окремо дякуємо всім за телефонічні й письмові співчуття. Ми щиро вдячні за першу листовну духову підтримку Високопреосвященного Владики Іннокентія Лотоцького з Чикаго.

Наша щира подяка Високопреподобним оо. Василям за участь у похоронних відправах: о. Протоігуменові Христофорові Войтині у відправі панахиди, а в день похорону св. Літургії та за слова небесної потіхи. Також на цвинтарі св. Духа з місцевим о. З. Бжезіцким у запечатанні гробу.

Щиро дякуємо о. Пилипові Сандрику з парафії Чесного Хреста в Асторії за участь у відправі Парастасу, та „нашим“ отцям з церкви св. Юра: о. Вернардові Панчукові за відправлення Парастасу й за щирі слова співчуття, а о. Лаврентію Лавринюкові за панахиду, слова співчуття, та спомина про співпрацю з покійним, і за відправу „Останнього цілування“.

При тому щиро дякуємо нашому диригентові хору св. Юра в Нью-Йорку, Андрієві Добрянському за зворушливий спів.

Марійській Дружині при церкві св. Юра сердечна подяка за відмовлення вервиці у похоронному заведенні Яреми. Щиро дякуємо за зворушливі слова промовців: Стасіву – теперішньому голові окружних відділів „Провидіння“, Оксані Луцькій – колишній голові округи „Провидіння“, Шмігелеві від кредитівки „Самопоміч“, Михайліву від Пластової Фундації та теперішньому президентові СКУ і УККА д-рові А. Лозинському.

Також щира подяка за квіти, які прислали слідуючі організації чи особи: „Провидіння“, Пластова Фундація, товариство „Самопоміч“, кредитівка „Самопоміч“, медичні співпрацівники та члени родини й споріднені з ними. Окрема щира подяка всім, що зложили свої пожертви на заупокійні св. Літургії та на добродійні цілі.

НА МОНАСТИР і ШКОЛУ оо. ВАСИЛІАН у БУЧАЧІ

УКРАЇНА, зложено й доручено суму 3,420 дол.

На це зложили такі особи та організації:

по 500 дол.	Ольга й Патрикій О'Квин, Володимир Шевчук і Софія Білінська;
400	Пластова Фундація;
300	Гена Шевчук;
по 200	Галина і Ярослав Оберишини, Катруся й Володимир Воловодюки, д-р Клементій і Ольга Рогозинські;
по 100	Ілля і Марія Шевчуки, Дарія і Орест Темницькі, Віра і Стефан Бирнс, Христия і Андрій Козаки, Ігор Шевчук, Богдан і Люба Пендзєй та Пластовий Загін „Червона Калина“;
75	Ольга і Мирон Тарапецькі;
по 50	Едвард Камінський, Ярослав і Люба Федуні, д-р Ярослав і Віра Білінські та Ефрозина Мартинець;
40	Марія Бакалець;
35	Марія Лозинська;
по 25	д-р Мирослав і Люба Прокопи та Михайло Савицький;
20	Петро і Ольга Кулиничі.

НА ВИХОВАННЯ і ВИШКОЛЕННЯ ВАСИЛІАНСЬКИХ СТУДЕНТІВ В США

зложено і доручено суму 1,625 дол.

по 500 дол.	Гена Шевчук, Марія і Богдан Чабани та Юрій і Марта Шевчуки;
по 50	Дмитро і Стефанія Косовичі та Андрій і Ліда Закревські;
20	Люба Ярема;
5	Н.Н.

Нехай Преподобний Господь винагородить усіх своїми щедрими ласками!

ГЕНА ШЕВЧУК з РОДИНОЮ

Із щирим жалем повідомляємо членство Українського Золотого Хреста і всю українську громаду, що 10 листопада 1999 р. відійшла у вічність у Нью-Йорку

бл. п.

д-р ГАЛИНА ЛАЩЕНКО

нар. 17 листопада 1911 р. в Києві.

Письменниця, довголітній член головної управи УЗХ, як культурно-освітня референтка, автор численних статей на тему українського жіночого руху та творів малої прози – оповідань і нарисів.

ПОХОВАНА на кладовищі в Нью-Йорку.

Вічна їй пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА УЗХ

Замість квітів на могилу просимо складати датки на допомогіві цілі УЗХ.

Адреса: N. Iwaniv, Ukrainian Gold Cross
6616 W. Roscoe St., Chicago, IL. 60634.

У великому смутку сповіщаємо, що 10 лютого 2000 р. на 77-му році трудлюбивого життя, відійшов від нас у вічність вояк УНА, відомий серед української громади в Америці, як артист „Гриць Зозуля“

св. п.

СТЕПАН МАГМЕТ

наш Батько і Дідусь

У смутку залишилися:

син – МИРОН МАГМЕТ з дружиною ГАРЛІ
внук – ЛЕСИК МАГМЕТ

ПАРАСТАС і прощання з покійним відбулися 11 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Литвина, в Юніон, Н.Дж.

Заупокійна Служба Божа і Панахида відбулися 12 лютого 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж. Покійного поховано на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Нехай американська земля буде йому легкою!

Спи спокійно!

Ділимося сумною вісткою, що 13 лютого 2000 р. відійшов у вічність в Ірвінгтоні, Н.Дж. наш дорогий **ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ**

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ПРОСКУРНЯ

нар. 17 серпня 1909 р. на Полтавщині.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 15 лютого 2000 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – 16 лютого 2000 р. в українській православній церкві св. Тройці в Ірвінгтоні, відтак на православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

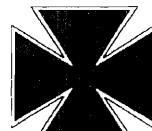
У глибокому смутку залишилися:

син – АНАТОЛІЙ з родиною
донька – АННА з родиною
та ближча і дальша родина і друзі в Україні, Канаді, США і в Австралії.

Вічна йому пам'ять!

БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНІЦЯ НЬОАРК, Н. ДЖ.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в четвер, 10 лютого 2000 р., відійшов від нас довголітній і активний член Станиці, член управи, гуморист і актор українських сцен, імпрезовий референт Станиці

бл. п.

СТЕПАН МАГМЕТ

підстаршина – „функер“ артилерійського полку Дивізії „Галичина“.

Похоронено побр. Степана на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленому синові МИРОНОВІ, невістці і внукові наше щире вояцьке співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ В НЬОАРКУ

Ділимося сумною вісткою, що 24 січня 2000 р. відійшла у вічність, проживши 90 років

бл. п.

СОФІЯ ЛОЗИНСЬКА

Нар. 14 грудня 1909 р. в Галичині

В 1936 р. Софія вийшла заміж за о. Богдана. З уваги на переслідування священиків за дозволом і благословенням Митрополита Андрея Шептицького емігрували до Чехії, відтак до Німеччини і згодом до Канади, епархії Едмонтону: Prosperity, Redwater, Holden і до церкви Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці в Калгарі. Ціле життя присвятила Богові, молитві і своїй родині.

Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Марії в Калгарі, Алберта у Канаді.

сини – ІГОР, БОРИС, ЯРКО і ОЛЕГ
з дружинами, внуками і правнуками
та ближча і дальша родина в Канаді, Америці і Україні.

Нехай пам'ять про неї вічно залишиться між нами!

Шановні читачі,

за добрим звичаєм „Свобода“ вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української імміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень. Наш тижневик не бере плати за вміщення таких спомина і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу „Свободи“ разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик „Свобода“.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
312 Maple St.,
Kerhonkson, NY 12446
tel.: 914 626-2058 • Fax: 914-626-5831

ARCA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 789-1870; (732) 627-0517

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясо європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, N.J.
Tel.: (732) 442-4660

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІАЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ
І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✓ на роботі
✓ автомобільних
✓ в публічних місцях
✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомості
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

НОВЕ ВІДЕО
АПОН 1999-Б
Найкращий концерт, який Ви
коли-небудь чули і бачили
в палаці „Україна“ у Києві
ВІДЗНАЧЕННЯ 8-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.
Промова Президента ЛЕОНІДА КУЧМИ
до вільного народу.
Мистецьку частину виконують:
25 ансамблів зі всіх областей
України при участі артистів
СОФІЇ РОТАРУ, ВАСИЛЯ ЗІНКЕВИЧА
та інших.
Ціна 30 дол.
Писати до:
APON MUSIC and VIDEO
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

ФІРМА „МІСТ“
Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

UKRAINIAN CATERING
ОБСЛУГОВУЄМО
ВСІ ПРИЙНЯТТЯ
* КОЖНИЙ ІСТЬ І ХВАЛИТЬ *
СМАЧНО І
НЕДОРОГО!
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол. + tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол. + tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

EuroLink
Дзвінок в УКРАЇНУ
31¢ за хвилину
Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку
1-800-758-1023

УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авто і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність
КАРПАТІ
Export • Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
e-mail: nsemczys@aol.com
Tel. (416) 761-9105
Toll free **1-800-265-7189**
ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ
до рук адресата в Україну
та інші держави
ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
КВІТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИ
ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах
Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТІ!

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

РОЗШУКИ
Розшукую родину **БЕЗДОЛЬНИХ**.
Юлія Рогожина, 113186 Москва, Росія,
Севастопольський проспект, 17-2-30.
e-mail „Julia Rait“ <julia_rait@mail.ru>

Розшукую моїх близьких родичів: **ГИЧ КЛИМА**
МАКАРОВИЧА і **ГИЧ УЛЯНУ МАКАРІВНУ**, які
виїхали на захід до США або Канади (десь в
1913-1916 рр.). До жовтневого перевороту прожи-
вали в с. Ковалин, Переяславського повіту, Пол-
тавської губернії. Моя адреса: **Україна**, **Гич**
Олексій, Київська обл., м. Переяслав-
Хмельницький, вул. Набережна 4 кв. 22.

РІЗНЕ
СХУДНУТИ І
ЗАРОБИТИ
1-800-959-1853

Українка 47 років з дітьми (174-55) бажає
познайомитися з добрим, спокійним чо-
ловіком, громадянином Америки або Ка-
нади.
Тел.: 011-380-44-410-3362, Київ

Дівчина 22 роки (177-67) добра, спокійна,
симпатична українка з Києва, бажає поз-
найомитися із порядним чоловіком до 35
років добрим, надійним громадянином
Америци або Канади для створення сім'ї.
Тел. у Києві: 011-380-44-410-3362 Оксана

ПРАЦЯ
Пошукую україномовну жінку до догляду
над двома дітьми (хлопчик 3 1/2 року і
дівчинка 6 місяців) на 5 днів в тиждень. Про-
симо тел.:
973 361-8284 – вечорами, або
212 235-0247 – під час дня

Даю лекції гри на скрипці,
фортепіані, гітарі, електронно-
му піану (keyboard).
Тел.: 201 951-6190

Потрібний автомобільовий механік з дос-
відом праці на імпортованих авто. Ми
навчимо побажану особу. Добра платня і
бенефіти. Мусить мати свої робочі інстру-
менти та володіти англійською мовою.
Maplewood, NJ
Tel.: 973 762-2882

Пошукую жінку до опіки старшої
особи тільки на ніч. За точнішими
інформаціями тел.:
(973) 537-1243 Неля
(212) 777-4441 Людмила

Пошукую людей до роботи. По-
чатковий зарібок 1,600 дол. на
місяць. Знання англійської мови
не є обов'язковим.
Тел.: (919) 847-4494

Чоловік з України, 45 років, має досвід до-
гляду за старшими і хворими, смачно ва-
рить, виконує будівельні та різні ремонтні
роботи. Акуратний, веселої вдачі. Праця
потрібна негайно, бажано з проживанням.
За характеристиками на дану особу та з
пропозиціями телефонувати **973-734-0665**.

ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
0.49
за фунт
DNIPRO CO.
В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з
України. До вибору 99 візців хусток! А також фірмове
шкіряне зимове взуття від \$35.
NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-336-4776
CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543
PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

LVIV EXPRESS SERVICES
OKSANA INTERNATIONAL
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 **(908) 925-0717**
ПАЧКИ В УКРАЇНУ
БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬШУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛІТВУ, СЛОВАКІЮ
КОРАБЛЕМ **ЛІТАКОМ** **ДОЛЯРИ** **ЕЛЕКТРОНІКА**
мін. 10 фунтів 2-3 тижні мін. 10 фунтів Увісилка та
доставка **220 В**
ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної України
10% OFF
ТІЛЬКИ У НАС! **ВІДПРАВКА**
ВСІ ХАРЧІ З **КОМЕРЦІЙНИХ**
АМЕРИКАНСЬКИХ **КРАМНИЦЬ** **ВАНТАЖІВ**
з цим купоном € ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД \$88 до \$248
SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA